Ludas Matyi

XXXI. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM   Ára: 1,80 Ft   1975. ÁPRILIS 17.

Sajdik Ferenc rajza

SZENNYEZETT A BALATON

– Sikerült kitenyésztenünk egy szárazföldi halfajtát!
– És mitől pusztult el?
– A szennyezett levegőtől.

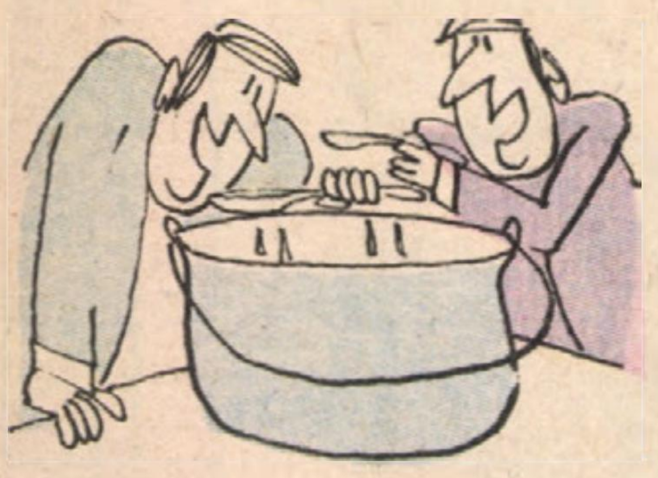

KEDVES LUDAS!

EGYÜNK KÖZÖS KONDÉRBÓL?

Alaposan melléfog, aki azt hiszi, hogy az országban kibontakozó anyag- és energiatakarékossági mozgalom célja a *vállalati haszon növelése*, még *minőségrontás* árán is!

Ez jut az ember eszébe, ha olvassa a „Mérleg” (a KPVDSZ lapja) egyik cikkét, amelynek címe szerint

„Milliókat lehet megtakarítani”, ha a vendéglőkben és éttermekben szokásos, tálon történő felszolgálás helyett a tányérra pakolva teszik a vendég elé az ételt, amint ez hajdanában dívott a külvárosi kifőzdékben, „főzelék feltéttel” címszó alatt.

A milliókat szerényen kétségbevonjuk, bár nyilvánvaló, hogy ez a megoldás az edénykészlet tekintetében és a mosogatásban valami megtakarítást jelentene — de ez elsősorban csakis a vendéglátó vállalatok hasznában jelentkeznék. Cserébe viszont le kellene mondanunk az ízléses (divatos szóval „kulturált”) felszolgálásról. Olyan egyszerű ételeknél pedig például, mint a főtt marhahús: a tányérra, vagy a hússzeletre kennék ezután az egresszószt vagy tormát? Vendéglőben gusztusosan akar étkezni az ember, és nem azt várja, hogy megpakolt tányért lökjenek elébe. Otthon sem rakjuk tele a tányérunkat egyszerre az egész adaggal.

Ha azonban az illetékesek mégis úgy döntenének, hogy megvalósítják a tányéron felszolgáló, nívósüllyesztő „újítást” — legyen szabad a továbbfejlesztésére néhány ajánlatot tennünk:

1. Hozzon a vendég csajkát és evőeszközt magával; az étterem konyhájában majd belelöttyintik a kívánt ételt.

2. A helyiség közepére állítsanak egy kondért, azután minden vendég kap egy fakanalat. A kondért körülálljuk — így székeket és asztalokat is spórolunk! — és vígan falatozunk a közösből.

3. Maradjon otthon a vendég, főzzön magának! Ezzel nemcsak tálakat és mosogatást, de személyzetet, teljes felszerelést, nyersanyagot és helyiséget is megtakaríthat a vendéglátóipar, — sőt, magát a vendéglátást is.

E. J.

GRATULÁLUNK!

Antal Ferencet, lapunk tördelő- és képszerkesztőjét, felszabadulásunk 30. évfordulója alkalmából a Munka Érdemrend ezüst fokozatával tüntették ki.

FOCIPÁLYA HELYETT GÖDRÖK

A fásítási hónap keretében „gödrösítették” környékünket, 2—3 méterenként ásták ki a hatalmas gödröket, elvéve a gyerekektől a játékra, mozgásra alkalmas területet. Ha valaki belenéz ezekbe a gödrökbe, még szakértelem nélkül is látja, hogy a talaj faültetésre alkalmatlan, a kitermelt föld tele van kővel és téglával, s a gödrökben mindenütt kirajzolódnak a lebontott házak pincefalainak maradványai. Az eddig elültetett fák jó része sem fogant meg.

Egy éve ígéretet tett a Kertészeti Vállalat, hogy a gyerekek részére futball- vagy kosárlabdapályát létesít. Ezt tanácstagunkkal írásban is közölték, de pénzhiányra hivatkozva nem teljesítették. Most ezt a területet is gödrök ékesítik. Panaszunkra azt válaszolták: új részlegvezetőjük van, nem tudott a régi ígéretéről, elnézést kérnek, majd betemetik a gödröket. (Kiásásuk rengeteg pénzbe került.) Vajon mikor játszhatnak végre zavartalanul a gyerekeink?

Dr. Válló Józsefné
Bp. III., Zápor u. 59—61.

POTYOG A TÁNYÉR

Újból divattá vált, hogy az előszobát, konyhát, festett tányérokkal díszítjük. A népművészeti boltokban kaphatók ilyen tányérok, én is vettem néhányat. Örömöm azonban nem tartott sokáig, mert a tányérok egymás után lepotyognak, eltörnek. Mindez azért, mert a tartó szálat nem a tányérba lehet fűzni, hanem a ráragasztott műanyag korongocskába. A tányér ugyanis nincs átlyuggatva, ezek szerint inkább az asztalra kéne tenni, s abból ebédelni, s nem a falra felakasztani dísznek. De ha étkezésre szánták, miért olyan drága? Ha falra, akkor miért nem lehet tisztességesen felakasztani?

Dobai Attiláné
Tatabánya-Újváros
Néphadsereg út 27.

DIÁKDOLGOK

Jó szakmát tanulok!

Még nem vagyok 16 éves, a Corvin Mátyás Híradásipari Szakközépiskola második osztályába járok. Szüleimtől heti 30 forint zsebpénzt kapok. Ezeket a forintokat összegyűjtöttem, hozzáadtam a nyári egyhónapi munkámért kapott fizetést, és vettem érte egy MK—21 típusú, kazettás magnetofont.

A készüléknek azóta elromlottak az előre-hátra vivő, gyorsforgató kapcsológombjai. Zsebpénzemből újra összegyűjtöttem 100 forintot és elvittem a készüléket a XII. Zugligeti u. 6. szám alatt levő szervizbe. Három hét múlva elkészült, közölték, hogy az ára 311 forint. Először örömömben és meglepetésemben csaknem felkiáltottam: hát ilyen jó szakmát tanulok én, ahol ilyen jól lehet keresni?! Örömöm azonban gyorsan elszállt, mert eszembe jutott, hogy csak 100 forintom van. Megkérdeztem, hogyan kerülhet a két kapcsológomb cseréje ennyibe? Közölték, hogy az anyagköltség 71,50 Ft, a munkadíj pedig 240 Ft.

Nem túl sok ez egy ilyen egyszerű munkáért?!

Réti Zoltán
1026 Bp., Branyiszkó u. 28/a.

Drága a vonalzó

A 628. számú Ipari Szakmunkásképző Intézetben járt egy ügynök, aki Mentor típusú kombinált vonalzót árult. Ezt a vonalzót valószínűleg egy élelmes kisiparos gyártja és ügynökei révén árulja az országban. Megbízható értesüléseim vannak arról, hogy ezt a típusú vonalzót 2-3 évvel ezelőtt 5 forintért árulták az ügynökök. Tudomásom szerint felsőbb szervektől kapott engedéllyel járták az iskolákat. Azt is tudom, hogy az iskolánk tanári szobájában felmutatott műszaki leíráson a vonalzó ára 15 forint volt. Az ügynök minden osztályban megjelent a vonalzóval, de mire az osztályokba ért, a műszaki leíráson a 15 forintos ár át volt pecsételve 19 forintra.

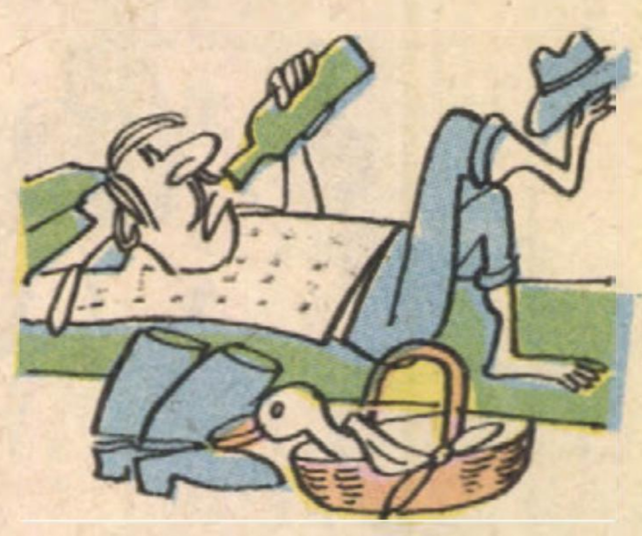
Az ilyen sokrétűen alkalmazható vonalzót miért nem kaphatjuk meg a Papír és Írószer boltokban a diákok zsebeihez mért összegért? Miért csak ügynököktől vásárolhatunk csillagászati összegért?

Pálfia Szilveszter
5465 Cserkeszőlő IV.,
Kereszt dűlő 5.

RENDET! RENDET! RENDET!

I. TÚLZOTT OTTHONIASSÁG

Gondolom, a vasúti közlekedés legfőbb irányítói nemigen utaznak éjjel, személyvonaton, II. osztályú kocsiban. Helyzeti előnyöm van tehát velük szemben, ezért bátorkodom néhány javaslatot tenni. Valamilyen módon ugyanis fékezni kellene az utasok túlzottan otthonias viselkedését.

Mi van most? Már Miskolcra úgy érkezik a nyíregyházi éjszakai vonat, hogy az inkább tekinthető oroszlánszagú tömegszállásnak, mint közlekedési eszköznek. Az utasok végigfekszik az ülőhelyeket, a gumicsizmák, bakancsok lehúzva, a pad alá helyezve. (Talán, hogy el ne lopja őket valaki.) Miskolcon kezdődik a kofák, idős vasutasok rohama: babbal, kukoricával tele zsákokkal igyekeznek helyhez jutni, a zsákok, batyúk, butykosok a szűk közlekedőfolyosón maradnak. Nyékládházán már sem végigmenni, sem leülni nem lehetséges a vasúti kocsiban. Pedig az éjszakai utasok egy része igencsak mozgékony: menetrendszerűen közlekedik a büfékocsi irányába. Mások, az álmosabbak, zsebükben tartják a folyékony szilvát, álmukban húzzák meg időnként az üveget. (Az üres üveg, a csirkecsont és egyéb hulladék nagy ívben az ablakon repül kifelé.) Megint mások celofánzacskóból mogyorót, a pályaudvaron vásárolt róseibnit ropogtatnak. A mogyoróhéjból halom szemét, a róseibniből, amit ugyancsak a padlóra szórnak, olajfolt lesz.

Elismerem, nem könnyű dolog az otthon is földre hamuzó, napraforgó- és mogyoróhéjazó embert rendre szoktatni, arra figyelmeztetni, hogy a vonat közlekedési eszköz és nem hálószoba, ne vetkőzzön tehát a kedves utas, ha aludni akar, ne is oltsa el a villanyt az olvasni szeretők elől. Azt azonban el tudnám képzelni: a gátlástalanul szemetelőket figyelmeztesse, büntesse meg a kalauz!

G. I.

II. AZ ERDŐ VÉDELMÉBEN

Kiránduló csoportunkkal Makkosmária felé haladtunk a kék turistajelzésen, Budakeszi határában. Kellemetlenül lepett meg bennünket, hagy a lakott terület közelében milyen szemetes az erdő!

Nem messze az emlékműtől vas- és papírhulladékok, konzerv- és festékesdobozok, különféle nagyságú és alakú üvegek, műanyag tasakok hevernek szanaszét.

Tévedés ne essék, a kimustrált tűzhelyek, rozsdás kályhacsövek, lyukas lavórok, lim-lomok nem a turisták hátiszákjaiból kerültek az erdőbe.

Jól látható táblák figyelmeztetnek mindenkit: „Szemét és törmelék lerakása tilos!” Ám néhány méterre a tilalomfától halomban áll a szemét.

Egy alapos tavaszi nagytakarítással sokat tehetnének az erdők tisztaságáért. A természetbarátok nevében szólunk — nem először —, hogy teremtsenek rendet a budai erdők környékén. Indul a turistaszezon, sokan szeretnének pihenni, felfrissülni, az erdőkben. Szeretnének gyönyörködni a tájban — de nem a szemétben!

(f. i.)

Egy és más...

1

Valakinek a telefonszámát keresvén, a közületi távbeszélőnévsort lapozgattam s pillantásom a 134-ik oldalon erre a címszóra esett: „Női tejgyűjtő állomások." Meglepődtem; miért lett a közismert „anyatej"-ből „női tej", amikor minden anya egyben nő is és fordítva: egyetlen nőnek sem lehet teje, ha nem anya. Gondoltam: minek törjem a fejemet ezen a fogasnak látszó kérdésen, az a legegyszerűbb, ha felhívom az egyik női tejgyűjtő állomást s megtudakolom a dolgot. Tárcsáztam, szíves felvilágosítást kaptam: illetékes helyen úgy döntöttek, hogy anyatejnek csak az a tej nevezhető, amelyet a kisded közvetlenül az anyjától szopik, ha egy idegen anyának a tejét issza, az neki nem anyja, tehát nem anyatejet iszik, hanem női tejet. Beletörődtem a dologba, nyilván okosabbak nálam, akik ezt így kifundálták. Csak később ötlött fel bennem a gyötrő kétség: ihatok-e én tehéntejet, ha nem vagyok borjú? Aligha. Csak nősténytejet ihatok.

2

Élvezetes riportfilmet láttam Kubáról, s abban egy interjút, melyet a riporter egy öreg tengerésszel, Hemingway egykori hajójának kapitányával csinált. Elmondta a kedves öreg, hogy jelen volt annak idején, amikor az író — egy izgalmas horgászélménye nyomán — először gondolt arra, hogy a hallal folytatott küzdelméből regényt ír. „Az lesz a címe, hogy az öreg halász és a tenger..." — idézte Hemingway szavait az öreg hajóskapitány. Kérdés: honnan tudta már akkor a nagyszerű író, hogy megírandó regénye magyar nyelven ezzel a címmel fog megjelenni? Ő ugyanis ezt a címet adta könyvének: *The Old Man and the Sea* — vagyis: *Az öreg ember és a tenger.* A zavaró rím miatt kellett megváltoztatni az eredeti címet.

3

Valamennyi lap közölte a hírt: „Kedvenc tévéműsorának nézése közben hatalmas kacajban tört ki Alexandr Mitchell angliai kőműves. Huszonöt percen keresztül megállás nélkül nevetett, majd összeesett és meghalt."

Ez nálunk elképzelhetetlen. A mi műsorszerkesztőink tudják, hogy legfőbb érték az ember.

4

Legyen szabad bemutatnom legújabb költeményemet:

NAGYSZERŰ FEJLŐDÉS!

Nem élünk már a kőkorszakban,
Ezzel szemben lőporszag van.

5

Az alább következő kis jelenet színhelye a száguldó autóbusz, két megálló között. Szereplők: a csinos, fiatal, szőke mama, valamint körülbelül hat-hét éves fiacskája. A tömött buszon mindketten állnak.

MAMA *(szótlanul és fegyelmezetten közlekedik).*

FIÚ *(lendkerekes autójával játszik mindkét kezével, csaknem hanyatt esik).*

MAMA *(szigorúan, de idegesen):* Add ide azt az autót! És tanuld meg, hogy az autóbuszon fogódzkodni kell!

FIÚ *(odaadta a játékot):* Csak az autóbuszon?

MAMA *(jóságosan):* Villamoson is, fiam!

FIÚ: Akkor is, ha ülök?

MAMA: Akkor is. Én egyszer a kanyarban leestem az ülésről a földre!

FIÚ *(felcsillan a tekintete):* És??

MAMA: Csúnyán megütöttem magamat!

FIÚ *(még mohóbban):* És???

MAMA: Felsegítettek az utasok.

FIÚ *(reménykedve):* De azért nevettek??

6

A Rádióújságban olvastam egy francia film ajánlásaként, hogy:

„Képi mélyrétegeket kutatni, szövegmélyi jelentéseket hámozgatni Truffaut e filmjéből hiábavaló fáradozás lenne."

Úgy értesültem, hogy a tévénézők túlnyomó része könnyű szívvel tett le a kutatásról és hámozgatásról, annál is inkább, mert ily irányú igyekezetük más filmek esetében is meddőnek bizonyult.

(t.)

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

VÍZSZENNYEZŐDÉS

(International Herald Tribune)

EGY ANGOL CSALÁDFŐ TŰPRENGÉSE

– Azt hiszem, le kell építenünk a luxuskiadásainkat: a fűtést, a világítást, a gázfogyasztást, az evést...

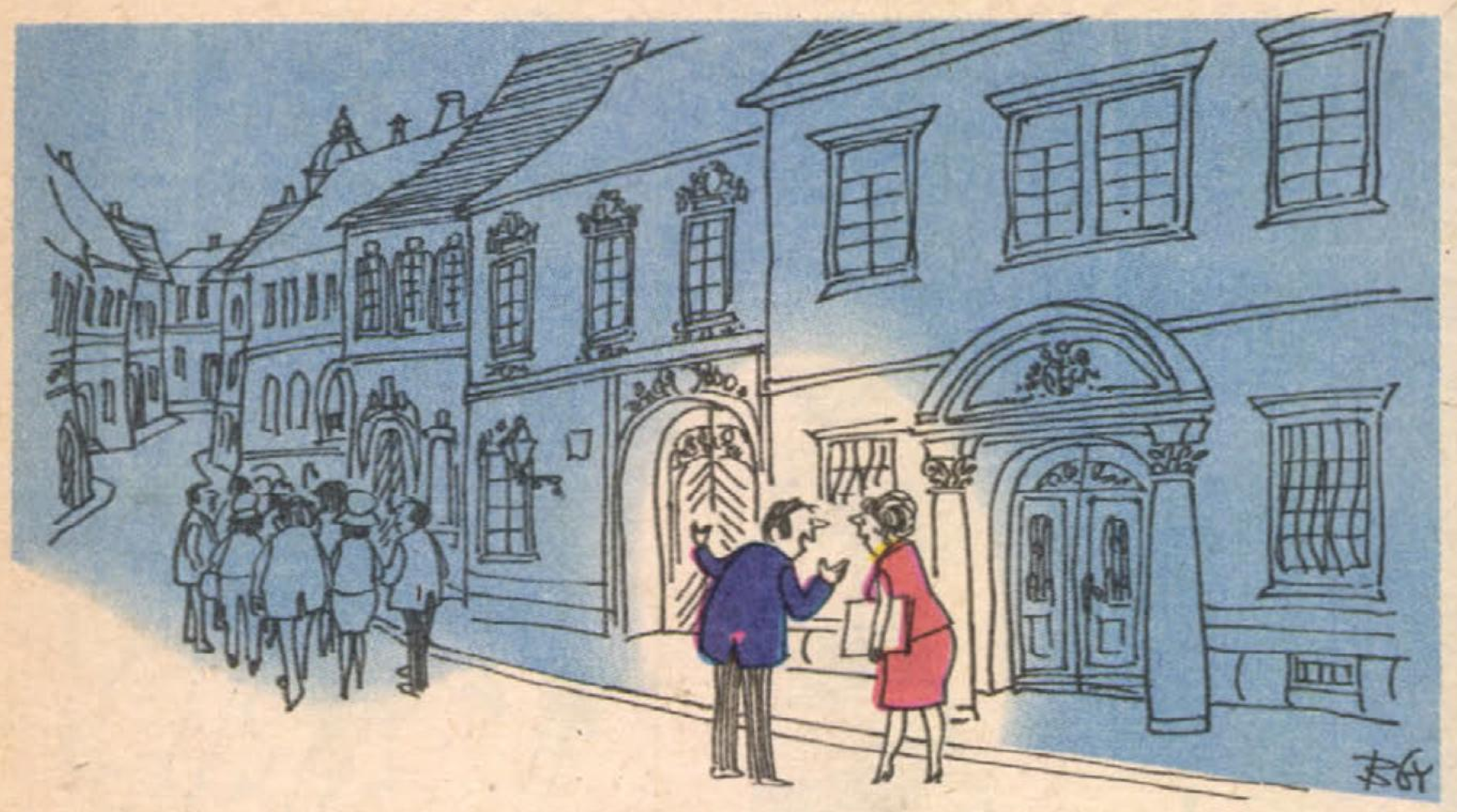
(Morning Star, Anglia)

EGYENLŐ TEHERVISELÉS AUSZTRIÁBAN

(Volksstimme, Ausztria)

REMEK MÓDSZER

– Legalább alaposan megismerik a várost, mire egy olcsó vendéglőt találnak . . .!

LESÁLLÁS

Levélváltás a beleszólásról

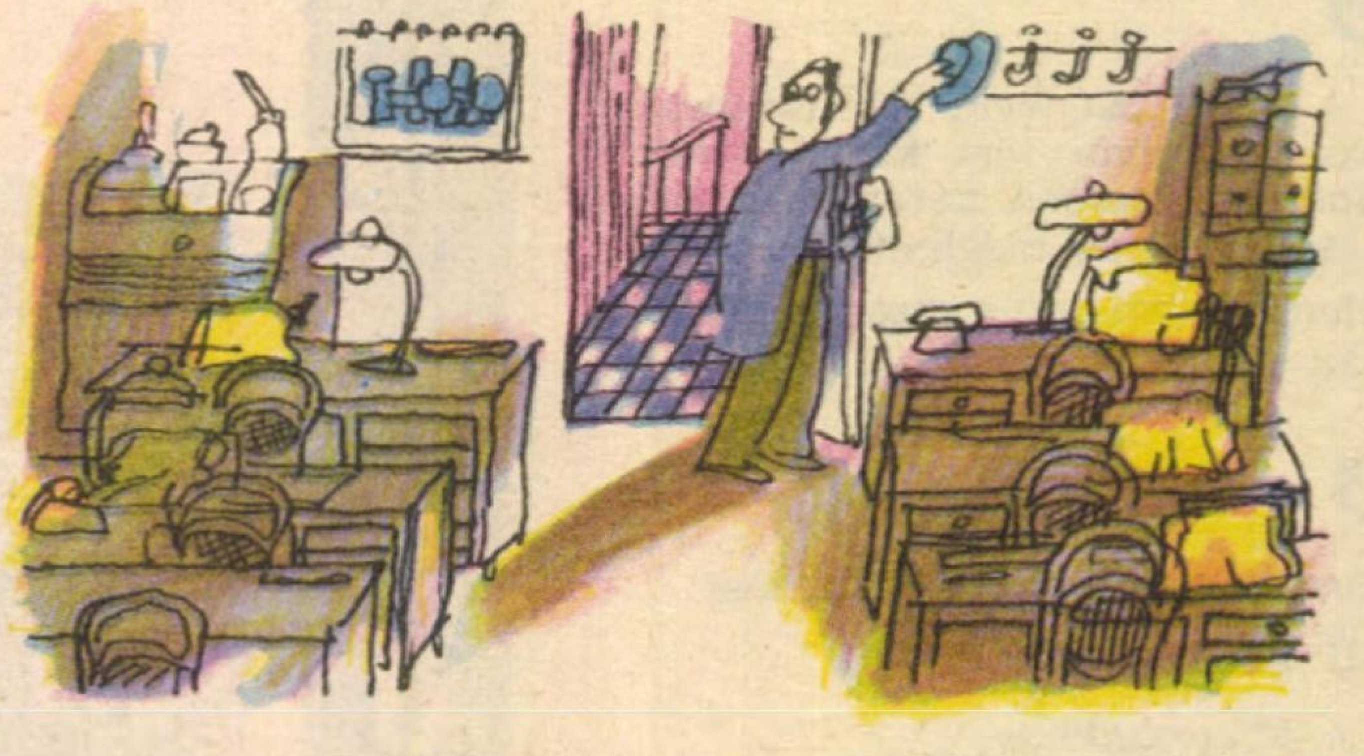
Tisztelt Szerkesztő úr!

Olvastam a kibicekről, a lógósokról írt cikkét. A mi vállalatunknál nem veszik rossz néven, hogyha reggel későn járunk be: negyed órát vagy esetleg fél órát is mulaszthatunk, de sajnos a feletteseink zokon veszik, ha megbíráljuk a vezetés hibáit. Tehát nem hajszolnak bennünket. Az én fizetésem is megfelelő. Amit kifogásolunk az, hogy nem szólhatunk bele a vállalat ügyeibe, mert a vezetőinknek az a véleményük, hogy a mi vállalatunk a nem termelő vállalatok körébe tartozik. Ezért ránk nem vonatkozik az üzemi demokrácia. El lehet fogodni ezt a nézetet?

Tisztelt Olvasónk!

Semmiképpen sem lehet elfogadni. A dolgozó a nem termelő vállalatnál is ugyanazokat a jogokat élvezi, mint a termelő vállalatnál, hallathatja szavát, megteheti észrevételeit, beleszólhat a vállalat ügyeibe, de természetesen a döntés joga és a felelősség a vezetőké.

Leveléből egyébként nem tűnik ki, hogy milyen kritikai észrevételei lennének a vállalat vezetésével kapcsolatban, de azt javasolom, hogy a legközelebbi munkaértekezleten (ön és esetleg mások is!) bírálják meg a vállalatvezetést azért, mert eltűri, hogy önök reggelenként nem járnak be pontosan a hivatalba. Elsősorban ezért érdemelne bírálatot önöknél a vállalatvezetés. Ezzel a dolgozók olyan hitelt szereznének maguknak, ami bizonyára minden szinten meghökkentené és cselekvésre késztetné az önök vezetőit s gondjuk lenne rá, hogy mindenki idejében foglalja el reggelenként a munkahelyét. A munkahelyi demokráciának nemcsak „felfelé" kell érvényesülnie, hanem „lefelé" is. A bírálatnak ilyen alkalmazása nagyon megnövelné a beosztottak személyi presztízsét és megalapozná a vezetéssel szembeni más tárgyú bírálataik értékét.

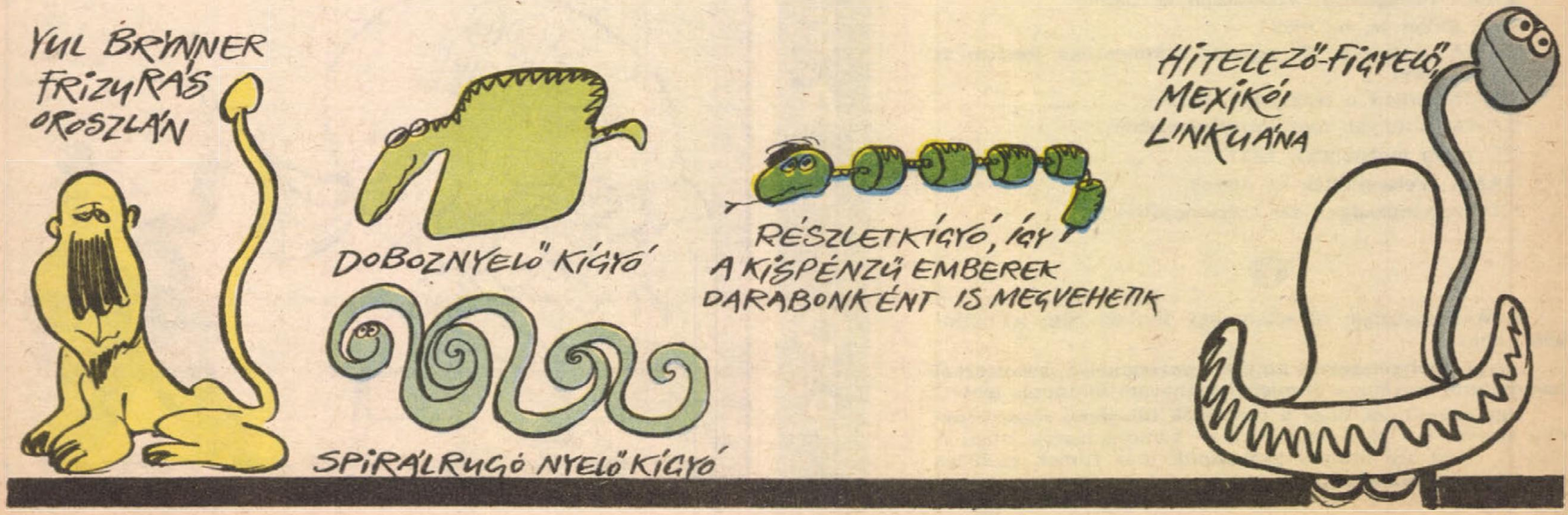

Amiről ön levelében ír, az elég gyakori jelenség. A minap személyesen keresett fel egy utókalkulátor, aki az önéhez hasonló, nem termelő vállalatnál dolgozik. Elmondta, hogy a munkaidő kezdetén reggel nyolc órakor egyetlen kollégáját se találni a munkahelyén. Amikor ő két évvel ezelőtt belépett a vállalathoz, pontosan bejárt, de később elkezdett k é s ő b b e n járni, most éppen háromnegyed kilencnél tart, de még mindig élvezi a magányt. Reggel kilencig ugyanis üresek a szobák és csak kilenc óra után szállingóznak be a kollégái. Kirakják az iratakat, ceruzáikat az asztalra, átnézik a napi postájukat és nagy hévvel elkezdenek dolgozni, de később már csak úgy tesznek, mintha dolgoznának, végül is „egyenlítenek": amennyivel később kezdték reggel a munkát, annyival korábban fejezik be délután. Ő ezt a naplopást nagyon elítéli, de nem mer ellene semmit sem tenni; írjak róla a neve elhallgatásával, bár biztos benne, hogy senki sem ismer magára, mert sok vállalatnál hasonló a helyzet.

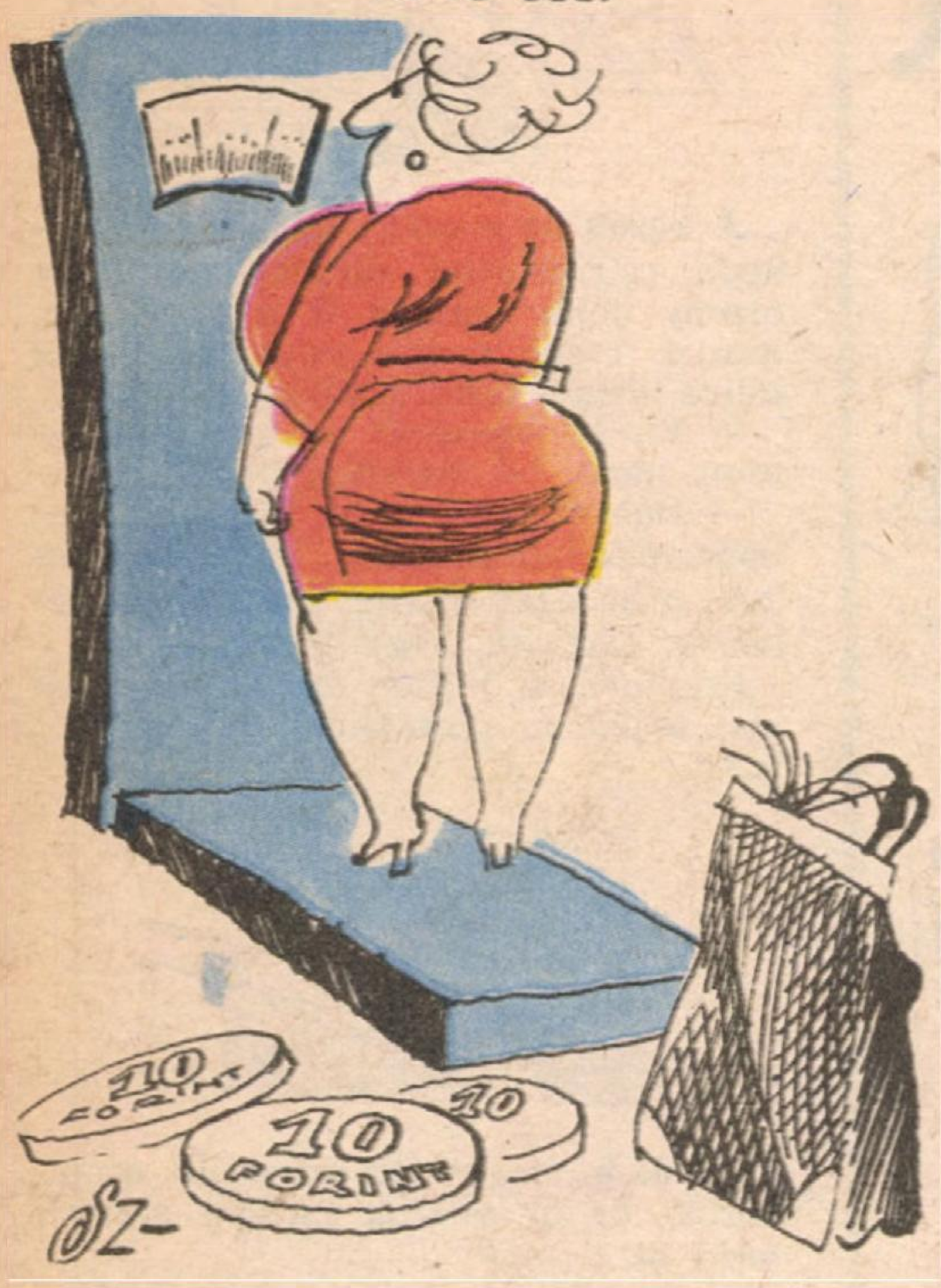
Arról nem beszélgettünk, hogy az utókalkulátor vállalatánál milyen a munkahelyi demokrácia, de az bizonyos, hogy a munkafegyelem laza, a munkaerkölcs gyenge lábakon áll. Nem kell nagy képzelőerő annak megállapításához, hogy a dolgozóknak ilyen hallgatólagosan nyújtott „kedvezmény" feltétlenül zsákutcába juttatta a munkahelyi demokráciát: ki bírál ugyanis olyan kiváló osztályvezetőt, olyan nagylelkű főosztályvezetőt, vagy olyan megértő és jóságos igazgatót, aki elnézi, hogy a beosztottak akkor jönnek be dolgozni, amikor akarnak és akkor fejezik be a munkát, amikor jólesik nekik?

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

NETTÓ SÚLY

SMUCIG KRIMIRAJONGÓ

– Ide a legújabb detektívregényt!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Ugy kell neked, hapsikám, legközelebb majd nem nézed le a tömegközlekedési eszközöket.

– Bizony, gyerekek, mi idősebbek sok mindenen keresztülmentünk: túléltük a bombázást, a tüzelőhiányt, a társasház-építést...

– Ezért kellett neked hármas szekrény, te nyomorult?

Egy tündérrel kettesben

Hédikével nézem a televíziót. Illetve ő nézi a televízióban a híradót, én meg őt: gyönyörködöm benne.

— Hány éves lehet ez a Ford? — kérdi tőlem a gyönyörűségem

— Fogalmam sincs — felelem szorosan hozzábújva, hogy érezzem hajának illatát.

Kisvártatva ismét megszólal:

— Hány éves lehet ez a Kissinger? Ötven körül, nem?

— Fogalmam sincs, de ha akarod, megkérdezem tőle.

— És a felesége?

— Mit akarsz a feleségével?

— A felesége hány éves lehet? Szerintem közelebb van a negyvenhez, mint a harminchoz.

— Közelebb.

— Vagy már el is múlt negyven.

— Vagy már el is múlt negyven — ismétlem Hédike szavait, mert nekem teljesen mindegy, hogy Kissingerné hány esztendős. Nekem csak az a fontos, hogy Hédike itt ül mellettem és nézzük a televíziót és egyedül vagyunk a lakásban: ő meg én.

— Szerinted? — hallom a hangját.

— Mit kérdeztél, szívem?

— Szerinted hány éves lehet?

— Kicsoda?

— Puja Frigyes.

— Hát annyi van.

— Mennyi?

— Fogalmam sincs — mondom Hédikének, ennek a tündérnek, akinek csak egy icipici hibája van, ha meglát valakit valahol, azonnal megkérdi: hány éves lehet az illető? Hogy miért kérdezi, azt nem tudom, de megkérdezi. Ettől függetlenül azonban tündér.

— Nem válaszoltál a kérdésemre.

— Mit kérdeztél?

— Hogy hány éves? Hány éves lehet ez a Varga József?

— Sokáig nézzük még a tévét? — kérdezem Hédikétől, aki profilban olyan, mint egy kislány. Mint egy tizenhét éves kislány. Vajon hány éves lehet?

— No és Takács Marika? Ha jól számolom...

Nézem Hédikét: ha nem tudnám, hogy elvált asszony, azt mondanám, hogy egy kis csitri. De kit érdekel a kora?!

— Nézd, a Darvas Iván! — mondja Hédike, amikor elkezdődött a film a „Nagy siker volt" című sorozatban. — Amikor ez a film készült, cirka húszéves lehetett. Vagy huszonkettő. Azóta eltelt — motyogja mellettem az én kis tündérem és lázasan számol. Aztán kiszámítja, megsaccolja, hány éves lehet Piros Ildikó, Bánhidy László, Tábori Nóra, Béres Ilona... Ebbe bele kell őrülni!

— Vihorlát Bözsi szerinted hány éves?

Nem tudom, ki az a Vihorlát Bözsi, de habozás nélkül válaszolok:

— 1526-ban kétéves volt, akkor most pontosan 451 éves. De nem néz ki annyinak.

— Látod ott azt a szakállast? Tudod ki az? Újpalotai Eduárd. Vajon hány éves lehetett akkor?

— Három vagy négy. De már akkor öregebb volt a koránál.

— Pszt! — mondja Hédike, aki nem szereti, ha film közben beszélnek. Ha film közben más beszél. Vajon hány éves lehet Hédike? Könnyű kiszámítani. Ha a hajó hossza ötvenöt méter, a szélessége húsz és a kémény magassága öt méter, akkor...

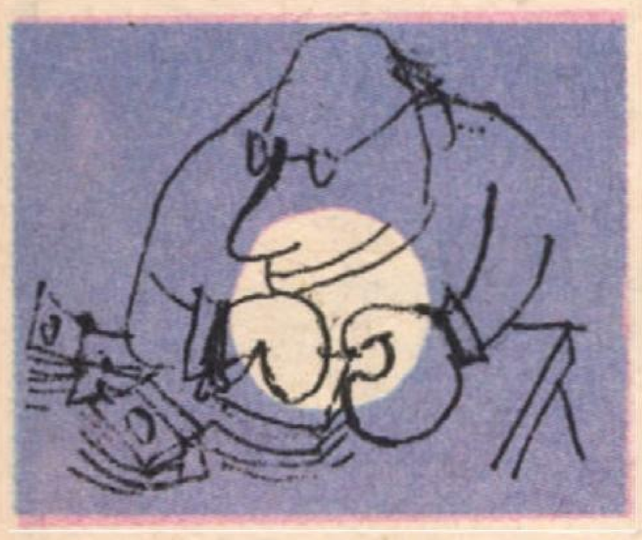
— Szerinted hány éves lehet? — fordul felém Hédike. — Szerintem nincs több, mint...

— Most volt huszonöt deka és negyven liter — felelem ingerülten Hédikének és köszönés nélkül elvágtatok, mert ezt már nem lehet kibírni. Az utcán elkapok egy taxit, bevágom magam a hátsó ülésre, a sofőr megkérdi, hova vigyen. Én azonban nem válaszolok rögtön, mert azon tűnődöm: vajon hány éves lehet a taxis?... Szerintem... Nem lehet több...

Mikes György

TRIBÜN

Újabb jelentkező: egy százötven kilós japán sumo-birkózó is szeretne megmérkőzni Muhammad Alival, a nehézsúlyú világbajnokságért. Úgy hívják: Baba. Mesés mérkőzés lesz, ha létrejön. Mesés. A piros sarokban Ali, a zöldben Baba, a kasszában meg — a negyven rabló.

Az angol válogatott 2:0-ra verte az NSZK világbajnokcsapatát Wembleyben. Mérkőzés után mondta Don Revie, a britek örökké optimista főnöke:

— A mosoly még mindig a legelegánsabb mód arra, hogy kimutassuk a fogunk fehérjét

Jenny Turral, a 800 és 1500 m női gyors 14 éves kis világrekordere mondta az edzőjéről, Forbes Carlile-ról:

— Ha sikerül öt percet ellógnom az edzésről, ugy érzem öt évvel meghosszabbítottam az életemet.

Kemény fickó ez a Carlile.

Enze Stuarti, a kitűnő olasz tenor rajong az autóversenyzésért. Néha maga is beszáll egy-egy edzőkörre és remek dolgokat produkál a kölcsönkapott Ferrari 275 GTB-n. Megkérdezték: honnét tudja, mikor kell sebességet váltania?

— Nagyon egyszerű — mondta az énekes. — Amikor a motor kétvonalas cét énekel, azonnal váltok

Bobby Orr, a kanadai profihoki első számú szupersztárja mesélte önmagáról:

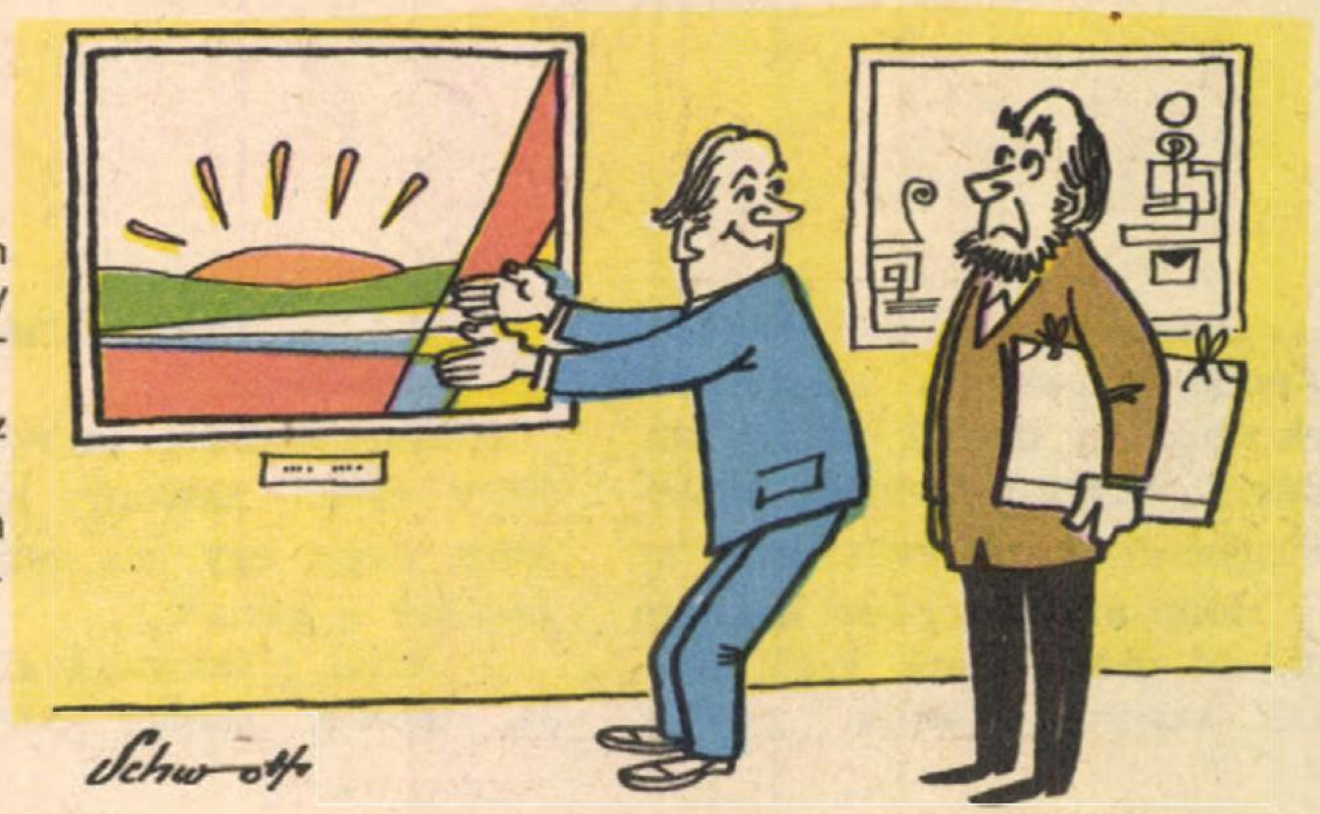
— Szelíd, galamblelkű ember vagyok. Behúzok egyet az ellenfél centerének, aztán a palánk mellé húzódom és úgy figyelem a visszataszító tömegverekedéseket.

(p. p.)

ELVETÉLT TALÁLMÁNYOK

Hegedűs István rajzai

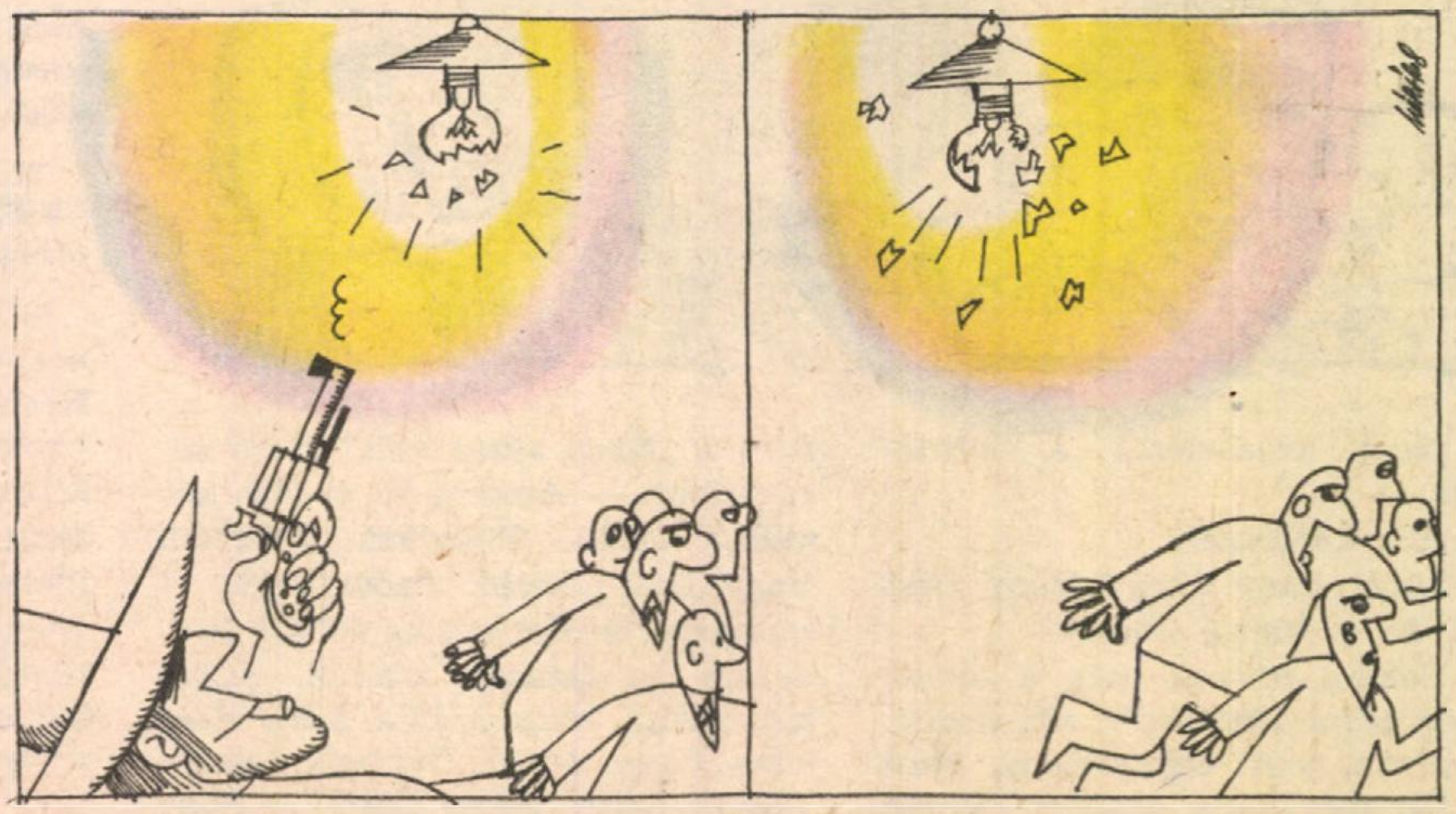
KIÁLLÍTÁSON

— Mester, olyan élethű a képe, hogy bele tudnék harapni.

— De uram, ez naplemente!

— Bocsánat, én tükörtojásnak néztem.

FEJLESZTÉS

Texasban még le kell lőni. Nálunk már magától robban.

FAY ANDRÁS fabuláiból

A veréb az ereszen ugrált és hízelkedő csiripeléssel dicsekedett, hogy bizony jobb barátja ő a gazdának, mint a fecske meg a gólya, mert azok télire idegen tájra költöznek.

— Én itt maradok — hencegett — mint igazi, hű baráthoz illik!

— Bár mennél velük magad is! — bosszankodott a gazda. — Teher nekem a hűséged, hiszen csak a szemtelenség tart itt, hogy lophass.

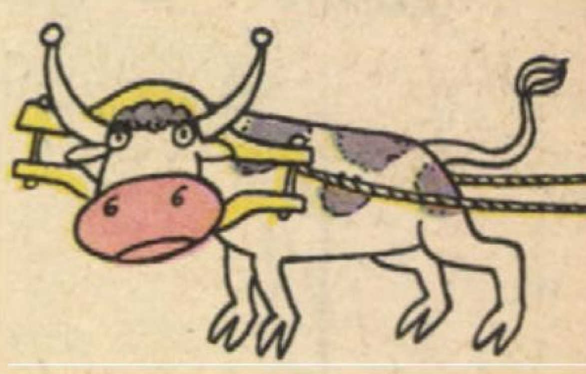
Szomorú a hűtlen barát, de nem kis teher a szemtelen tányérnyaló sem!

Az ökör az oroszlán udvarába ajánlkozott, de az állatok királya elutasította őt:

— Szarvaid ugyan erősek, de hiányzik hozzájuk a bátorság. A lábad izmos, de sem rúgni, sem szaladni nem tudsz. A hátad túl széles nyereg alá, a fejedben nincs elég fortély. Menj hát vissza, barátom, vond békével tovább a jármot, mert csak vastag nyakad és izmos szügyed használható.

Kiki azzal a tehetségével kereskedjék, amije van, s kivált ne ártson a szegény hazának azzal, hogy igen szeretne használni neki.

Két veréb a sasról beszélgetett a háztetőn.

— Azt mondják — így az egyik —, hogy felszáll a felhőkig is.

— Én ugyan nem hiszem! — mond a másik. — Csak tudom, hogy mire képes egy madár, eleget próbálom magam is!

— De én magam láttam egy borús nyári napon — erősködik az első —, hogy egy mennykövet hozott a csőrében!

Az önteltek magukhoz mérik és így alacsonyítják le, az ostobák meg fenntartás nélkül, esztelenül imádják a nagy elméket.

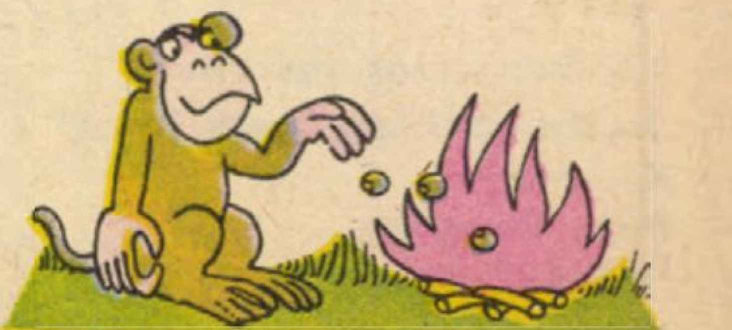
Gesztenyére találtak a **majmok.**

— Sülve jó ám ez — tanítja az egyik a többit — meglestem az embert, az imént sütögette, talán még lelünk utána tüzet.

Találtak is jó parazsat, s belé hányták a gesztenyét. De ki kaparja ki a sültet?

— Én égessem el a lábam a közös gesztenyéért? — mindegyik így gondolkodott, s végül a gesztenye szénné égett.

Mennyi ilyen majomra találunk, ha közjóra keresünk embert.

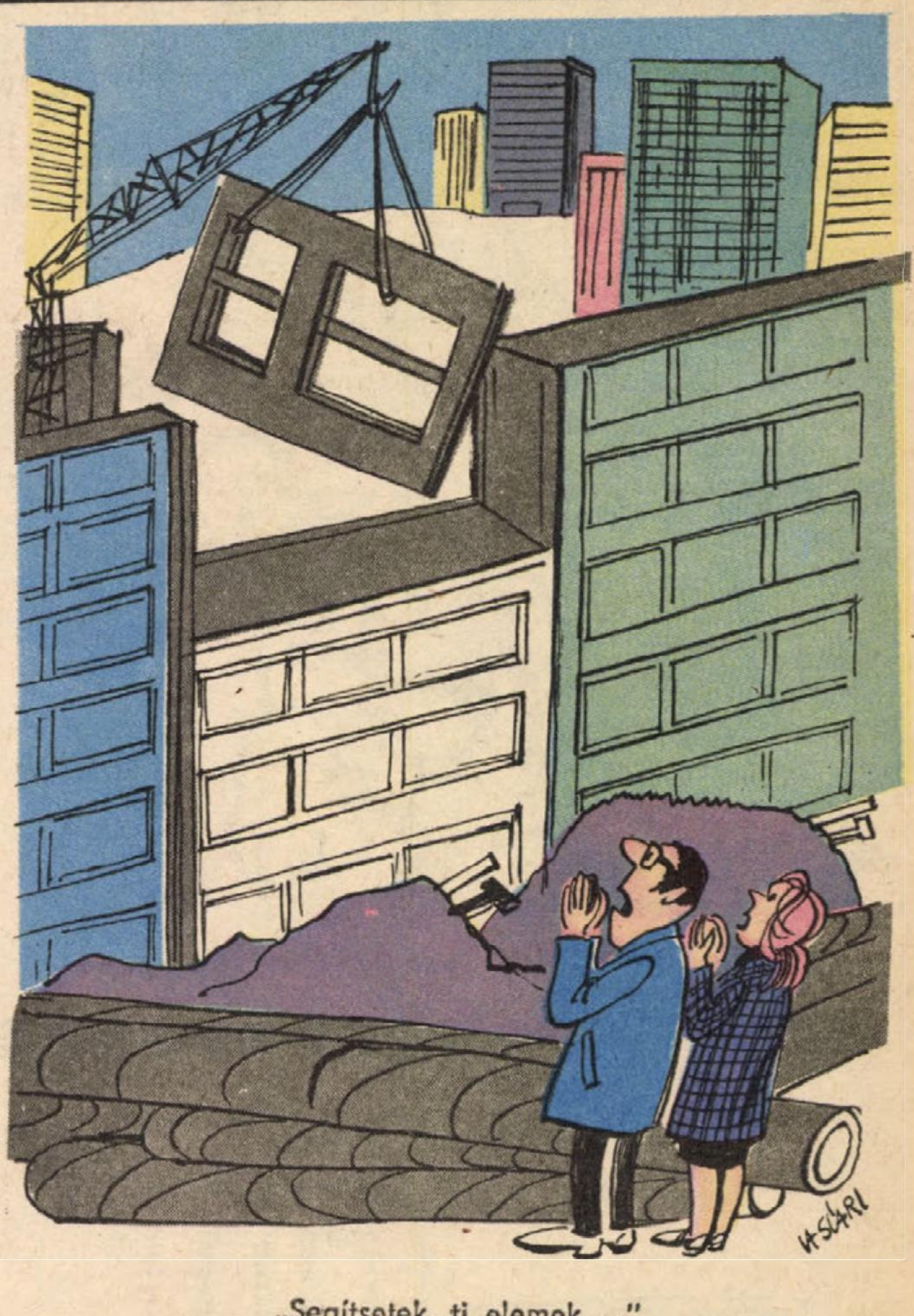

SZERKESZTŐSÉGBEN

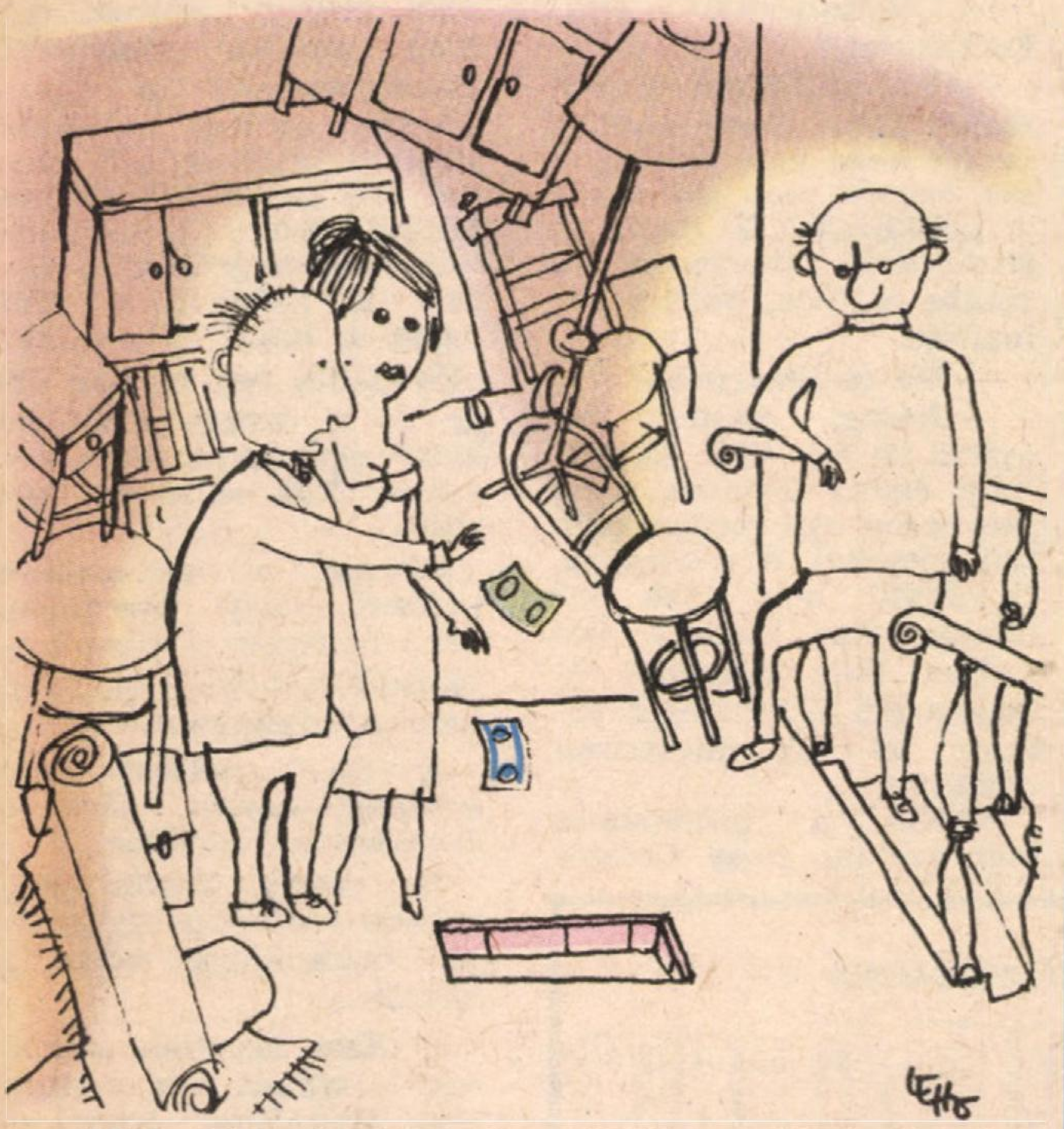
– Nagyon szépen kérünk, hagyd már abba a kutyaellenes cikkeidet.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXVII.)

„Segítsetek, ti elemek..." (Madách)

KÉTSZINTES HÁZ

– Mi fent lakunk, alul pedig gyűjtünk az adósságokra és a törlesztésre.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hogy van kedves Pista bácsi? — kérdi a doktor a páciensétől.

— Rosszul, doktor úr, nagyon rosszul. Már azok az ételek sem ízlenek, amiktől eltiltott...

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉS

DUGIPÉNZ

Kovács tétován állt az ajtóban, aztán örömmel fedezte fel volt kollégáját, a hangulatos óbudai kisvendéglő sarokasztalánál.

— Szervusz, Laci. Megengeded?

— Parancsolj, foglalj helyet. Megkínálhatlak?

— Elfogadom. Olyan száraz a torkom, mint a tapló. Bevallom, azért jöttem ide, hogy egy ismerőst találjak. Szégyellem magam, de jól kereső ember létemre ilyenkor, harmincadika körül nincs már egy vasam sem. Te pedig hó végén badacsonyi kéknyelűt iszol.

— Pajtás, miért nincs egy kis dugipénzed?

Kovács keserveset sóhajtott:

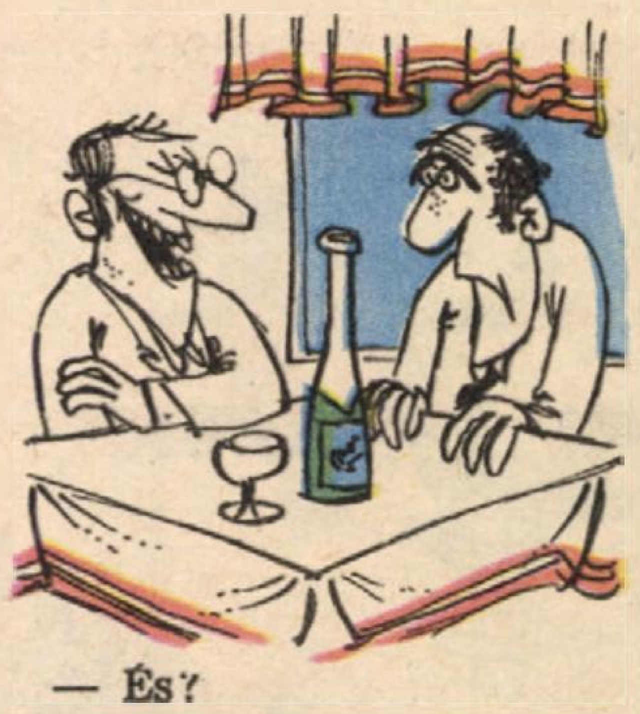
— Az én feleségem mellett ez képtelenség. Magdának csodálatos érzéke van ahhoz, hogy a legeldugottabb helyen is megtalálja az elrejtett pénzecskémet. Jobban nyomoz, mint Maigret felügyelő...

— Egészségedre, szegény barátom! — emelte koccintásra poharát Laci. — Próbáltad már a dugipénzt becsúsztatni a zakód bélésébe?

— Te lebecsülöd Magdát! Megismétlem, hogy ő nyomozózseni. A zakó bélése? Nevetséges! Ott még egy kezdő feleség is megtalálja a pénzt.

— Próbáltad már elrejteni egy könyv lapjai között?

— Reménytelen. E célból megvásároltam Jöndström „Hűvös hajnalok délutánonként" című munkáját. Esküszöm, hogy a világ legunalmasabb könyve. Biztos voltam abban, hogy a feleségem a kezébe se veszi.

— És?

— Az asszony egyetlen éjszaka feszült izgalommal kiolvasta és az utolsó előtti oldalon megtalálta azt a gyönyörű bankót.

— Tettél már pénzt a felszedett parketta lapjai alá?

— Tettem. Az asszony kacagva szedte ki onnét az ötszázforintosomat.

— A pénzt apróra összegyűrve gázóra mögé?

— Megvolt. Szerencsétlenségemre Magda sokallta a gázszámlát és alaposan megvizsgálta a készüléket.

— A bankjegyet vízhatlan tasakba tenni és belenyomni egy szilvalekváros üveg aljára?

— Ribiszkelekvárral próbáltam. Nyolc piroshasú százasom volt az üvegben. Magda pillanatok alatt felfedezte. Elrejtettem a pénzt a télire elrakott savanyú zölddinnye fél gömbjébe.

— Az asszony itt is lecsapott rá. Cellux szalaggal felragasztani a konyhakredenc aljára?

— Semmi értelme. Magda naponta hasoncsúszva végigvizsgálja a lakást.

— Egy ilyen ördögien ravasz asszony mellett valóban nehéz a férfi sorsa — dünnyögte a másik, aztán hirtelen felkiáltott: — Te! Van egy szenzációs ötletem! Detektívregényekben olvastam. Ha valamit jól el akarunk rejteni, tegyük a legfeltűnőbb helyre. Tehát: tartsd a dugipénzedet ott, ahol az asszony álmában sem keresné, a pénztárcádban.

Kovács torkát nehéz férfisírás fojtogatta:

— Hát, mit gondolsz miért állítottam be ide egy fillér nélkül?

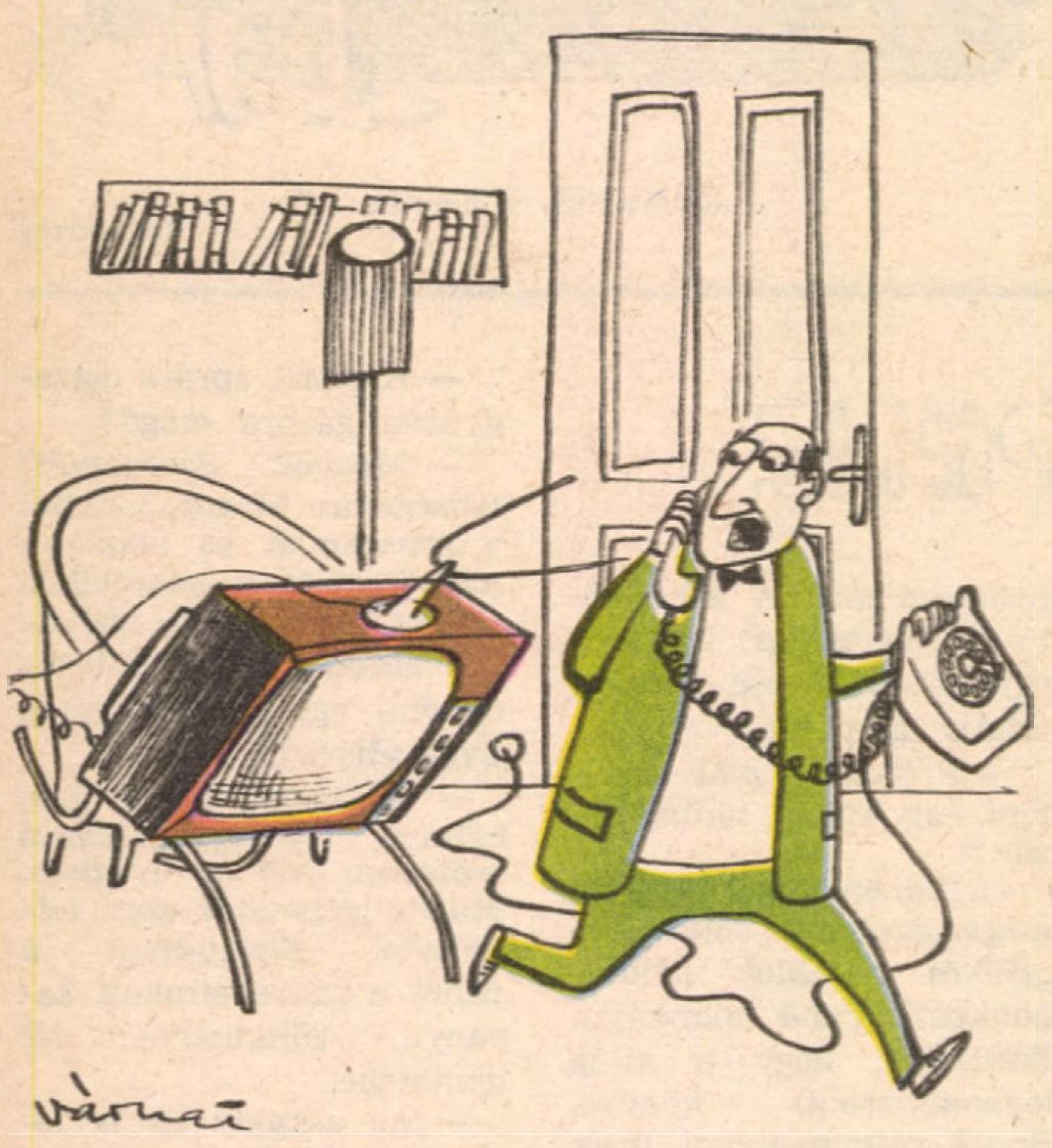
Galambos Szilveszter

ZSÚFOLT ÓVODA

– Ne bántsd a kislányt, Péterke!

TÚL SOKAT SZIDTA...

– Halló, Gelka?! Jöjjenek azonnal, valami baj van a televízió-készülékkel!

A RETTENTHETETLEN

Bátorság, ész, furfang — egy nehézsúlyú bokszoló nagyságának igazi építőkövei... Ez járt a fejemben, amikor a múlt hetek egyikén Dandélion Jenőbe botlottam. Az ökölvívó a Kígyó utca sarkán álldogált egy lámpaoszlopnak támaszkodva és félunott mosollyal nézte a sokaságot.

— Adjisten Jenci! — kiáltottam rá. — És őszinte részvétem!

— Ugyan már — mondta. — Aztán miért?

— Nem hallotta? Az ünnepi versenyre meghívták a világbajnokot is. Teofilo Stevensont.

— És akkor mi van?

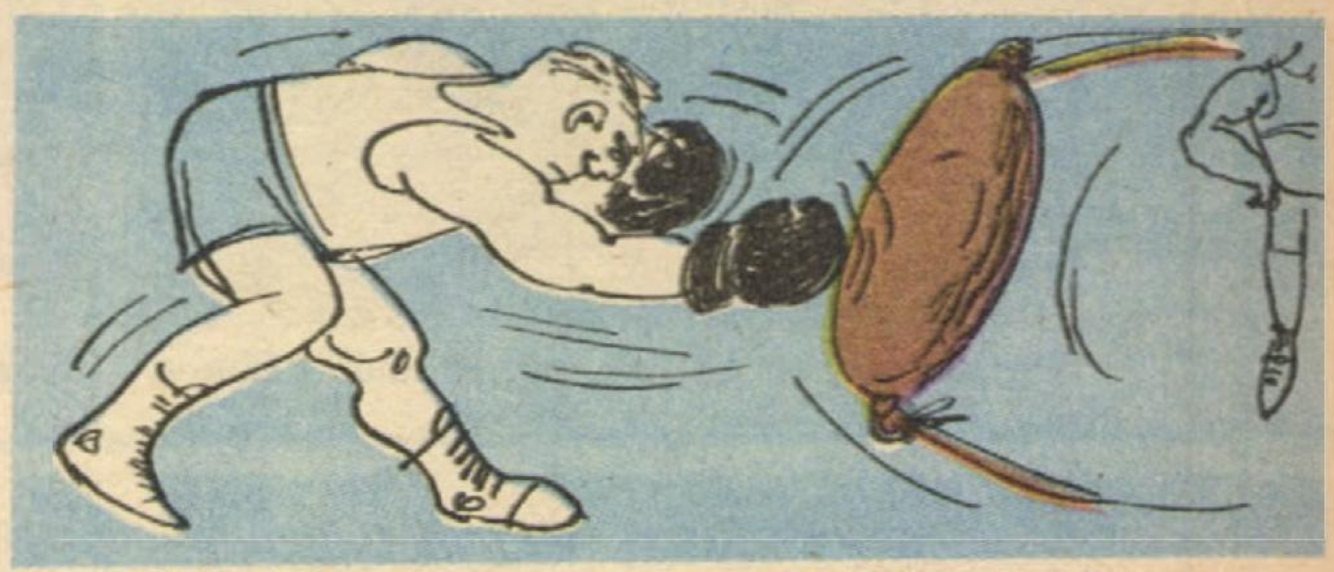
— Ember! — hüledeztem. — Én láttam ezt a fekete fiút az olimpián. Már a kesztyűje szelétől légnyomást kaptak az ellenfelei. Akit eltalált, az olyan lett, mintha az úthenger ment volna át rajta. Az egyiket olyan laposra verte, hogy meccs után az ajtó alatt dugták be az öltözőbe. Az elődöntő második percében az ellenfele már négykézláb szaladgált a ringben, úgy kereste, hogy merre van a vészkijárat.

— Na és? — mondta Dandélion. — Üzen még valamit? Hát akkor jól figyeljen rám, mester. Ezt a Stevensont élete nagy meglepetése várja Pesten. Úgy megverem, mint a harci dobokat szokás és passz.

Elakadt a lélegzetem, pedig a Kígyó utca tele volt levegővel.

— Nagyon ügyes — mondtam. — De mégis, hogyan gondolja?

— Egyszerű — vonta meg tekintélyes vállát Dandélion Jenő. — Nem tudom, hallott-e ma reggel hangrobbanásokat az edzőtábor felől.

— Lökhajtásosok gyakorlatoztak?

— Én püföltem a homokzsákot. Stevensonnak is két keze van, nekem is két kezem van. Az egyik a poliklinika, a másik a köztemető. Bemegyek a ringbe és ütök, mint a bolondóra.

— Na és Stevenson?

— Nézze, mester, tegyünk be egy lilát. Fogadjunk ötszáz forintba, hogy Stevenson egyszerűen nem tud megütni a versenyen. Ezenkívül már csak két óhajom van. Hogy a bíró tudjon tízig számolni és legyen aki kíméletesen értesíti szegény Stevenson családját.

Abban a pillanatban már tudtam, hogy Dandélion Jenő a világ legbátrabb nehézsúlyúja.

Pár nappal utóbb elmentem a mérlegelésre. Ott volt Dandélion Jenő is. Előbb azt hittem, hogy egy pólyásbabát hoz, aztán láttam, hogy csak a jobbkeze van rémisztően bebugyolálva.

— Stevenson egy mázlista — mondta borongósan. — Ez a fiú burokban született. Most megmenekült élete nagy verésétől. Nem hiszi el, mi történt, mester. Jövök a 18 Y jelzésű buszon, előttem egy öreg anyóka szatyorral. Bekanyarodunk a Dembinszky utcába, a nénike elejti a szatyrot, mit gondol, mi gurul ki? Három biliárdgolyó. Udvariasan lehajolok a golyókért, abban a pillanatban ránt egyet a busz. A sarokból elővágódik egy mázsás ürge és a szöges cipőjével zutty, egyenest rálép a kezemre. Hát ez az én formám.

Abban a pillanatban tudtam, hogy Dandélion Jenő nemcsak a világ legbátrabb nehézsúlyúja. Hanem a legokosabb is.

A 18 Y jelzésű busz ugyanis sosem járt a Dembinszky utcában.

Így aztán Teofilo Stevenson vasárnap egy szovjet bokszolóval vívta a döntőt.

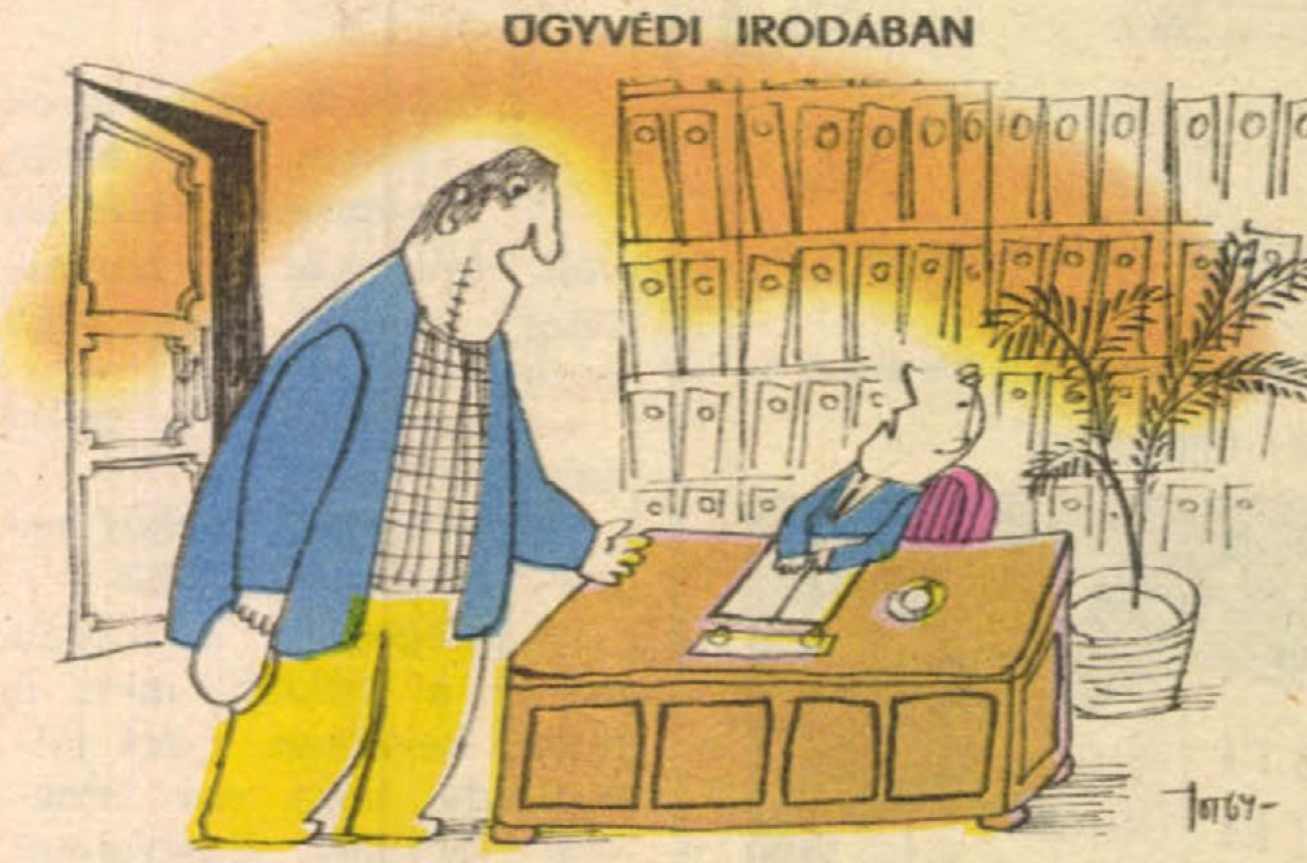
— Nem ügyetlen a gyerek — szólalt meg mellettem Dandélion Jenő. — Persze, ha én verekszem vele, Teofilo már rég zokogva bóklászik a ringben és a mamáját hívja. De mit tehetünk? Erős kéz a sors keze. Apropó, kapok magától ötszáz forintot.

— Tőlem? Hogyhogy?

— Miért? Hát megütött engem Teofilo Stevenson ezen a versenyen?

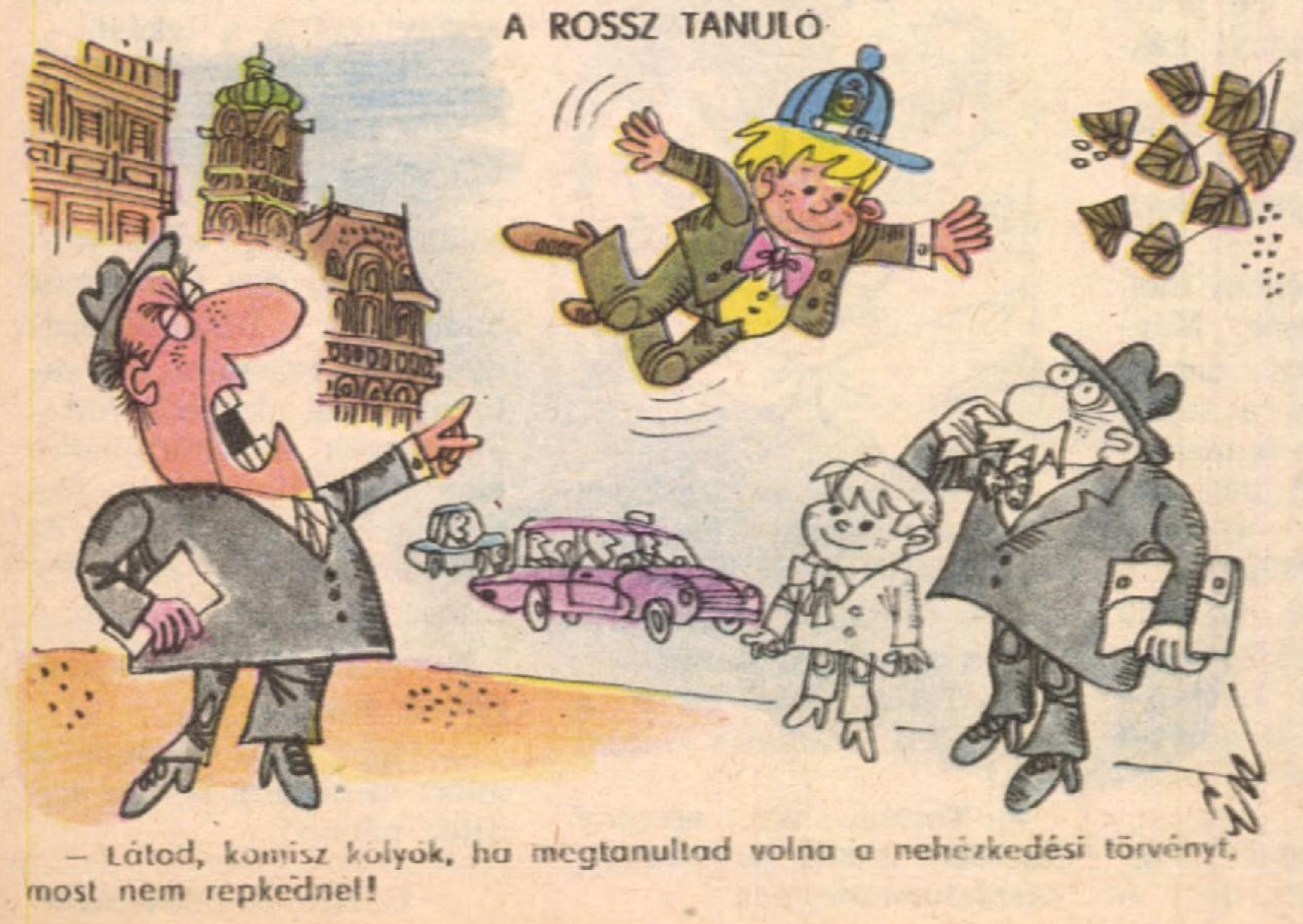
Peterdi Pál

ÜGYVÉDI IRODÁBAN

– Doktor úr, kérem, szeretnék a védence lenni!

A ROSSZ TANULÓ

– Látod, komisz kölyök, ha megtanultad volna a nehézkedési törvényt, most nem repkednél!

KÜLFÖLDI KIKÜLDETÉSEN

– Kolléga, úgy látszik, nem jó a szótárunk. Én egy virslit rendeltem mustárral...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Miért érzik magukat felelősnek?

Várnai György:

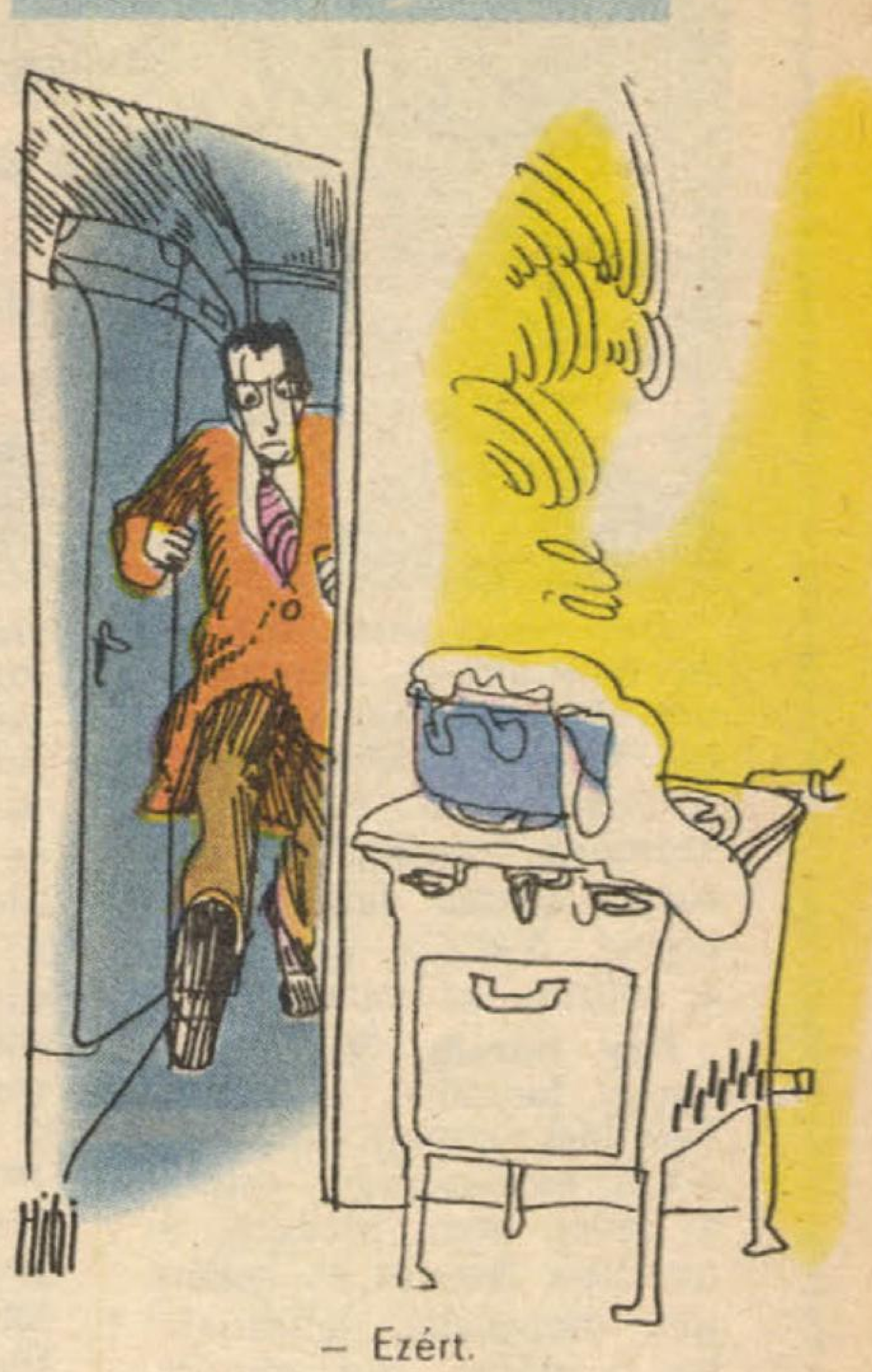
– Nem tartottam vissza Caesart, amikor március idusán a szenátusba ment.

Endrődi István:

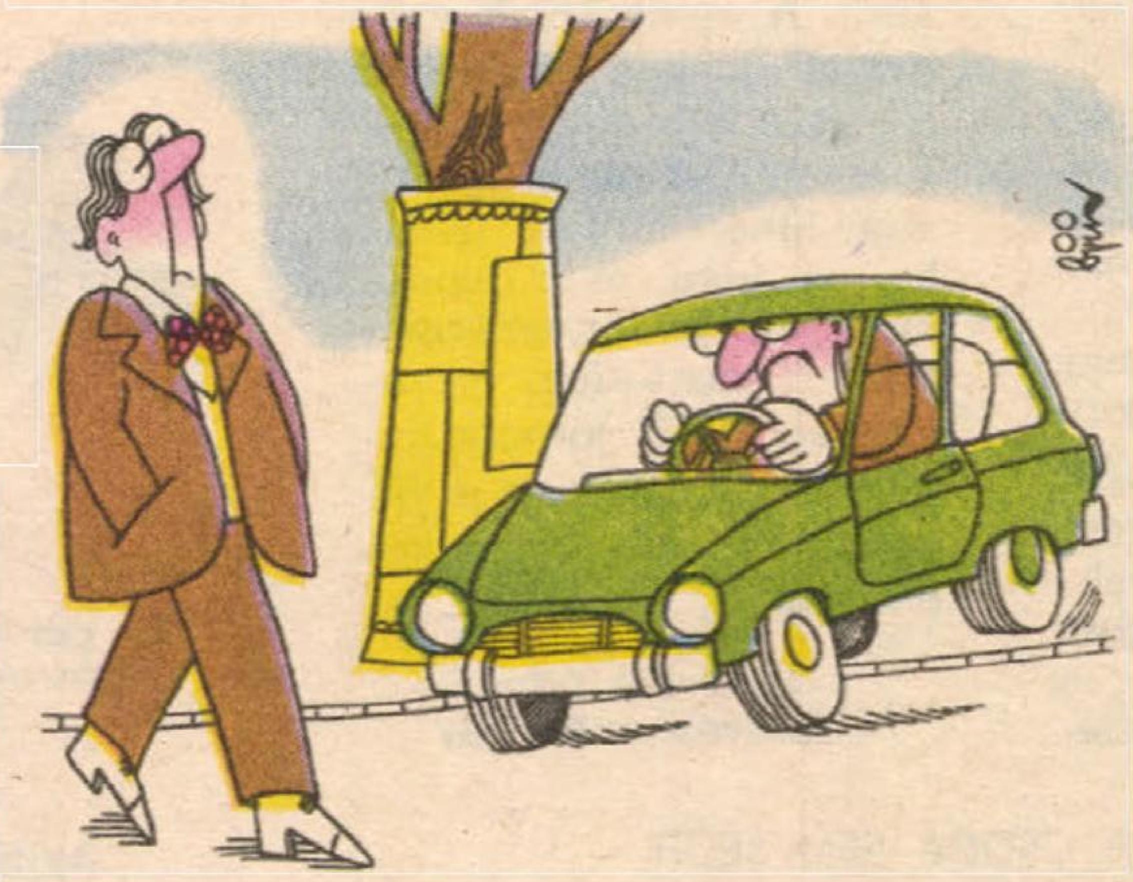
– A népességszaporulat terén mutatkozó hiányosságokért.

Hegedűs István:

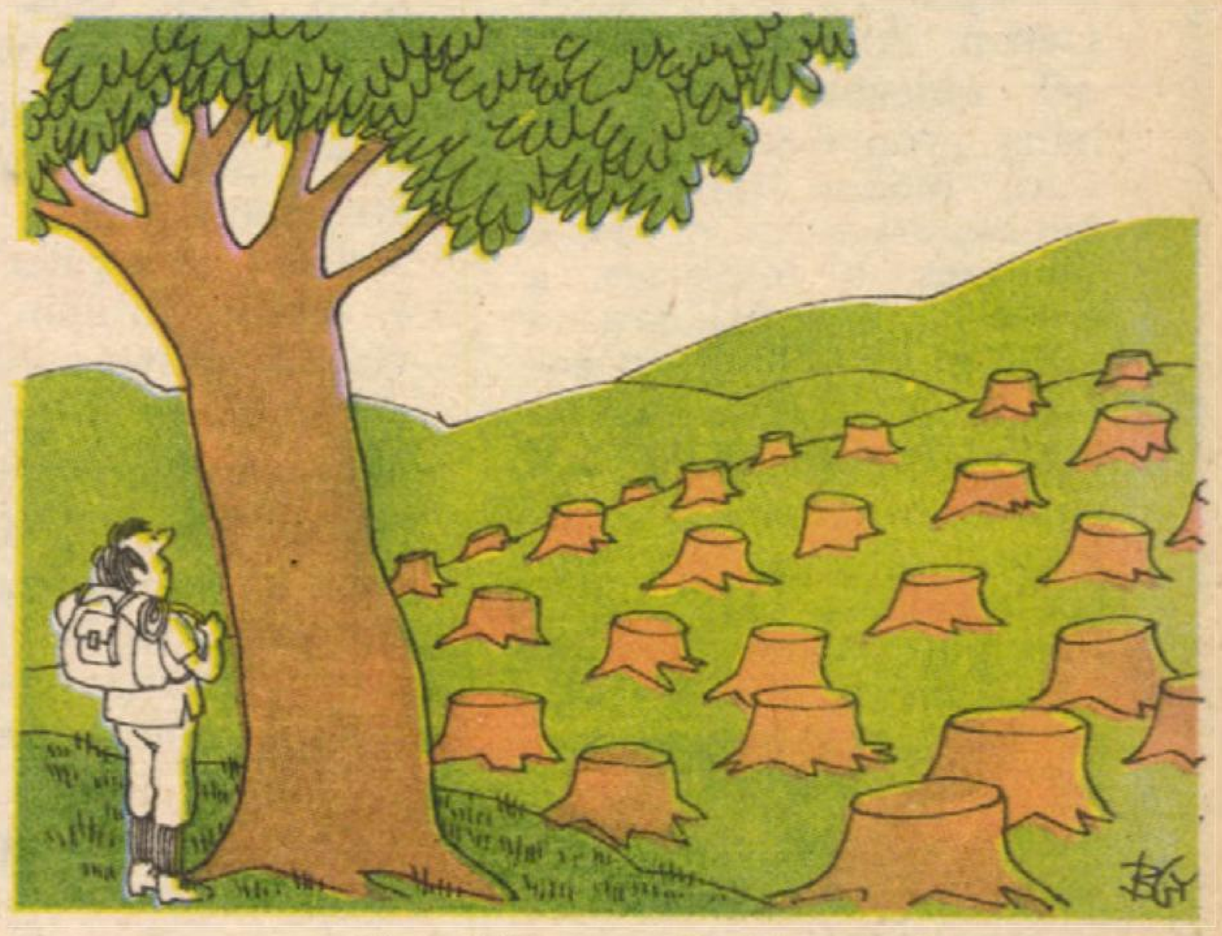
– Ezért.

Balázs-Piri Balázs:

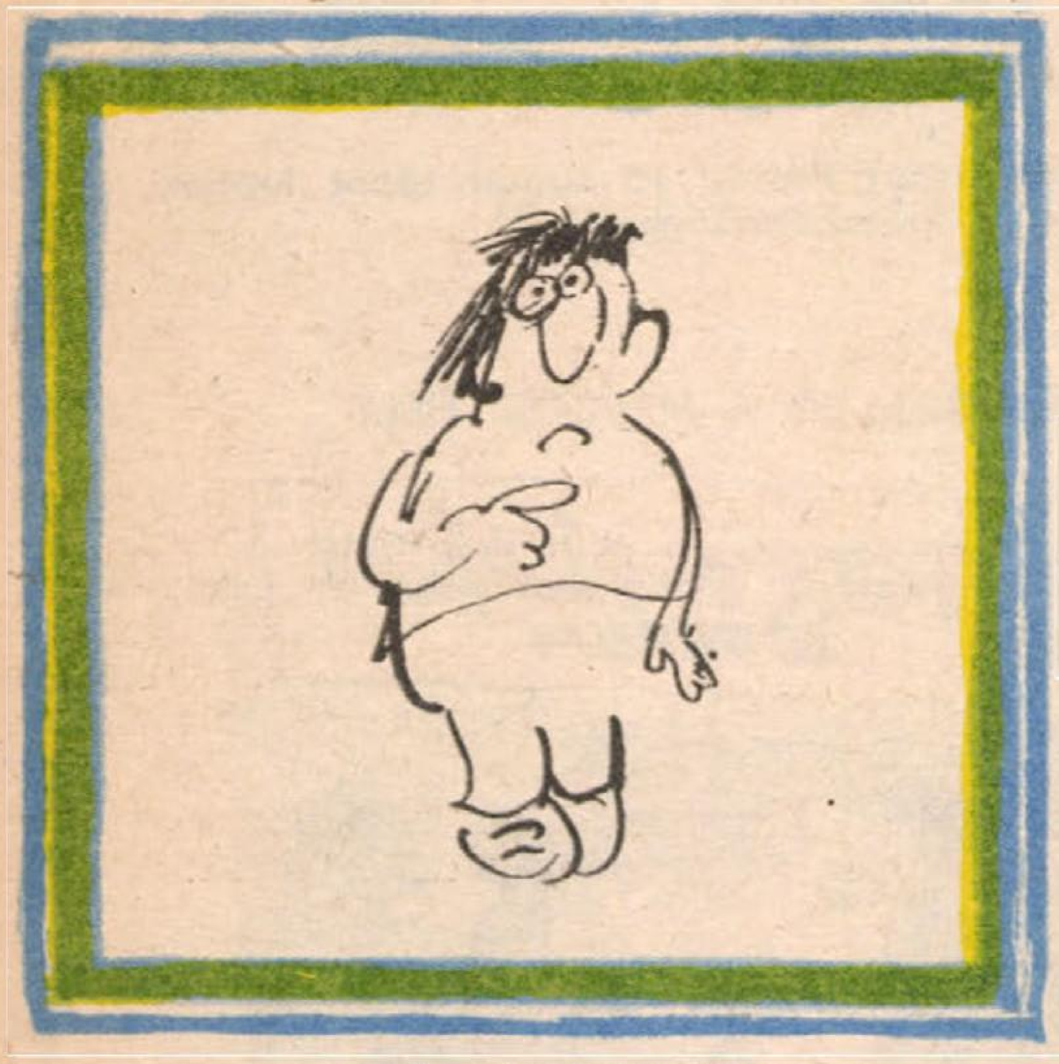
– Erősen fékeztem, amikor a társbérlőm átment a kocsim előtt az utcán…

Brenner György:

– Nem láttam a fáktól az erdőt.

Sajdik Ferenc:

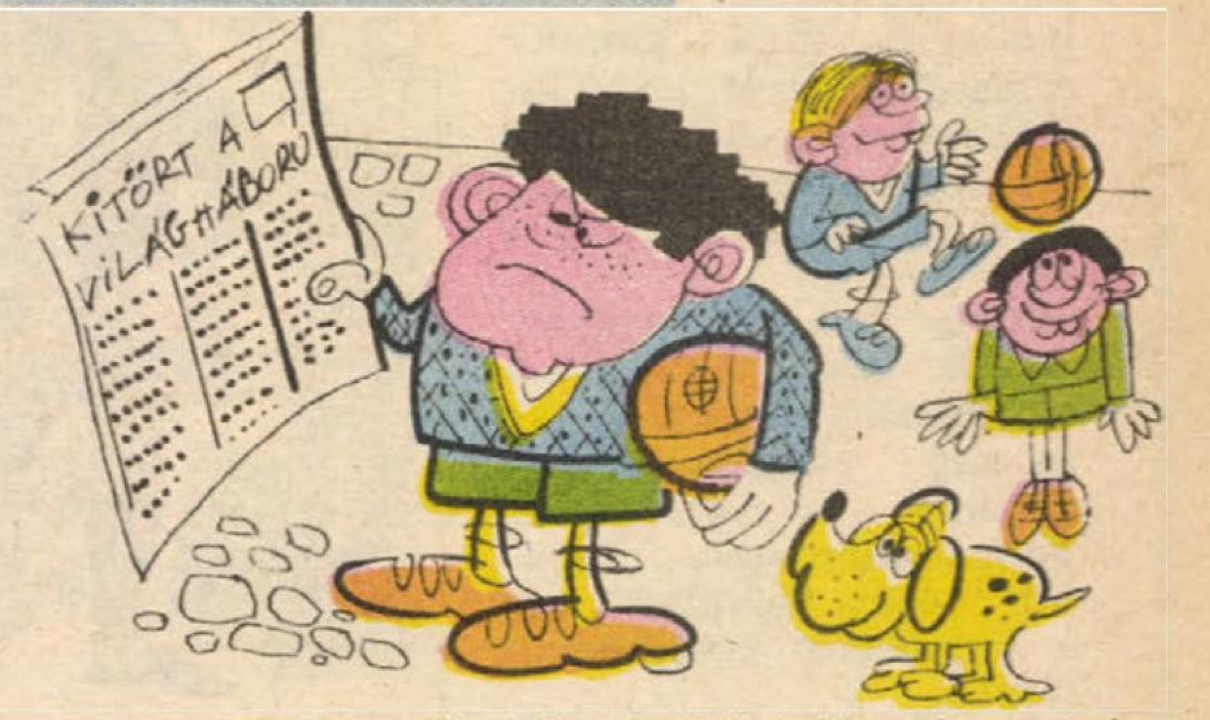
– A más rajzaiért.

Dallos Jenő:

– A levegőszennyeződésért.

Fülöp György:

– A második világháború kitöréséért. Az asztalra kellett volna csapnom, de nekem a foci járt az eszemben.

Vasvári Anna:

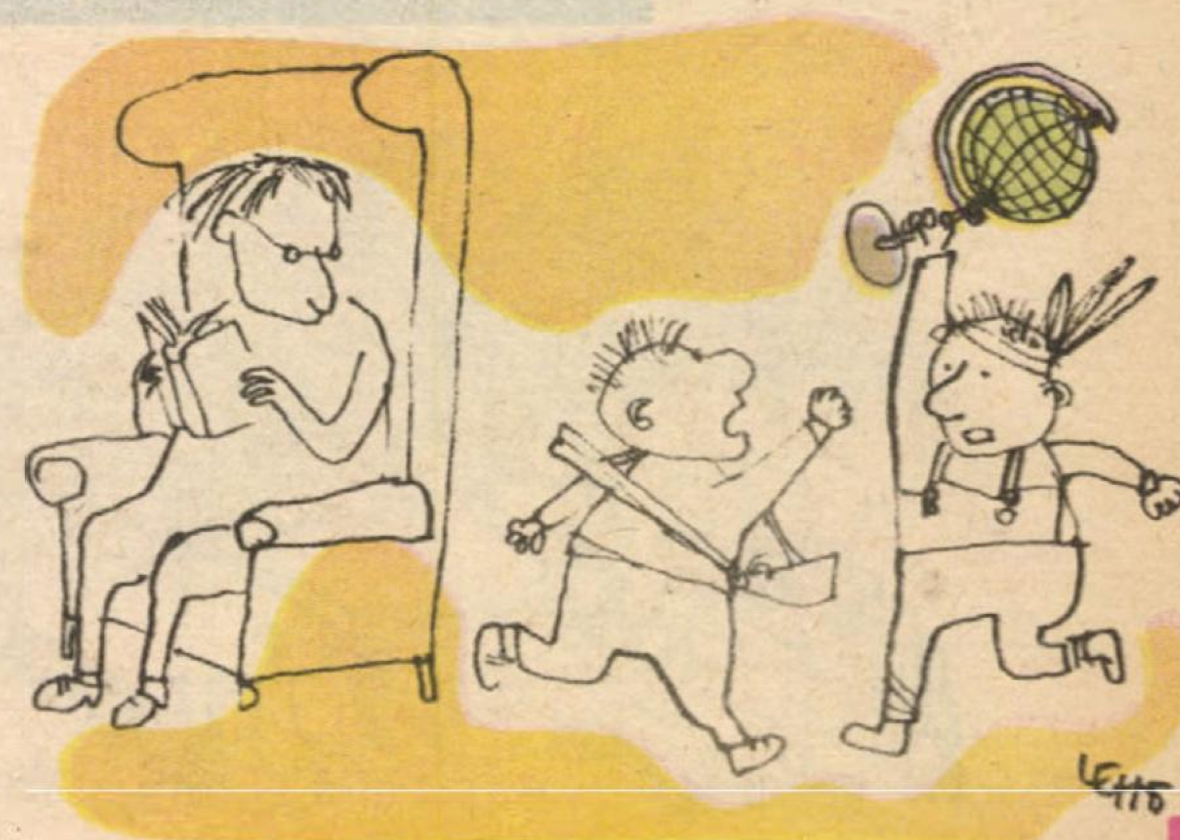
– Elmulasztottam megváltani a világot.

Szűr-Szabó József:

– A családomért…

Lehoczky István:

– A nemzetközi helyzetért.

SZENTESI ANZIKSZ

Bár senki sem kért fel rá bennünket, szívességből és magánszorgalomból rajzos anzikszkártyát terveztünk a szentesiek számára, rápingálva városuk összes jellegzetességeit. Nézzük csak, mi is látható az anzikszon?

Egy hársfa. Szentesen, ahogy beszélik, a felszabadulást követő első tizenöt esztendőben szinte a levél sem rezdült, a második tizenöt év során jött mozgásba, lendületbe a város. Az elmúlt években aztán sűrűn rezegtek a levelek, sokszor a fájukkal együtt. Rendezték többek között a Kossuth teret is, lassan, komótosan, de nagyon szépen. Ám a rendezésnek áldozatul esett néhány gyönyörű hársfa is. Fura módon mindig és mindenütt a fák állnak a rendezés, a fejlesztés, a modernizálás útjában, s mindig ők az áldozatok... A szentesi hársakat már késő siratni, de emlékezni nem árt rájuk: ültessenek helyükbe másokat, hadd pompázzanak, hadd gyönyörködtessék a szentesieket. A következő „rendezésig"...

Egy paprika. Akár a város címernövénye is lehetne, annyira jellegzetes terméke a tájnak. Azt mondják, az Árpád Tsz-ben még a tehenek is paprikát adnak tej helyett. A híres szentesi zöldségkertészet termékei eljutnak Európa számos országába, Magyarország számos városába. Néha még Szentesre is. Akármilyen mókásan hangzik is, de igaz: a szentesi háziasszony sem kap mindig elegendő friss zöldárut a boltokban. Talán valamelyik dunántúli téesz felvállalhatná a szentesiek zöldségellátását...

Egy konnektor. A Kontakta gyár szentesi üzemében gyártják ezt is, számos olyan villanyszerelési kellékkel egyetemben, amely országszerte arról ismert, hogy — nem lehet kapni. Ez alól Szentes sem kivétel, a konnektor ott is ugyanúgy hiánycikk, mint máshol. Az üzem mossa kezeit: ez nem az ő hibája, ő szívesen ad termékeiből annak, aki rendel. A Kontakta tehát jó, csak a kontaktus rossz az ipar és a kereskedelem között.

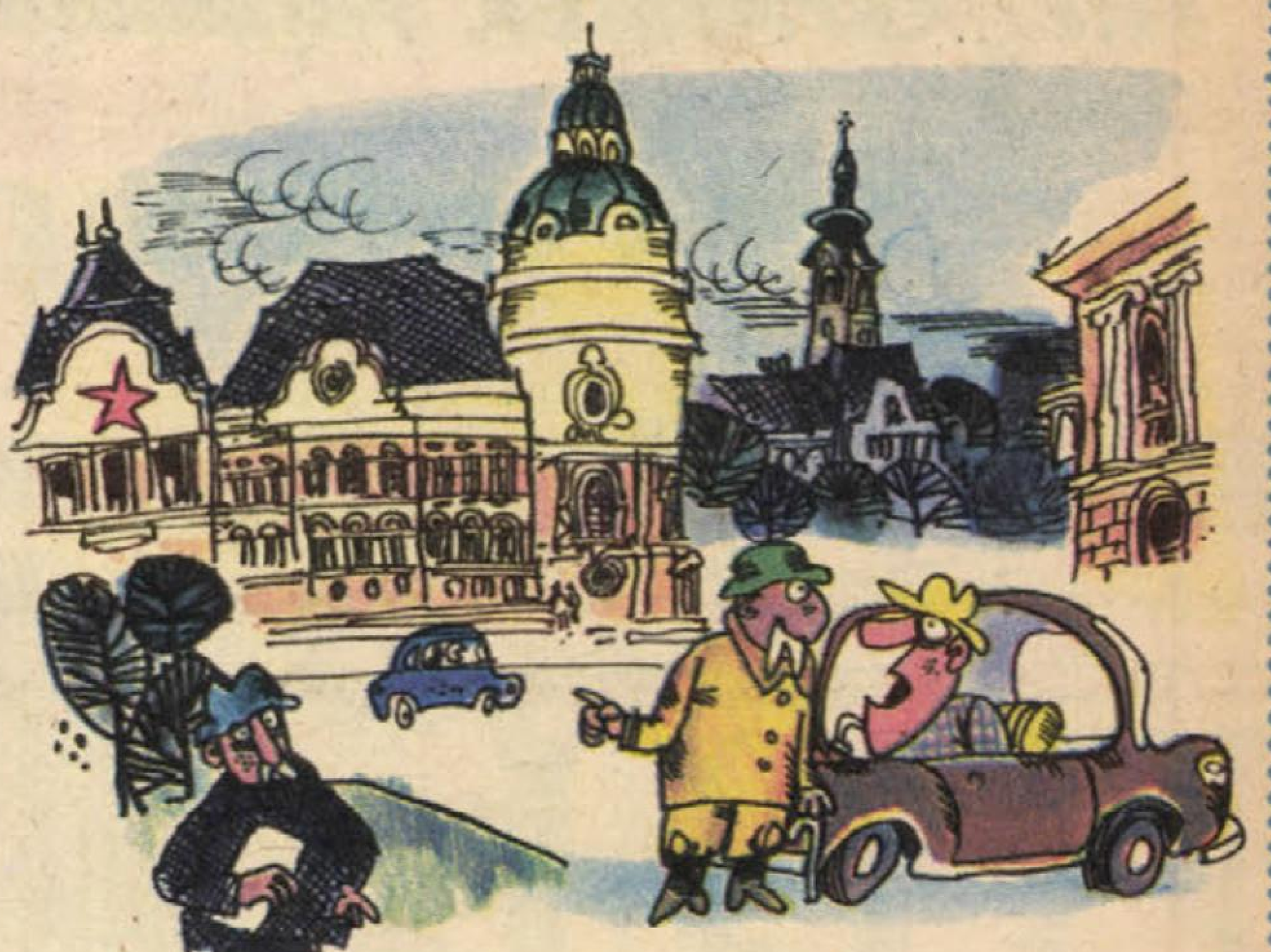
Egy palack. Kettős jelkép. Egyeseket arra figyelmeztet, hogy túlságosan sok alkoholt fogyasztanak a városban, a megyén belül csak Szeged állja velük a versenyt, s ezt a kétes dicsőséget nem ártana másoknak átengedni. Aztán arra is emlékeztet a palack, hogy a város kitűnő gyógyvizéből milyen sok megy veszendőbe. Milyen kár, hogy kazánok fűtésére használják, ahelyett, hogy gyógyítanának vele. Apropó: vajon nagyon nehéz feladat lenne a szomjas torkú szentesieket a borról átszoktatni a gyógyvízre?

Egy vízilabda. Pontosabban: annak egy darabja. A labda már csak félig van benne a képben, mint a város vízilabdacsapata az NB I-ben.

Kettőszázhatvankét forint. Ez az összeg egy kis magyarázatra szorul. Szentes minden lakója évi 398 forint értékű társadalmi munkát végez a városért. Ez nagyon szép. Illetve, nagyon szép lenne, ha... Ha a szomszédos Csongrádon nem 660 forint értékű társadalmi munka esne minden lakosra. A különbség 262 forint, a csongrádiak javára. A csongrádiak ennyivel jobban szeretnék a saját városukat, mint a szentesiek Szentest? Ez alig hihető... Jó lenne, ha az idén nem lennének olyan „szemérmesek" a szentesiek, és forintban is jól kimutathatóan mutatnák meg a városukhoz való ragaszkodásukat...

(Endrődi István—Radványi Barna)

HELYI SPECIALITÁS

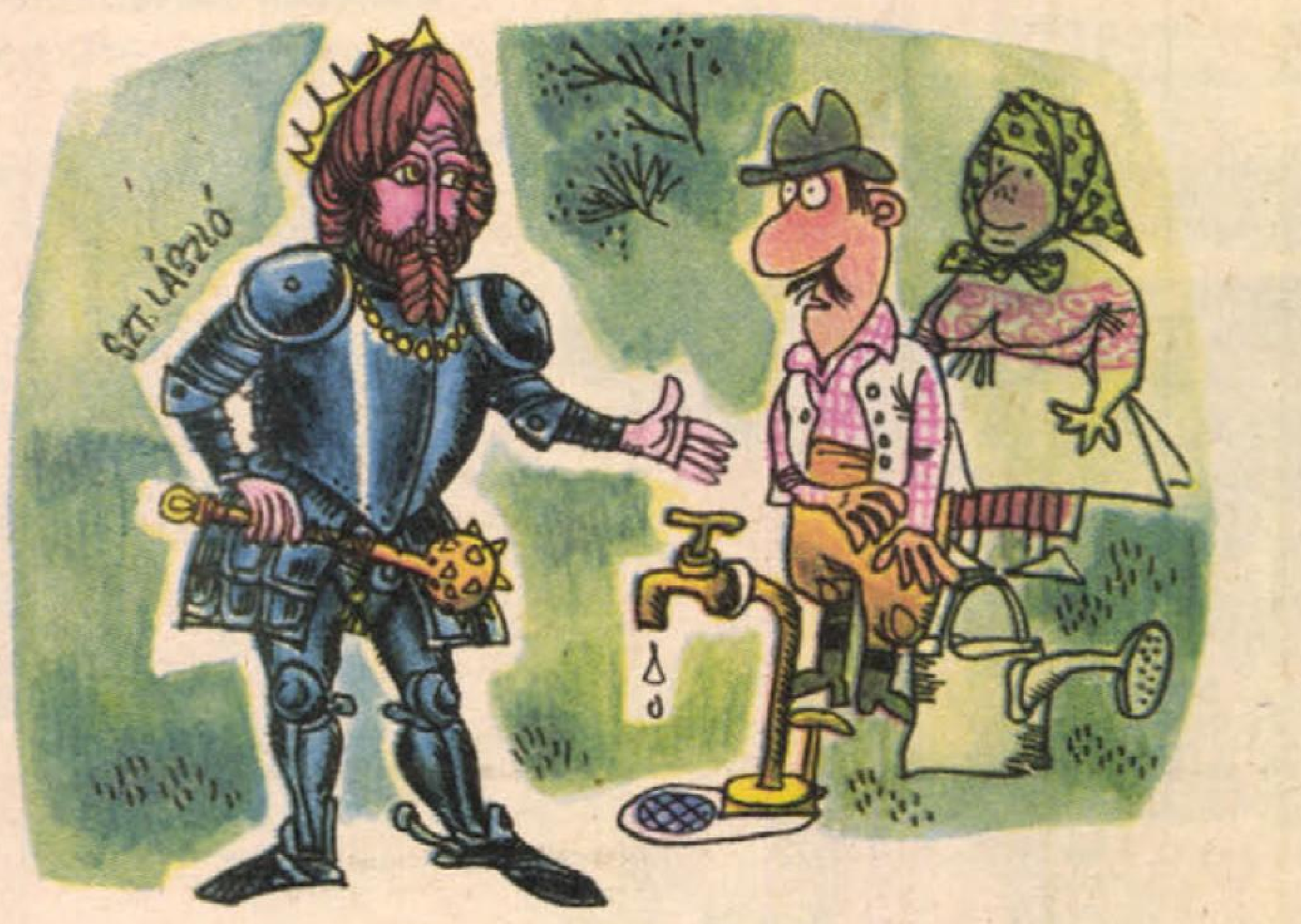
– Hol van a centrum, bátyám?
– Itt, kérem, a város szélén...

TOLVAJ GALAMBOK

– Ne csodálkozzon! Evente 15 vagon tápot lopnak el a madarak az Erőtakarmánygyárból!

MÁR A CSODA SEM SEGÍT

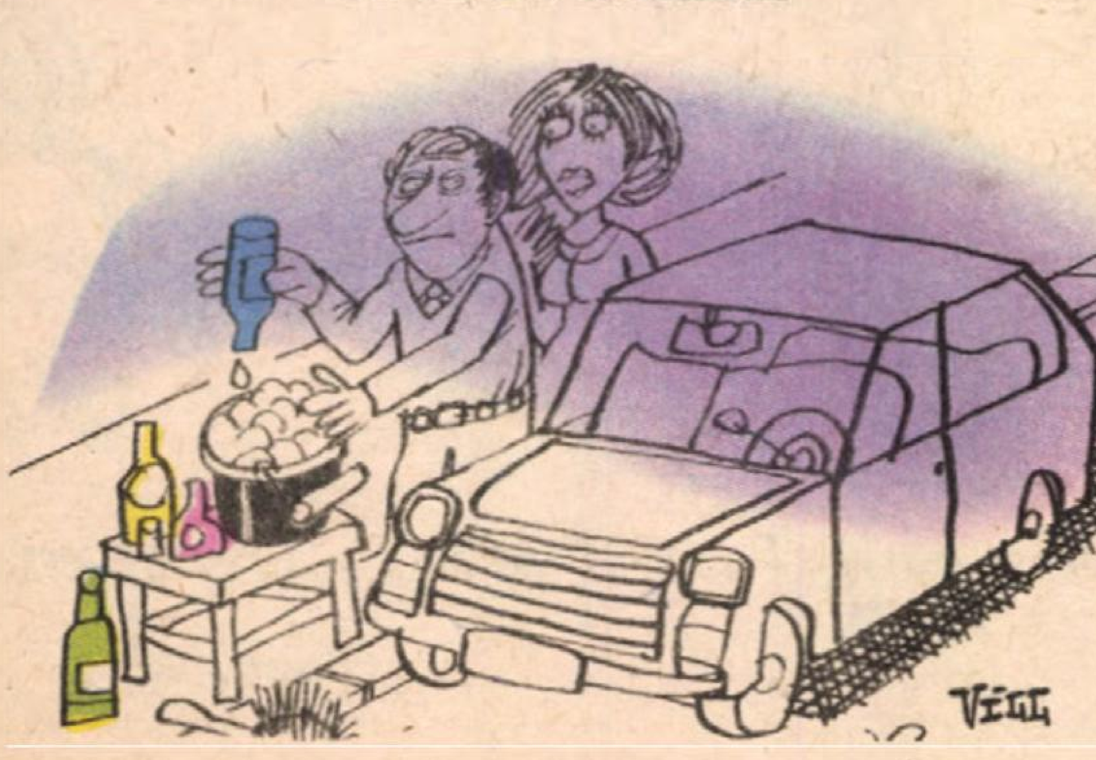
– Sajnos, itt nem tudok vizet fakasztani, mert szűk a csőhálózat keresztmetszete!

AKINEK NEM JÓ A MÁSODIK HELY

– Ha nem veszel részt a rendszeres napi edzéseken, sohase leszünk megyei elsők a szeszfogyasztásban!

GÉPKOCSIFÜRÖSZTÉS

– Azért pezsgő fenyőfürdőt is hozzáadni túlzás, fiacskám...

FELEMELKEDÉS

„Döngölt padlóról fényezettre!",
mutatja Jancsi a lakást.
„Fölemelkedtem!" S elmerengve
mesél gyermekkort, tök-lopást.

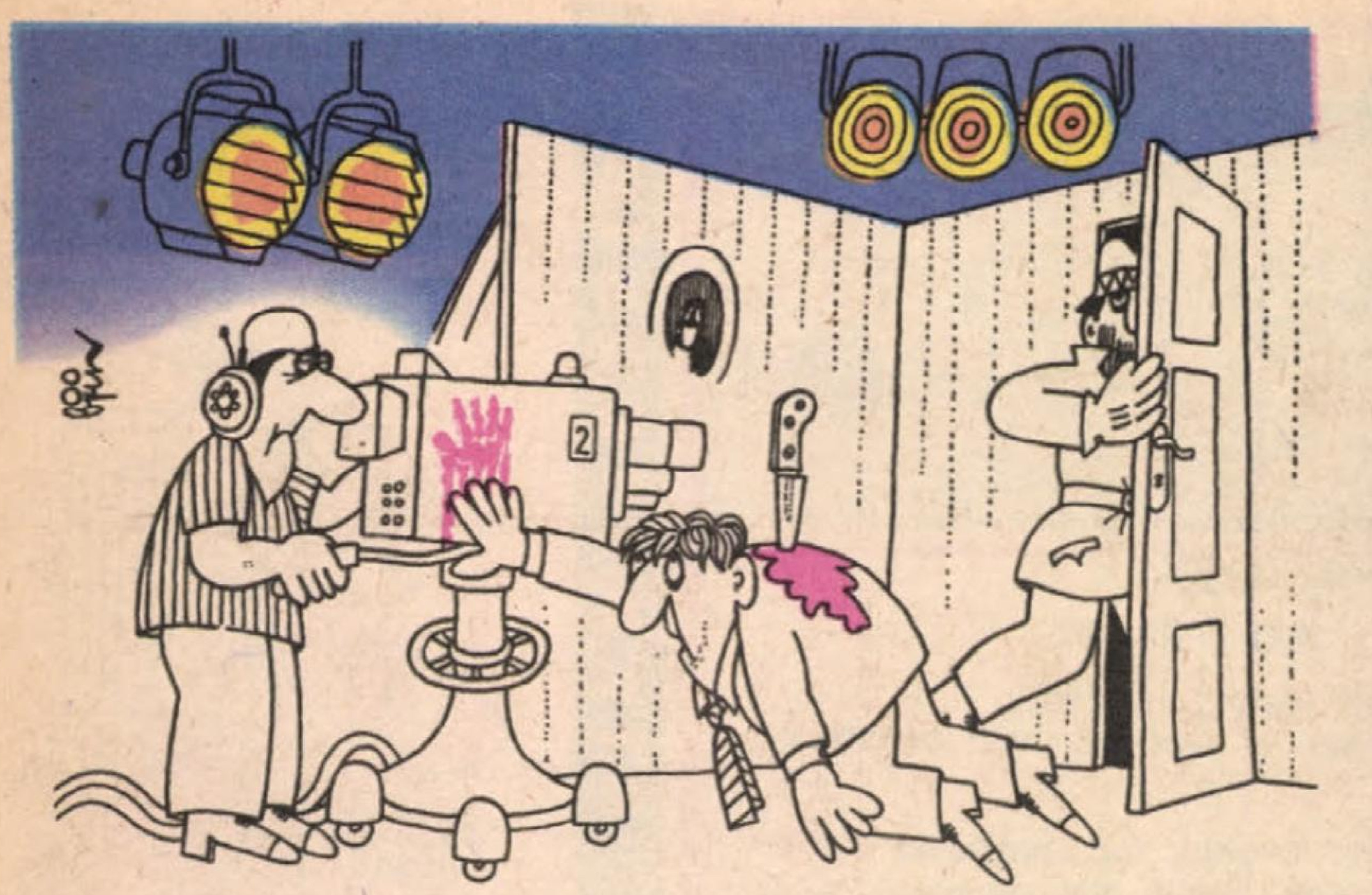
„Menthető lopás", magyarázza,
„kényszerített az éhezés.
Ezért hat édenként reám a...
(körülnéz) ... fölemelkedés."

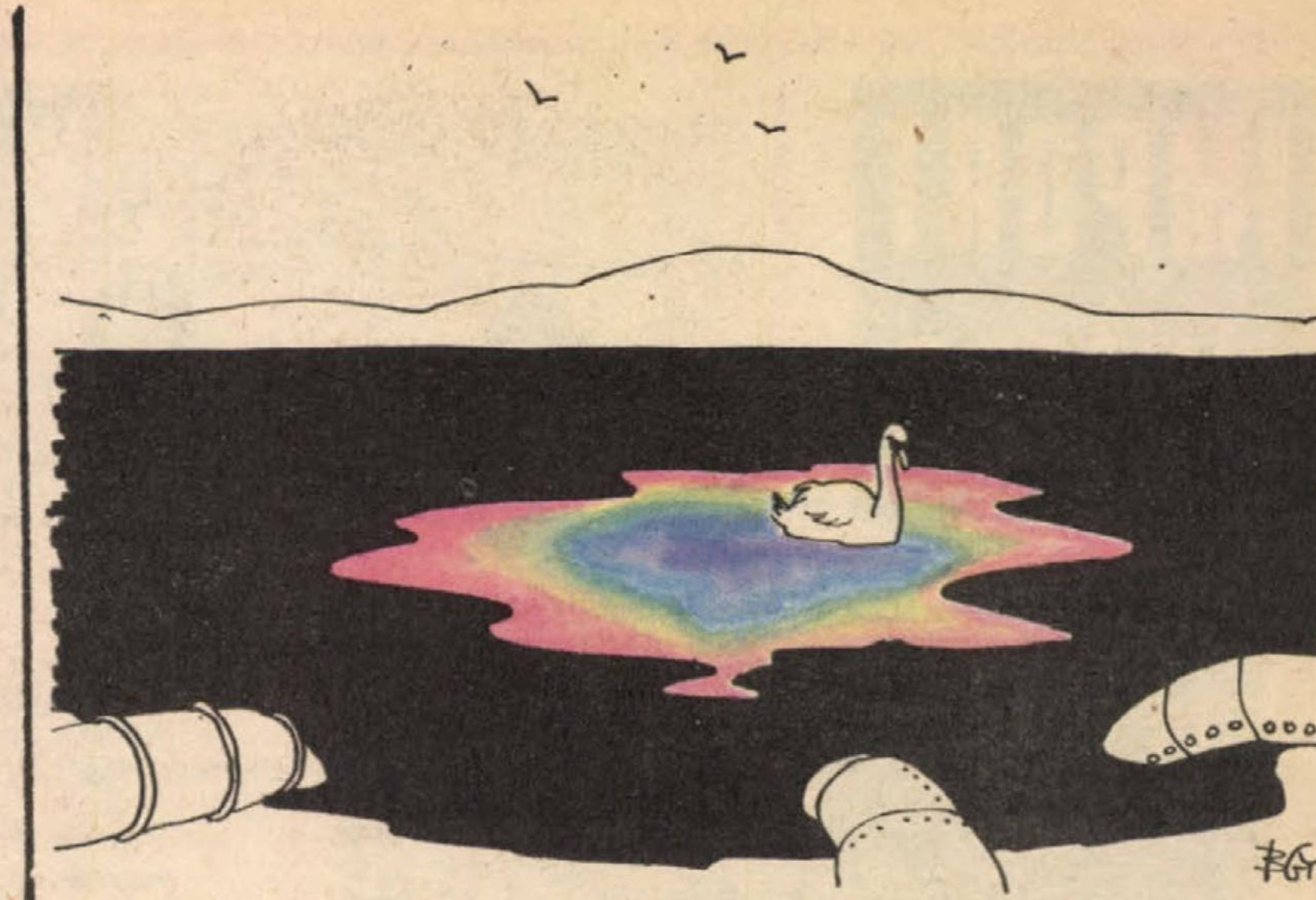
Rak táskájából írógépre
tömeg papírt, gépszalagot,
mit (a kapunál kissé félve)
vállalatától elhozott.

„Fölemelkedtem!" Lendülettel
szétmutat újra otthonán.
S mert hallgatok, már türelmetlen.
„Ugye, föl? Vakkants, cimborám!"

„Várj csak... Hogy ne vessz össze vélem..."
Szemem a gépen megtapad.
„Ti feleljetek erre", kérem
a hazahozott holmikat.

Leszkai András

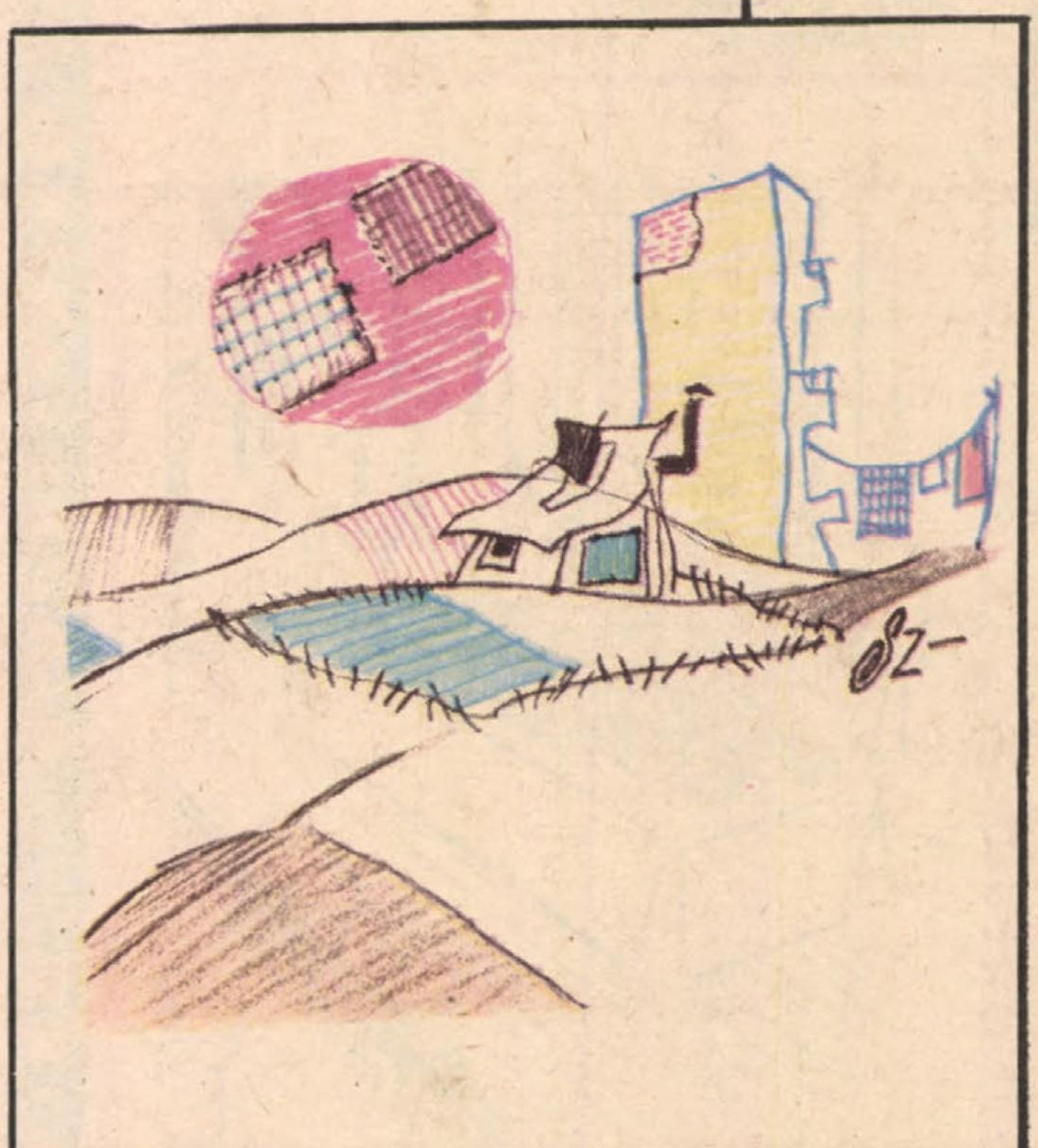

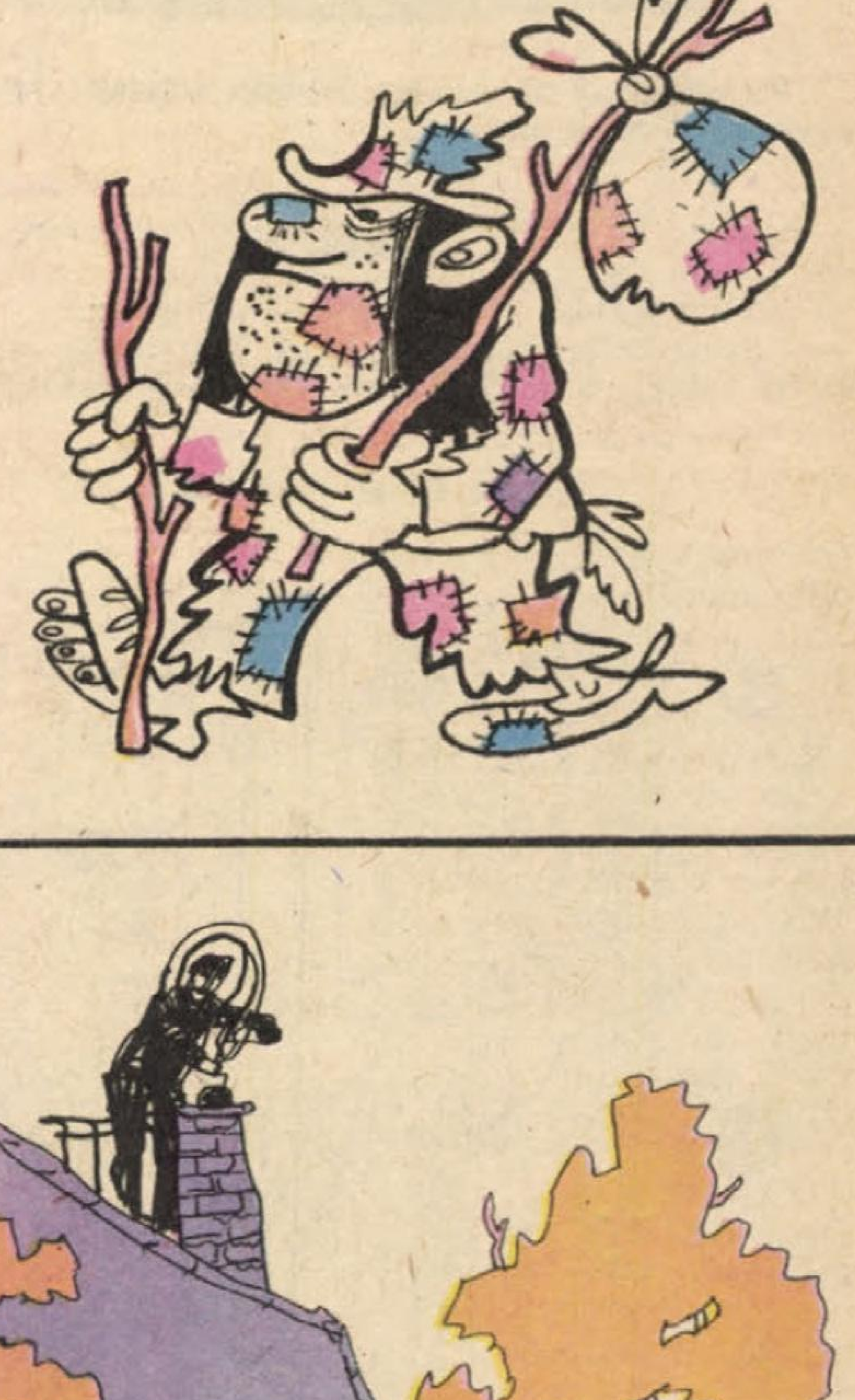

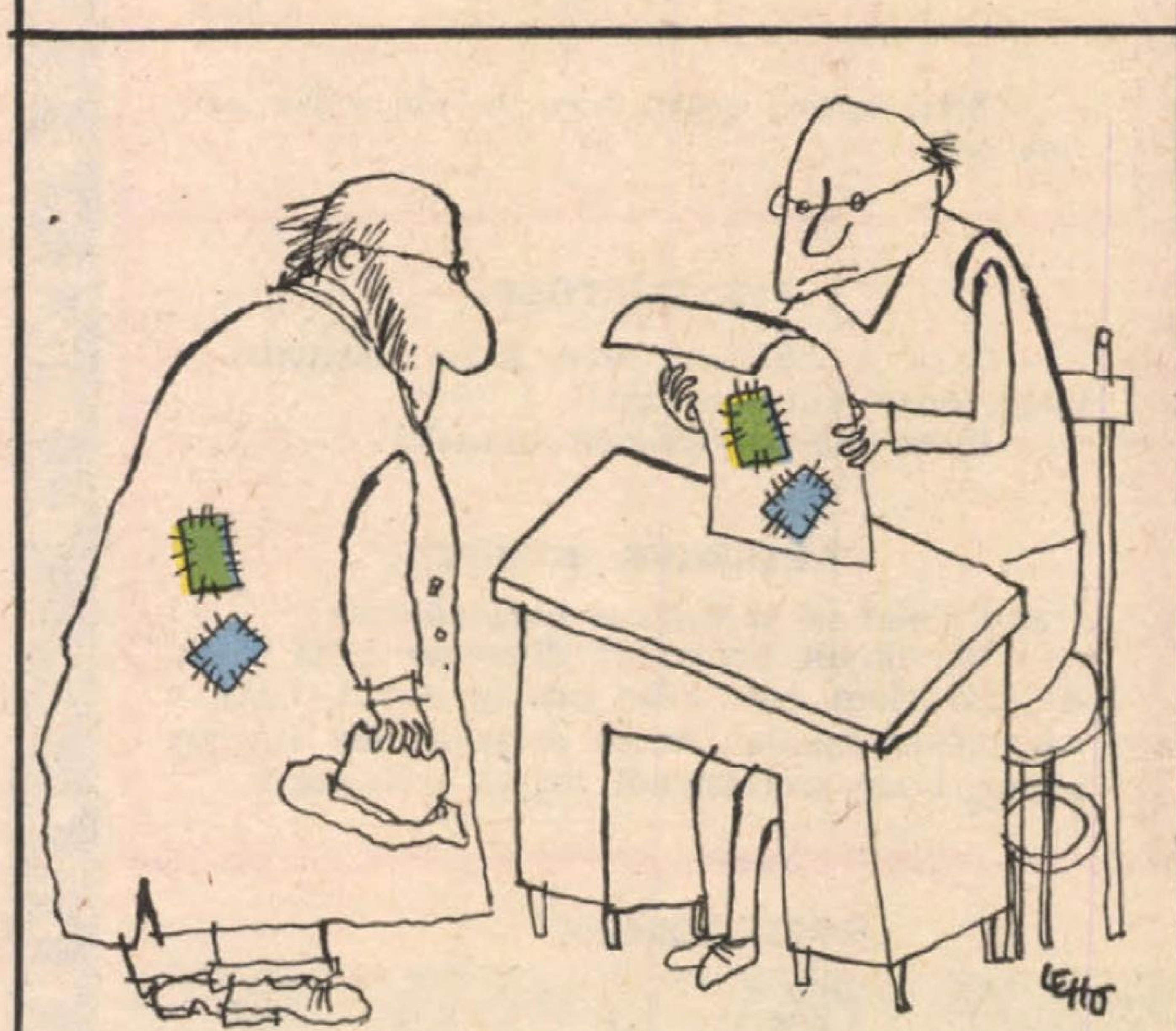
FOLT

BALÁZS-PIRI
BRENNER
SAJDIK
SZÜR-SZABÓ
FÜLÖP
LEHOCZKY
HEGEDŰS

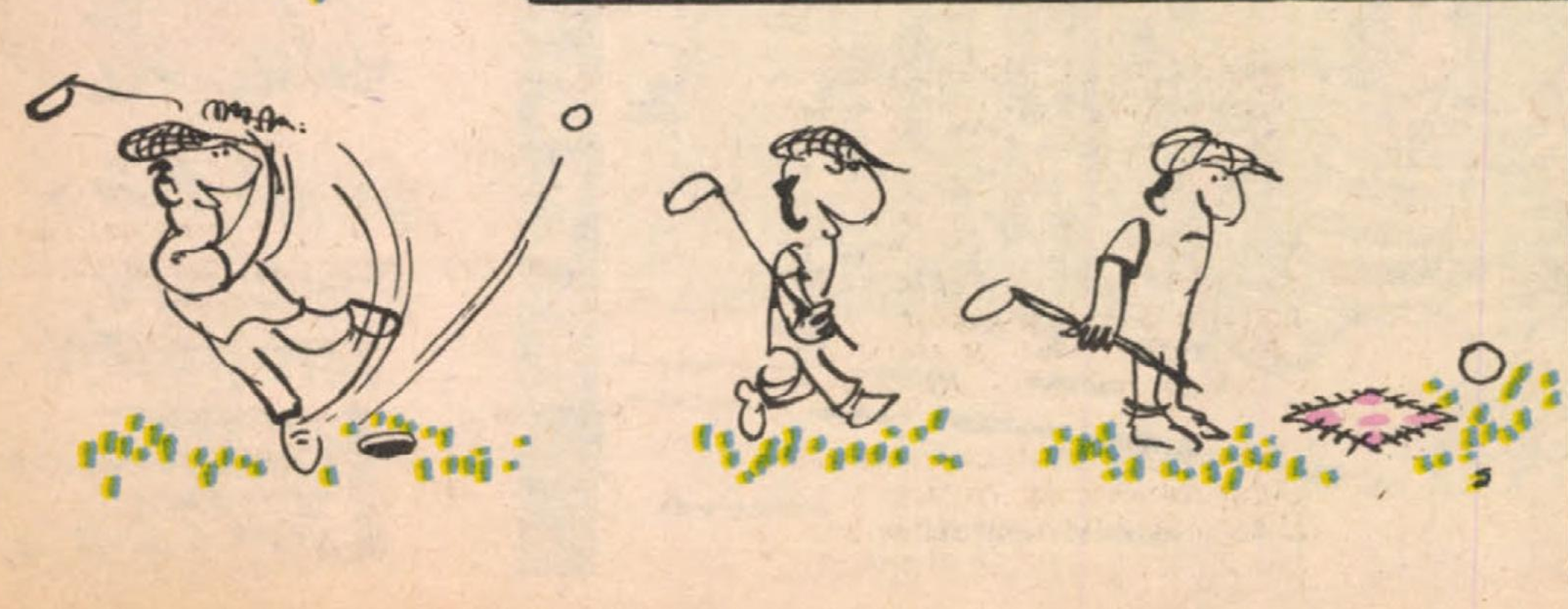

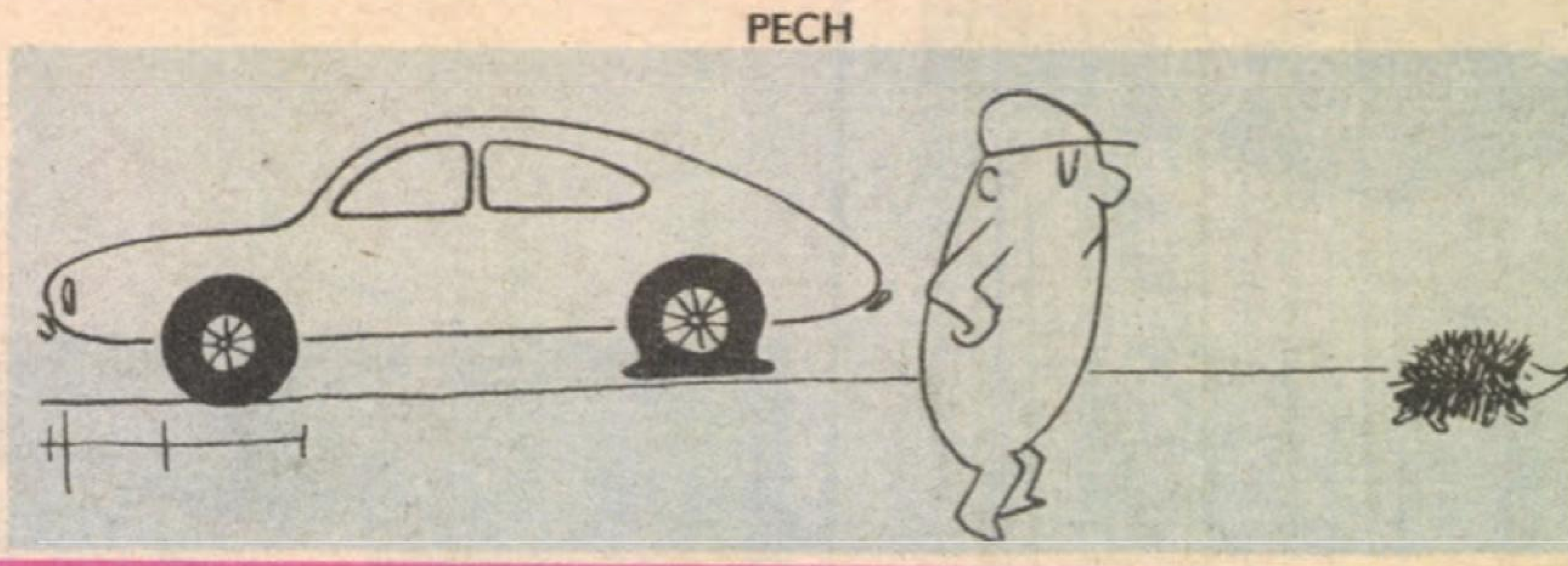

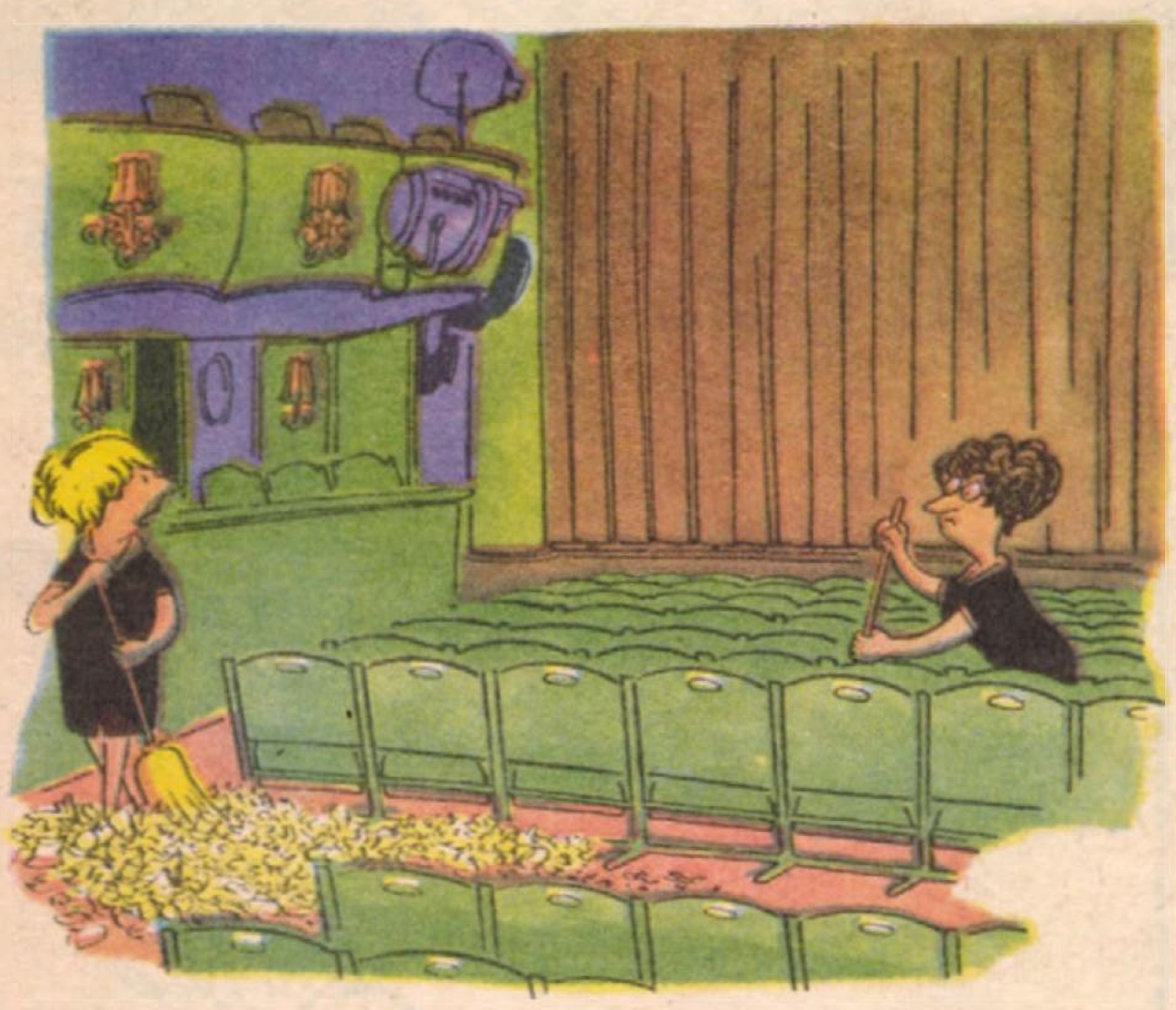

IMPORT HUMOR

PECH

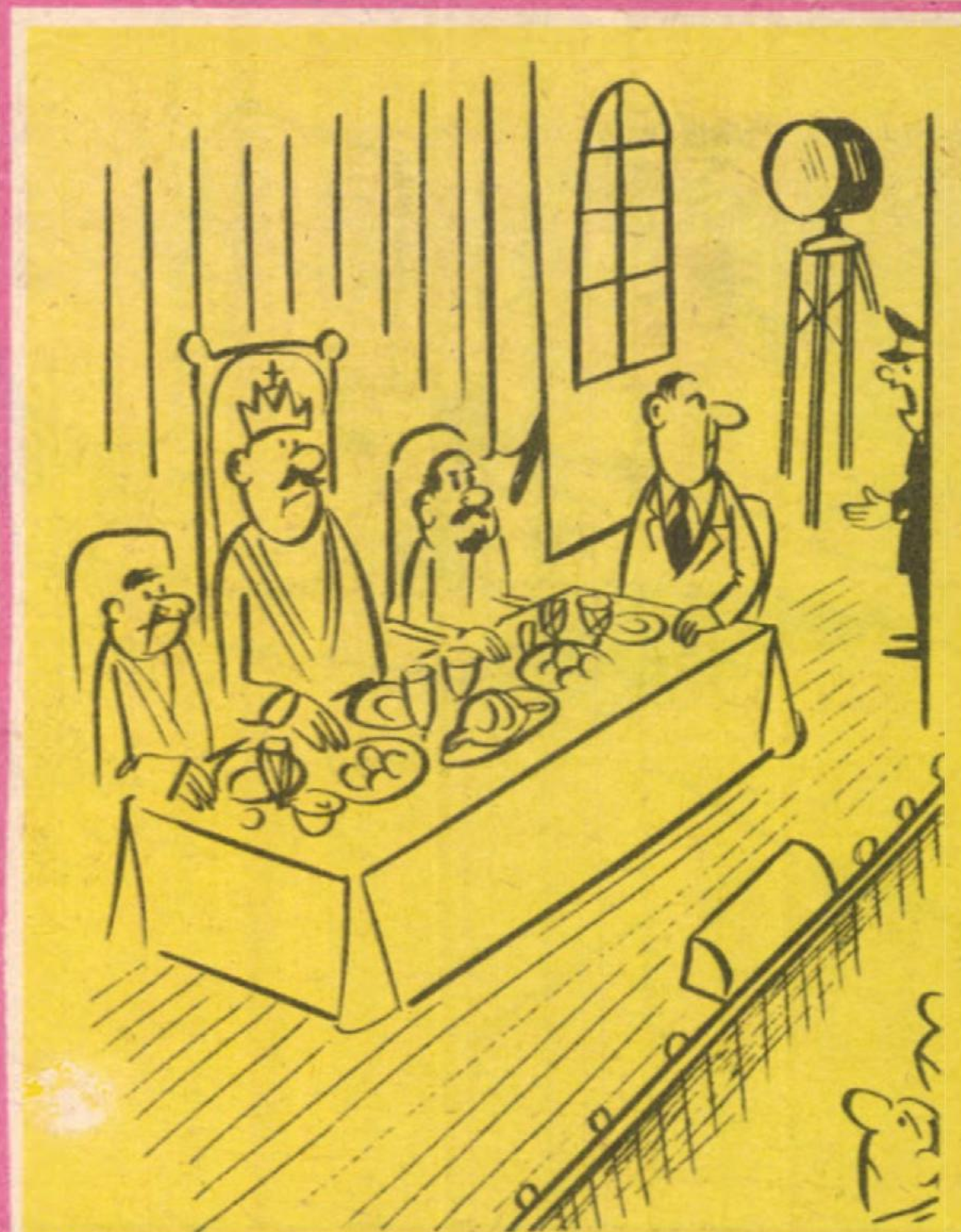

– Az előző darab nekem jobban tetszett: kevesebbet szemeteltek a nézők...

EGY FEKETE

Azt kérdi egy skót a másiktól:
— Tudod, hogy a japánok mit csinálnak a banánhéjjal?
— Nem.
— Fizetsz egy feketét, ha elárulom?
— Rendben van. Tehát mit csinálnak a japánok a banánhéjjal?
— Eldobják.

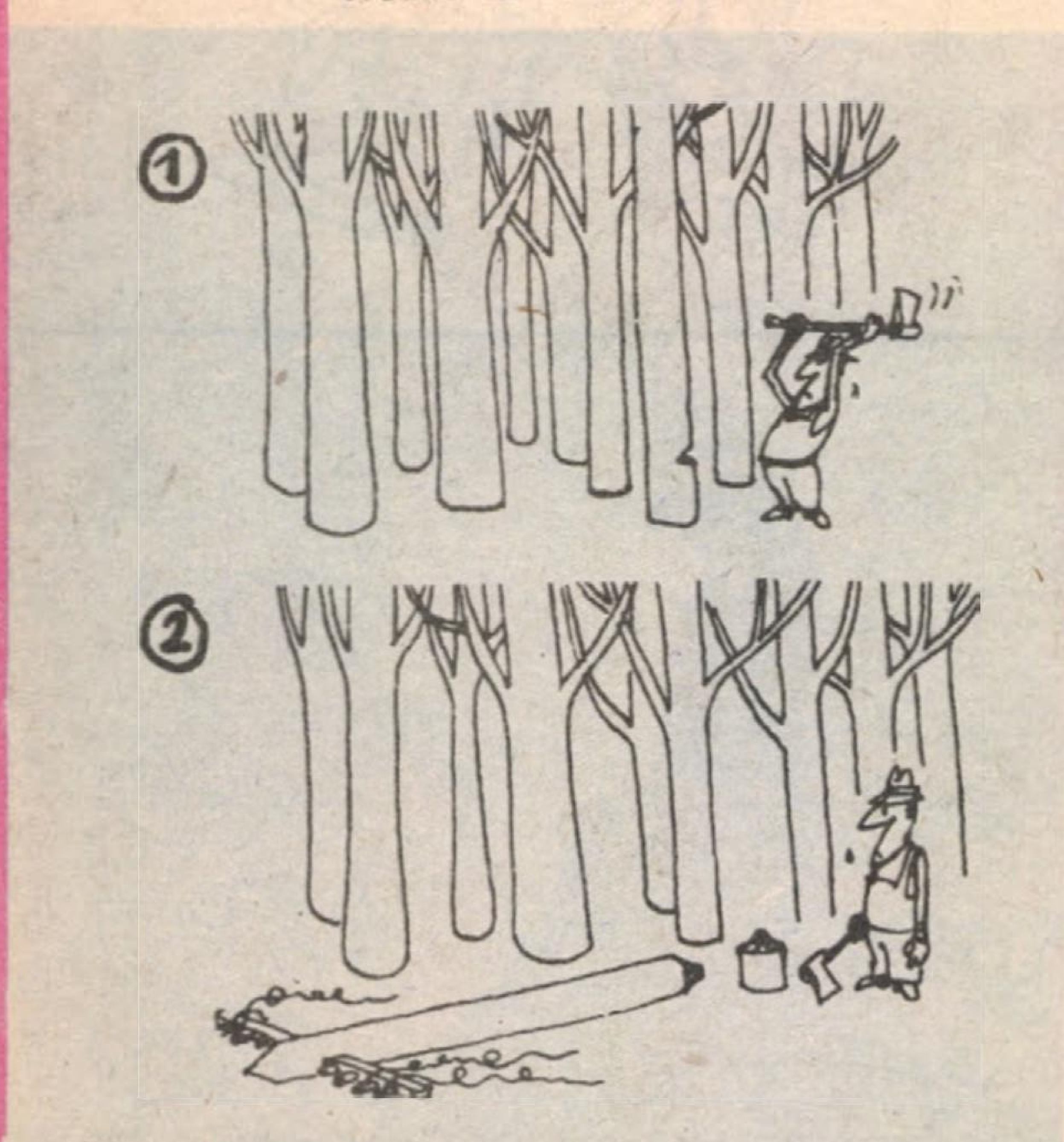

– Attól tartok, uram, hogy az ön jegye nem ide szól...

INDOKLÁS

— Miért tartasz aranyhalat az irodában?
— Olyan kellemes érzés, hogy tudom, van itt valaki, aki ha kitátja a száját, nem fizetésemelést kér.

VIGAN ÉL A FAVÁGÓ...

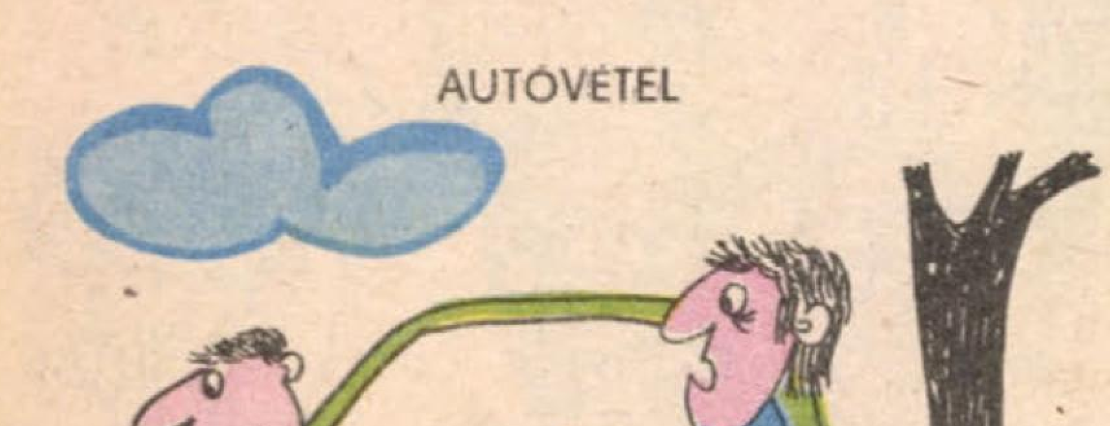
FELTEHETŐLEG

— Csak a halálom után fogja megtudni a világ, hogy mit veszített!
— Ilyen nagy adósságaid vannak?

KÉTSÉGEK KÖZÖTT

Egy fiatal nő mondja a barátnőjének:
— Rendkívül bonyolult dilemma előtt állok. Az udvarlóm nem elég gazdag ahhoz, hogy a vagyonáért menjek hozzá és nem elég szegény ahhoz, hogy szerelemből legyek a felesége.

AUTÓVÉTEL

– Ez a kocsi drága magának? Tudja, hogy ezzel mennyi benzint takarít meg?...

„HÍRES SZÖKÉSEK"

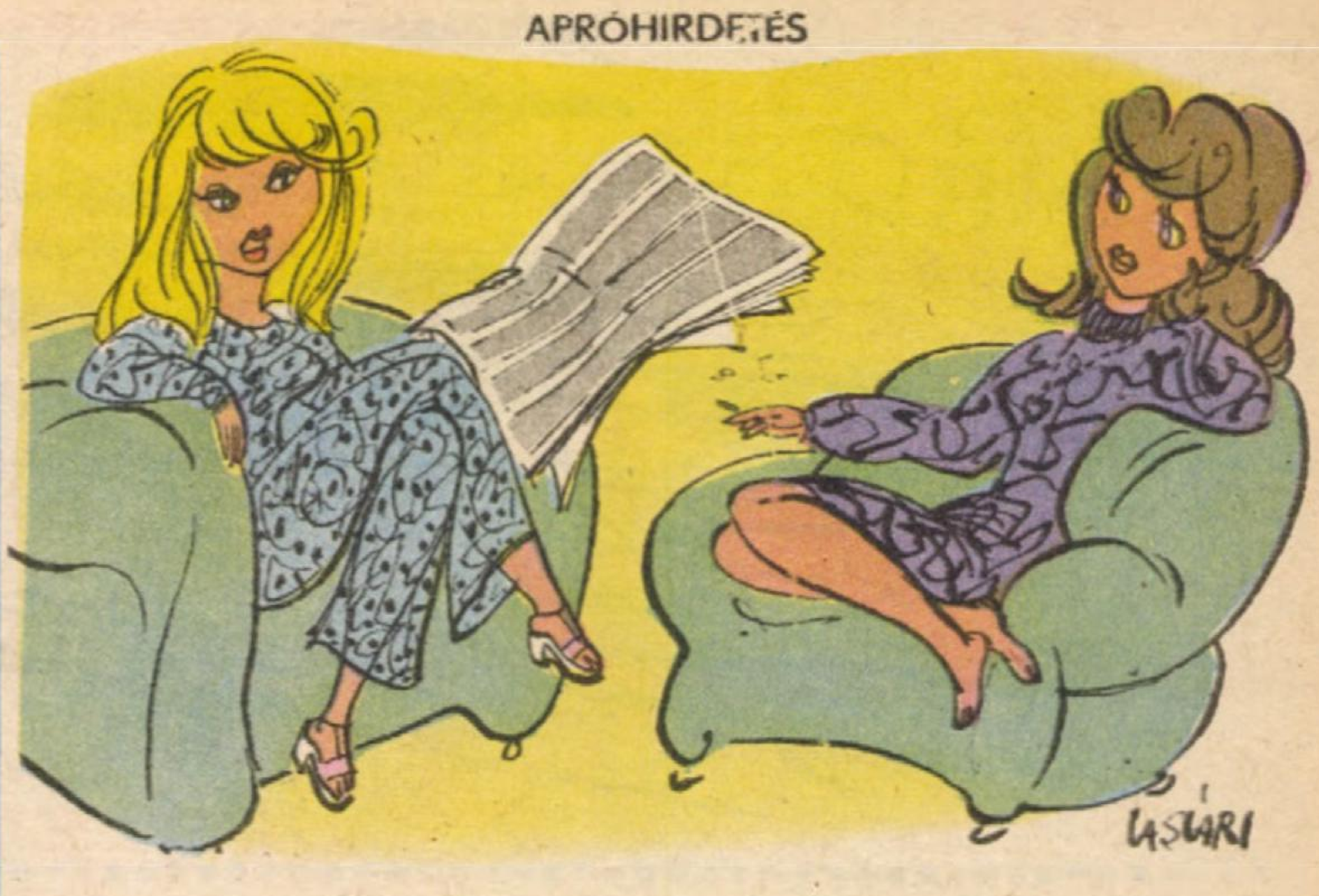

– Már nyomon vagyok!

SEGÍTŐKÉSZSÉG

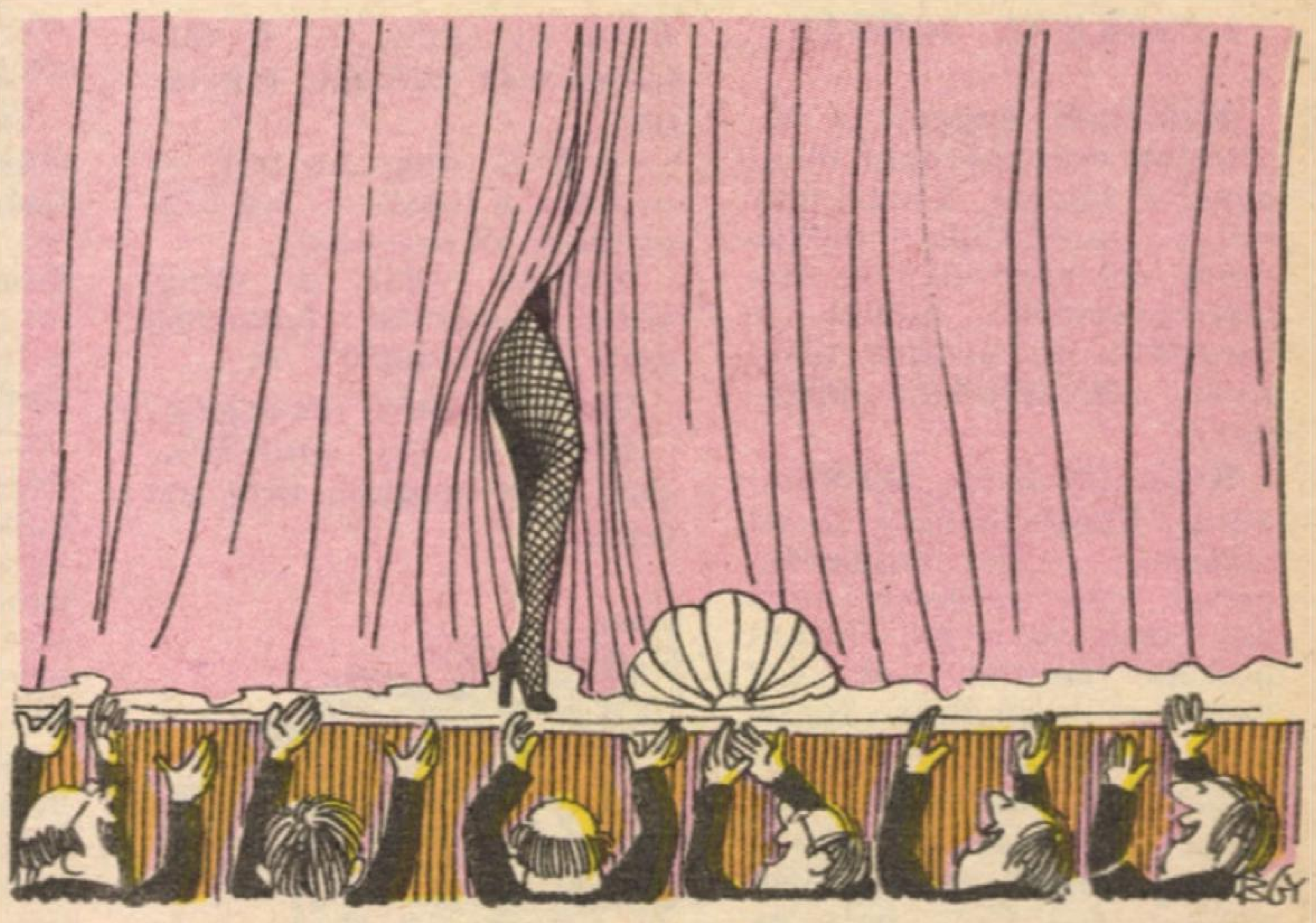

APRÓHIRDETÉS

– Ha nem találok megfelelő férjet, akkor tovább tanulok . . .

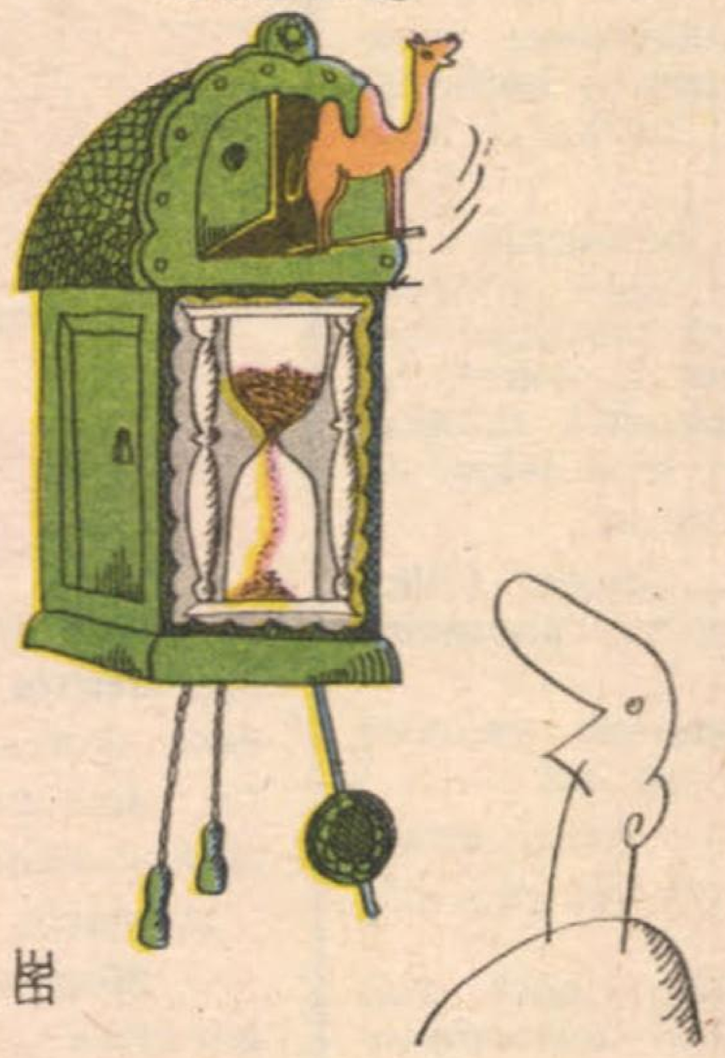
SIKER

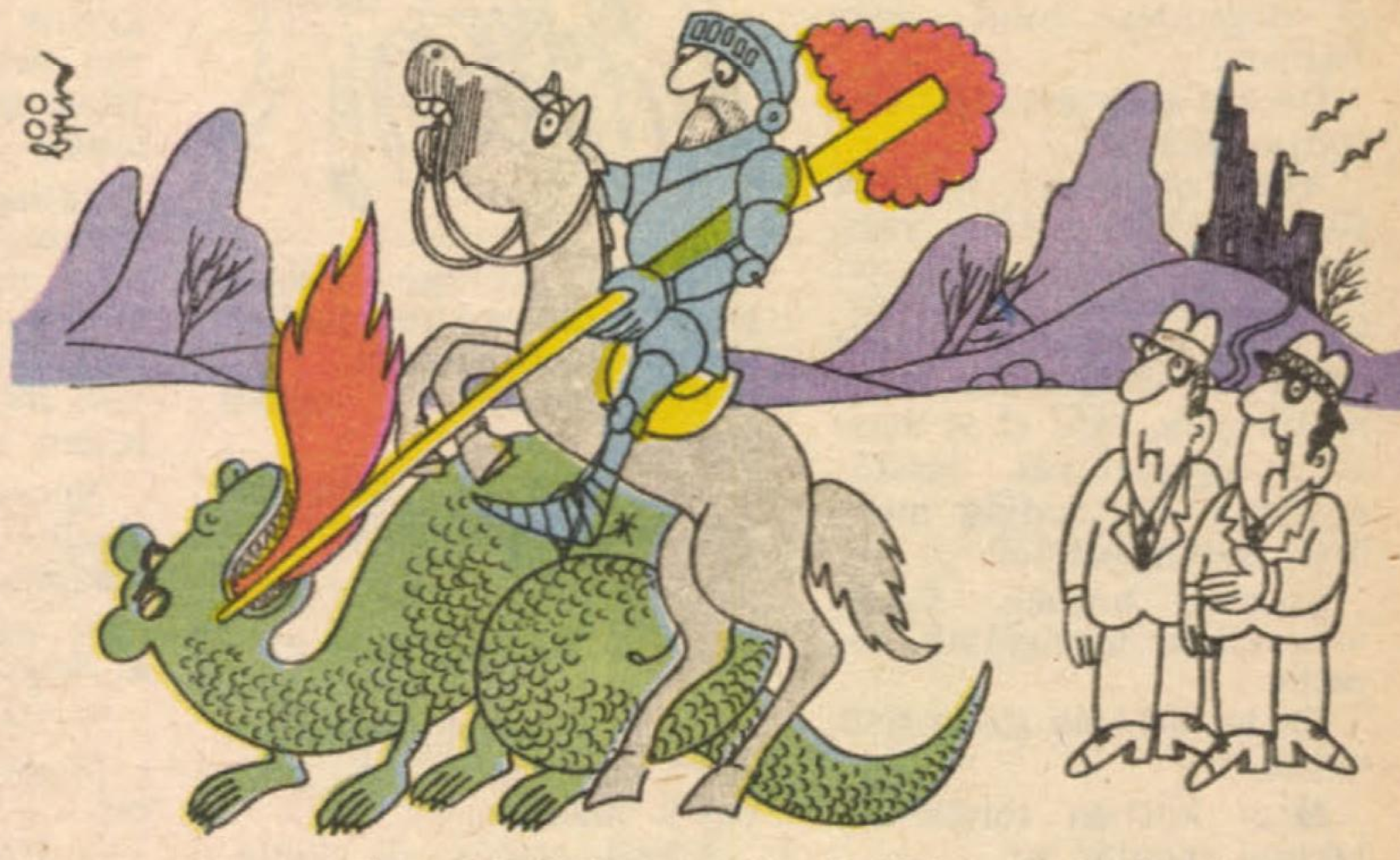
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A boltvezető vizsgáztatja az új eladót:
– Kétféle krepdesinünk van: egy príma és egy bővli. Tegyük fel, hogy bejön egy vevő és krepdesint akar venni, melyiket ajánlja?
– Természetesen a bővlit.
– Téved. A prímát kell ajánlania.
– Miért?
– Mert a hölgy másnap bejön és kicseréli.

MEGLEPETÉS

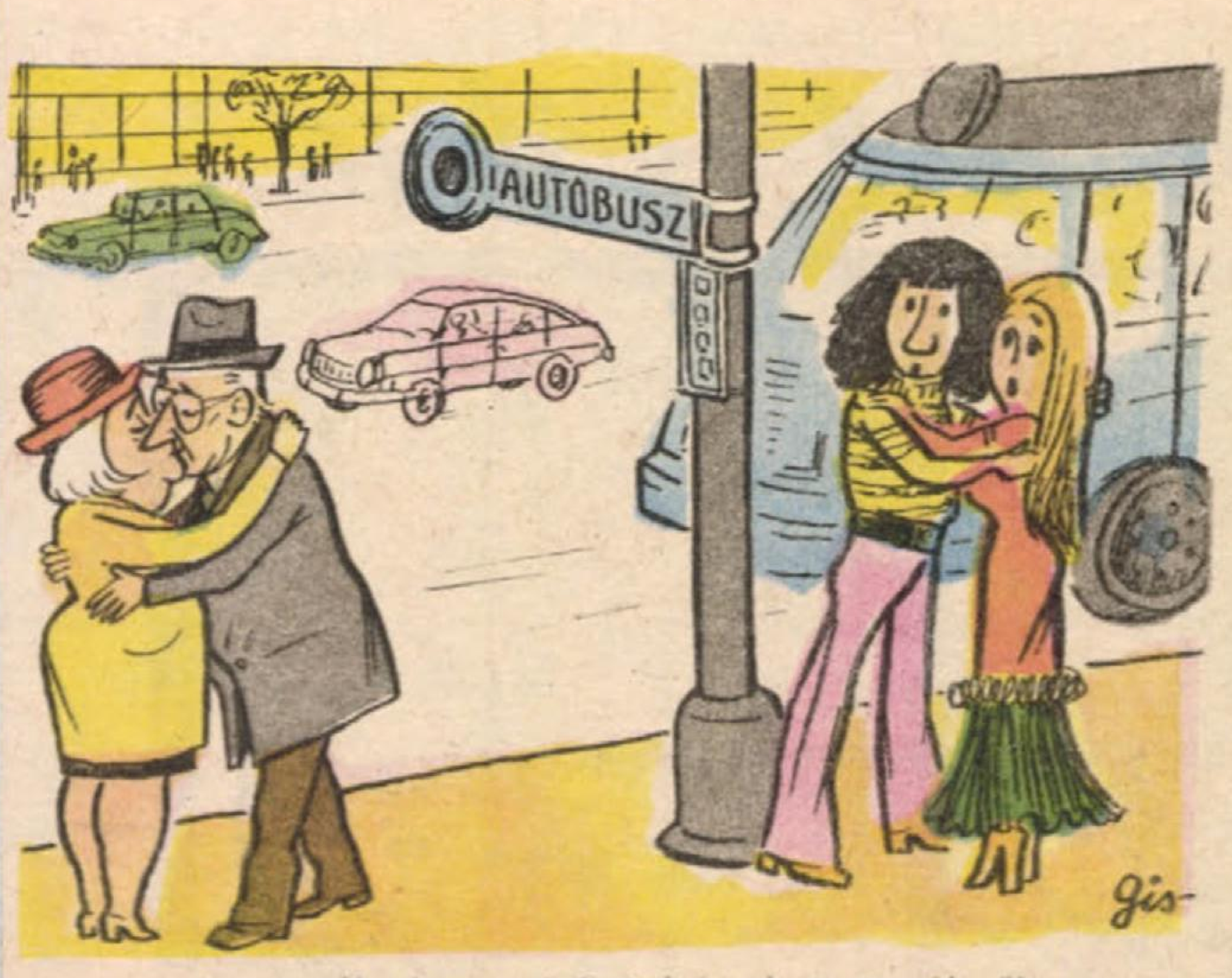

KÜZDELEM A SARKANNYAL

– Könnyű neki! Próbálna az én főnökömmel vitatkozni . . .

A MEGÁLLÓBAN

Szeretnék, ha mai fiataloknak tartanák őket . . .

DINNYECSŐSZ

Tab határában, kora ősszel
Találkoztam egy dinnyecsősszel,
Aki nekem elpanaszolta;
Nincs percnyi nyugta, sok a dolga.
Hadakozik éjjel és nappal
Az enyves kezű tolvajokkal.
Fájós lábát térdig lejárja . . .
Ő ezt jövőre nem csinálja!

Most, hogy ismét Somogyban jártam,
Az öreget már ott találtam
A dinnyeföldön. Zsörtölődve
Panaszkodott a rossz időre.
Hogy így, meg úgy . . . a palántákat
Késve ültethetik ki, s várhat
A szegény csősz, no meg a kertész,
Ha elkésnek és nem lesz termés.

Dancs József

LÉLEKHARANG

IGÉNYES FELESÉG

– Ugye, ha engem elrabolnának, te odaadnád a dugipénzedet váltságdíjnak?

ÉLED A PARK

I. SOKKAL JOBBAN

Hajdanán engem is tanítottak kerékpározni, nemegyszer láttam, amint másokat tanítottak, mókás dolog, de amit ez a három leánygyermek művel e tárgyban itt, a park sétányán, az mindent felülmúlt!

Nyolc-tíz éves, apródfrizurás, kövér kislány ül az alacsony kempingkerékpáron. Oly kecsesen mint egy zsák krumpli. Kerek pofiján rémület. Két keze nem a kormányt fogja, hanem görcsösen kapaszkodik két hasonkorú barátnéja nyakába. Azok jobbról-balról támogatják, szabad kezükkel helyette kormányoznak.

Nem marad más dolga a dagsinak, mint hogy hajtson.

De hát még a pedált sem tudja tekerni.

Vagy ellentétes irányba rúgja a két pedált, vagy lecsúszik róluk a talpa, ha meg véletlenül jól nyomja meg valamelyiket, már dőlne is biciklistül abba az irányba, már el is vesztette egyensúlyát, tanítómesterei alig tudják megóvni a puffanástól.

Emelik, húzzák, lökik, vonszolják, taszigálják, cipelik.

Ez az oktatás gyakorlati része.

Mert közben folyik lélektani ráhatás is!

Cél: az önbizalom fokozása.

— Csak bátran! — buzdítja az egyik — A tartásod már egészen tökéletes!

— A fő, hogy ne félj! — mondja a másik — Ne félj, egészen jól csinálod!

Amióta világ a világ, ennél nagyobb hazugság nem sok hangzott el.

Vagy mégsem hazugság? Mert a kis antibiciklista a nyeregben erre azt feleli:

— Én is úgy érzem, hogy most sokkal jobban megy, mint délelőtt.

Képzelőerőm csődöt mond.

Hát lehet egy ilyen teljesítményt alulmúlni?!

II. PÁRHUZAM

Új burkolatot kap a rövid keresztutca a park egyik oldalán.

Kicsit csípős, de kellemes kátrányszag, fújtat, csörömpöl a kazánkocsi, kiabálás, sürgölődés, forgolódás — ragyogóan szervezett az összmunka.

Nem is lehetne másképp, a massza hamar hűl, dermed, akkor már nehéz dolgozni vele.

A vaskocsi farához — ebben fő a szurok — egy fiatalember vastalicskát tol, vasbottal felpeckeli a kiöntőnyílás ajtaját. Ömlik a láva. Tíz másodperc, a legény már húzza-tolja a fortyogó szállítmányt, már teríti is ki a megfelelő helyre. Térdre zökken a kupac tövében egy bőr térdvédős, tömzsi, csupaizom fiú, lapító-simító szerszámmal gyorsan elegyengeti a bitument. Közben már kőzúzalékot vett lapátjára a harmadik útmunkás, úgy hinti be a feketén csillogó masszát, mint ahogy a földműves veti el a magot. Alig végez, oldalról hosszú nyelű fagórgővel nyúl be a negyedik fiatalember, ügyesen behengerli a kőtörmeléket az új burkolat felületébe...

Többen bámuljuk lenyűgözve a park széléről, hogy milyen szaporán haladnak ezzel a nehéz, ízzasztó, szikkasztó munkával, milyen lendületes, töretlen a ritmus.

Nyugdíjas öregúr fellelkesülve fordul padszomszédjához:

— Így kellene csinálni a dolgokat ott is!

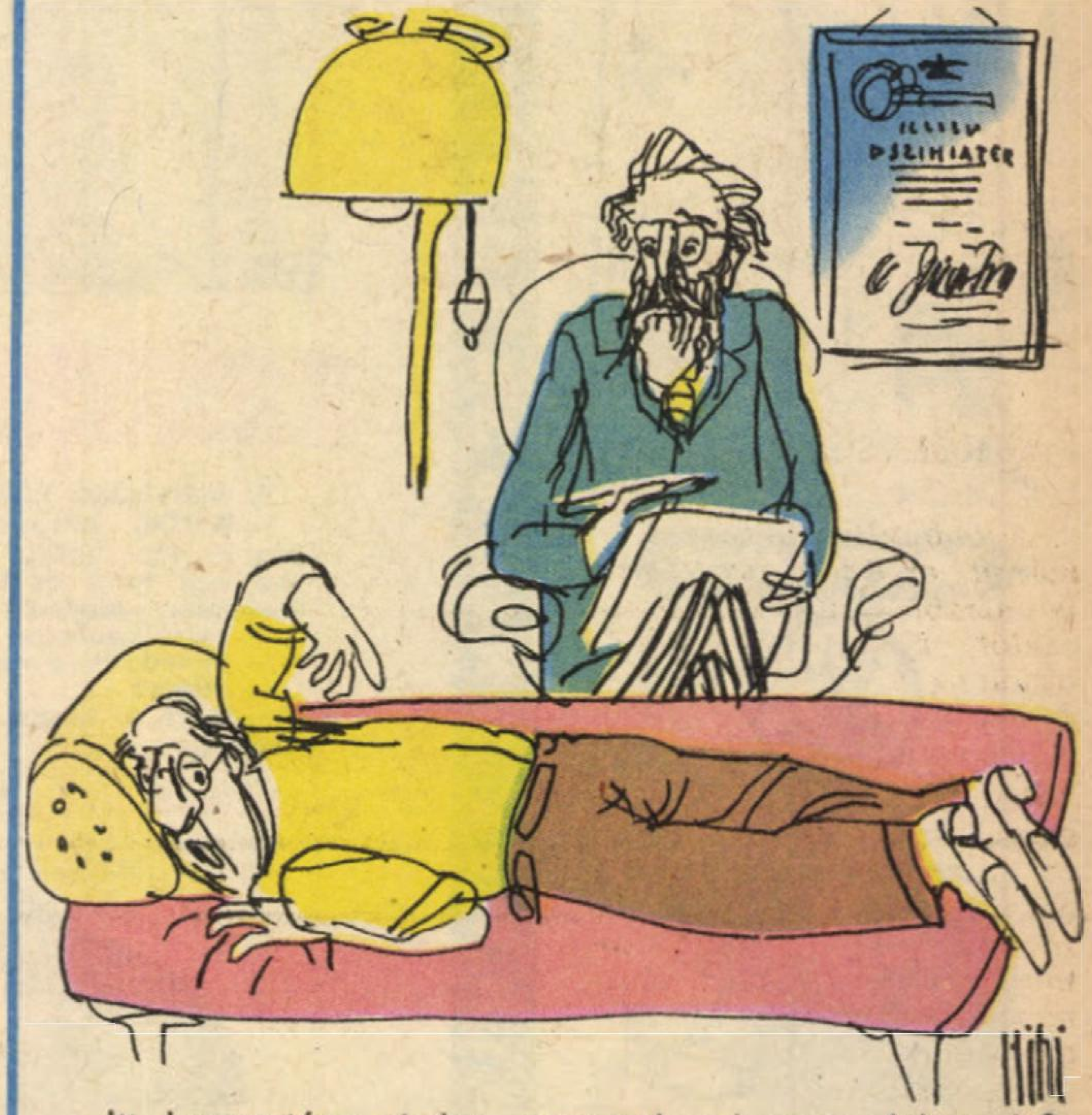
— Hol? — kérdi amaz.

Megütközve néz rá a bácsi.

— Hogyhogy hol? Hát az esztékában természetesen!

Kürti András

PSZICHIÁTERNÉL

– Itt borzasztóan viszket, nem vakarná meg, doktor úr?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

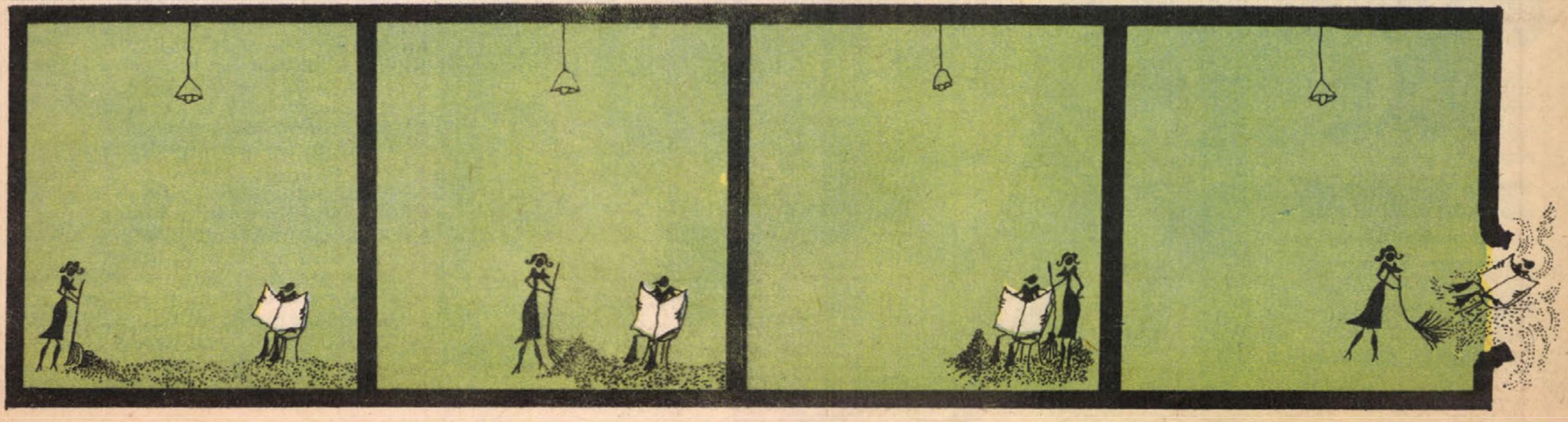
— Mi ütött beléd? — kérdi egy artista a másiktól. — Húsz éven keresztül egerekkel léptél fel, most pedig azt hallom, hogy elefántokkal dolgozol...

A másik szomorúan:

— Megöregedtem... Rosszabbul látok...

ÁDÁM és ÉVA

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

IGLOOLIK LÁZADÁSA

Észak-Kanadában van egy piciny kis eszkimó-falu. A neve: Igloolik. Összesen 611 lakója van. A kanadai kormány a közelmúltban felajánlotta a falucskának, hogy egy közvetítőállomás beiktatásával bevonulhat a televízió Igloolikba. A falucska bírája összehívta a lakosságot, ám az eszkimók elsöprő többséggel a televízió ellen szavaztak. Az Associated Press néhány nappal utóbb helyszínre siető tudósítójának a bíró így nyilatkozott: „Azért döntöttünk így, mert nem akarjuk, hogy a televízió tönkretegye az eszkimókultúrát".

ERKÖLCSÖS FELESÉG

A többmillió fontnyi zsákmányt eredményező angol vonatrablás néhány évvel ezelőtt vonult be a világ bűnügyi krónikájába. Még filmet is készítettek belőle. A vonatrablók nagy része lakat alá került. A banda esze, Ronald Biggs azonban ma is szabadon van: luxuséletet él Brazíliában legfrissebb babájával, egy Raymunda Castro nevű táncosnővel. Biztonságát egyelőre az Anglia és Brazília közötti kiadatási eljárások tisztázatlansága szavatolja. Biggs felesége, aki éveken keresztül hűségesen kitartott férje mellett, most válókeresetet nyújtott be. Biggsné asszony Ausztráliában él, és a Reuter iroda ottani tudósítójának a következőképpen indokolta elhatározását: „Nem tudok tisztességtelen emberrel élni. Évek óta megcsal."

A FÁRADT FÉRJ

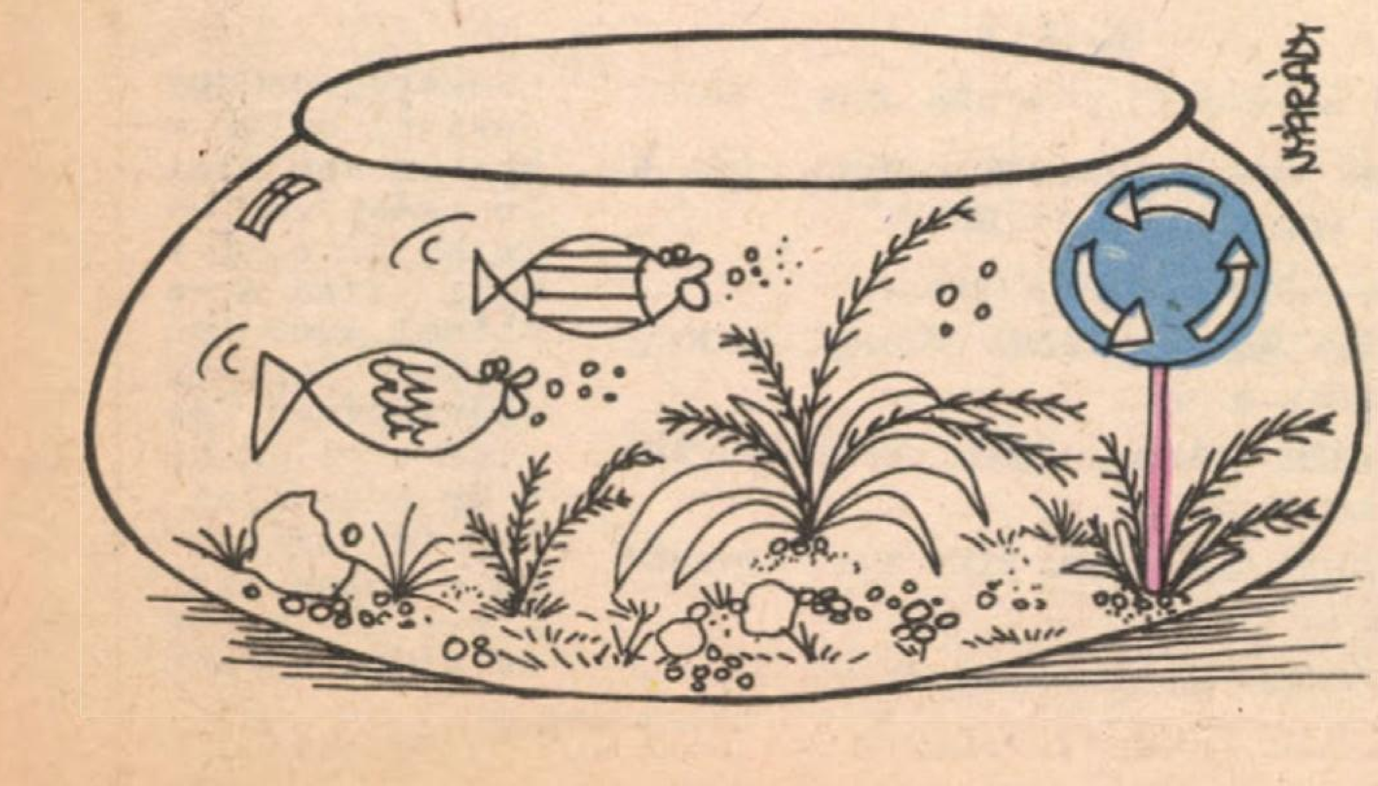
Szardínia szigetén, Sassari városában Francesca Chessa asszonyt csalásért és élelmiszerlopásért tizenнyolc esztendővel ezelőtt másfél évi börtönre ítélték. A derék asszonyság egyetlen napot sem töltött börtönben és azóta is szabadon jár. A rejtély kulcsa: az olasz törvények szerint nem lehet börtönbe csukni, ha terhes, sem pedig közvetlenül szülés után. Márpedig Chessa asszony tizennyolc éve minden esztendőben menetrendszerű pontossággal szült egy gyermeket. Férje — foglalkozására nézve utcaseprő — a napokban a legutóbbi gyermek születése után így nyilatkozott a köréje sereglő helyi újságíróknak: Ezt most már abba kell hagyni, én nem csinálom tovább. Egy tizennyolcgyerekes anyát csak nem fognak becsukni".

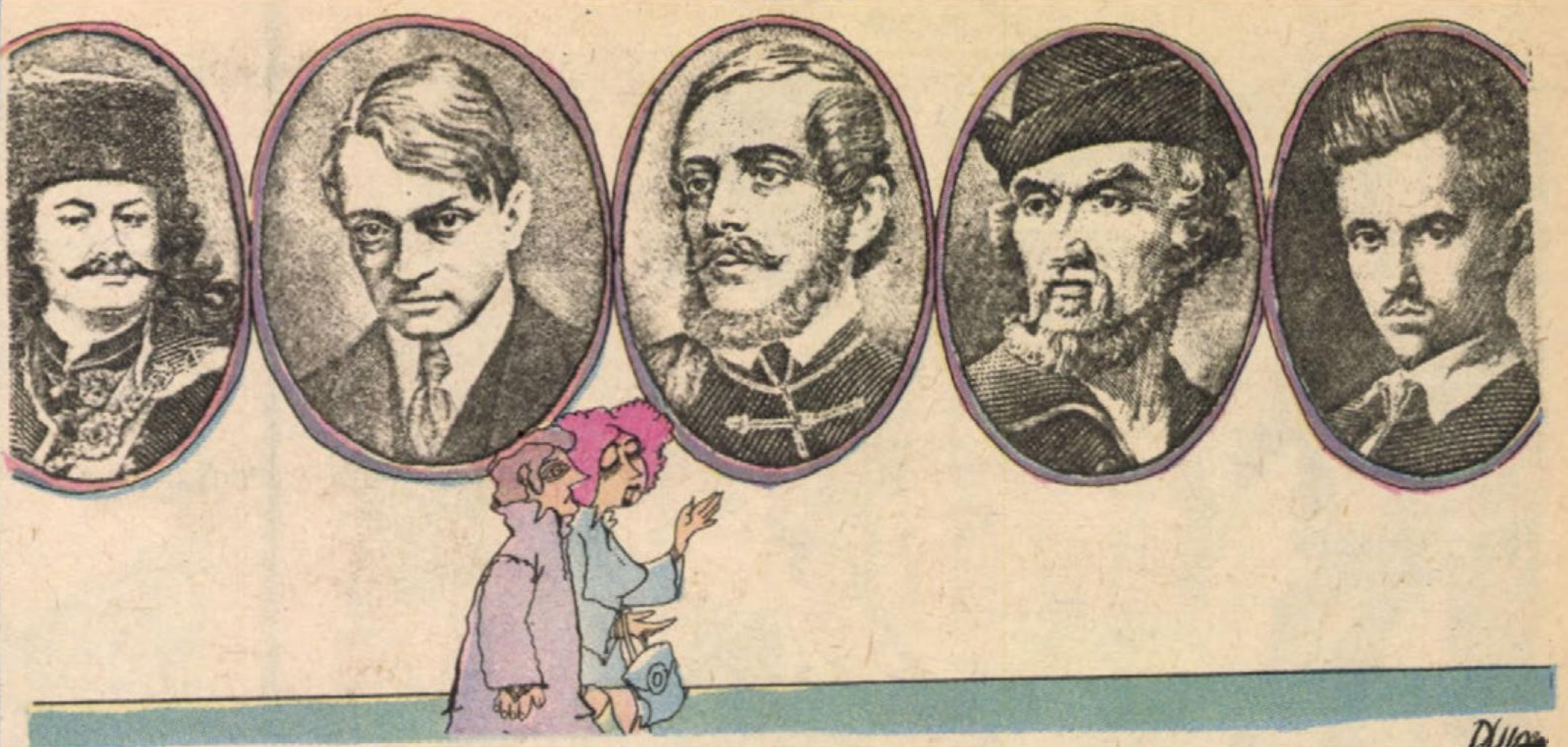
ÁRVISZONYOK

Nixon volt amerikai elnök Whittier kaliforniai kisvárosban született, s a városba vezető országúton a jelzőtábla alatt mindmáig egy másik tábla is díszelgett a következő felírással: „Nixon elnök szülővárosa". Keith Abbott, a városka polgármestere elmondotta a New York Times tudósítójának, hogy amióta az elnököt lemondatták, a Nixon nevét emlegető táblát ismeretlen tettesek mindig lelopják az országúti névtábla alól. „Nem tudjuk, — nyilatkozta Abbott —, hogy emlékgyűjtő autós turisták-e a tettesek, vagy pedig városunk olyan lakói, akik szégyellik, hogy Nixon nálunk született. Én csak azt tudom, hogy eddig 28 Nixon-táblát szereltek le és egy darab 30 dollárba kerül. A mi költségvetésünkben erre nincs keret. Így hát elrendeltem, hogy ha a még meglevő hat táblát ellopják, többé ne állítsunk fel újakat."

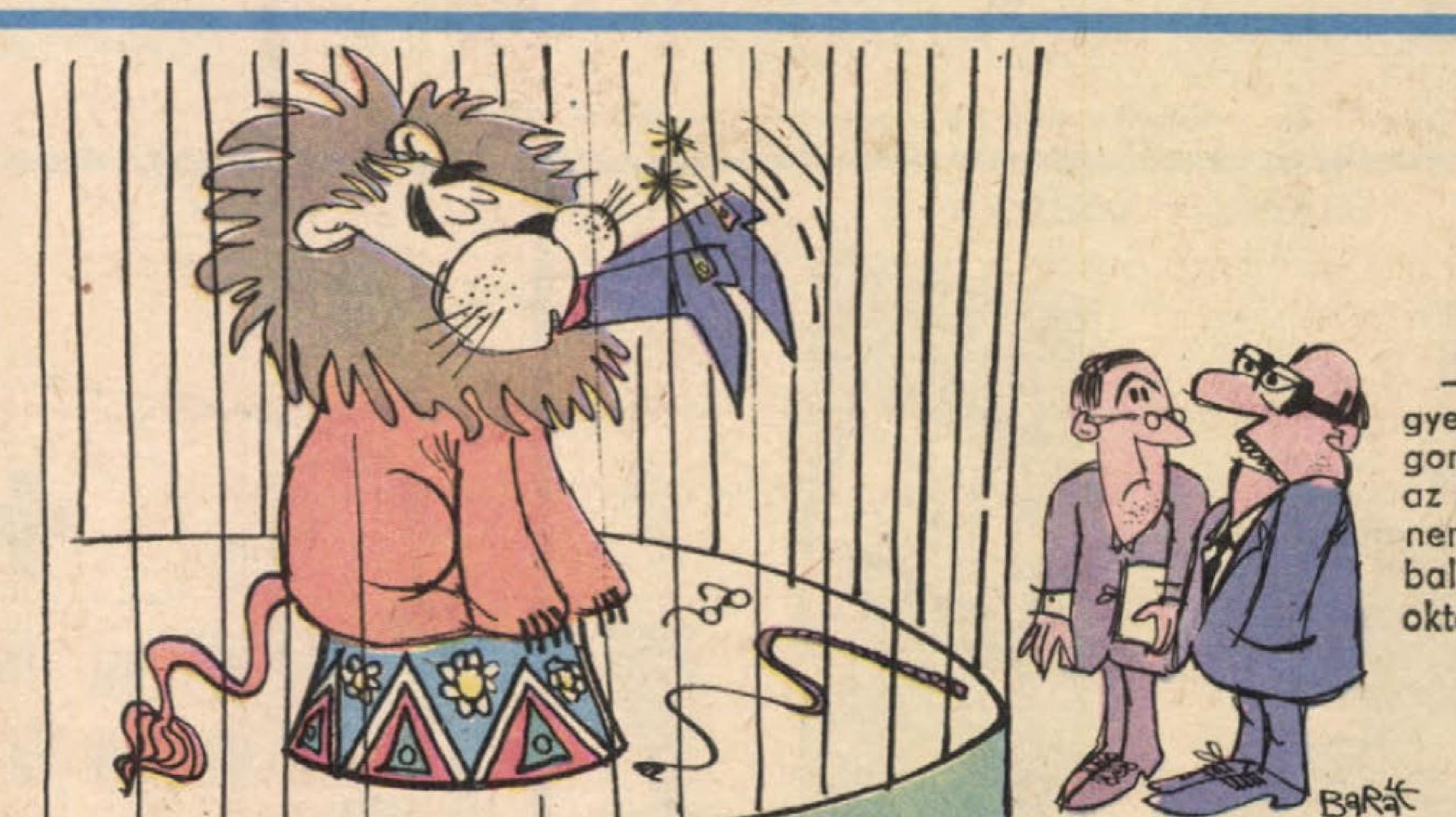
CSÚCSFORGALOM

SZERELEM

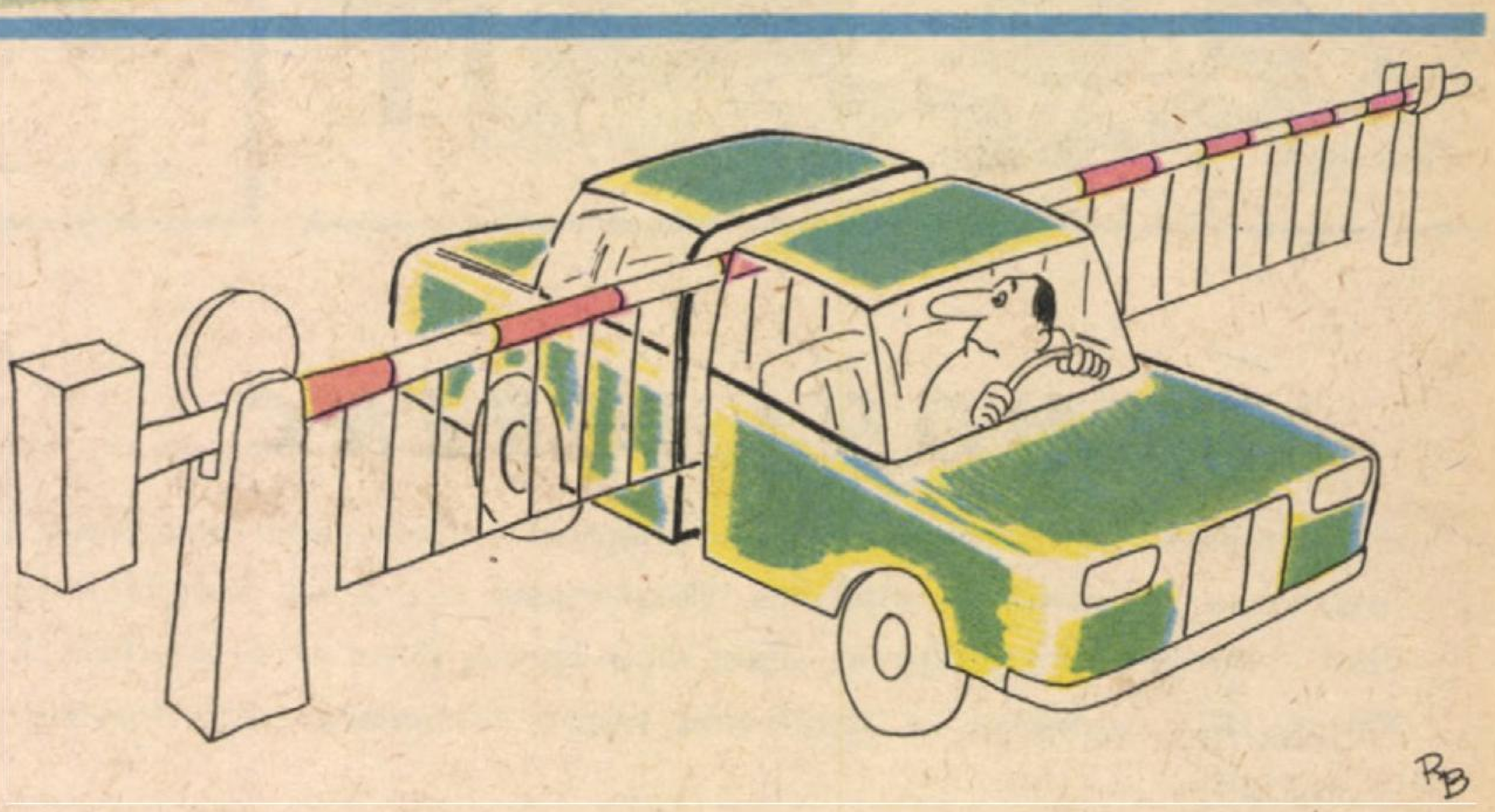
— Ne strapálja magát, Józsika, nekem még mindig ők az ideáljaim...

ÜZEMI BALESET

— Szigorú fegyelmiben fogom részesíteni az idomárt, mert nem vett részt a balesetelhárítási oktatáson.

KÖZÚTI BALESET

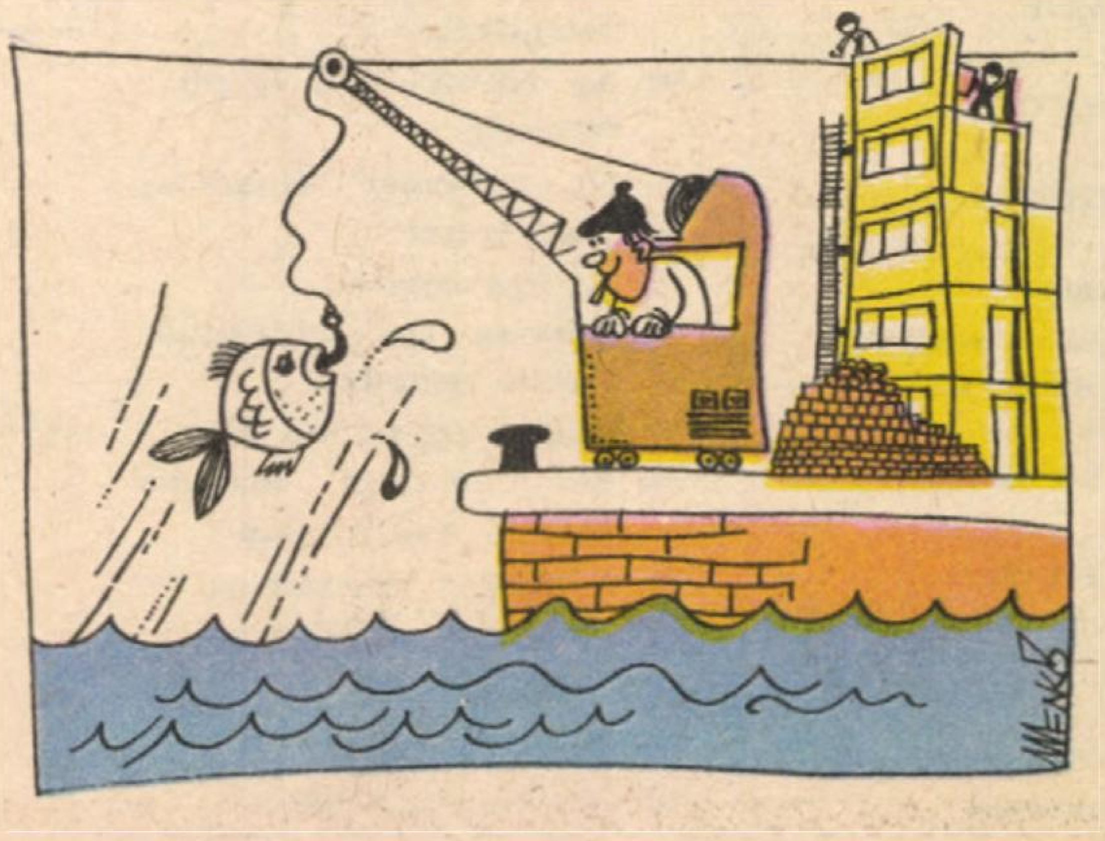
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Nem értem a tudósokat. Pontosan kiszámolták, hogy mennyi a Föld súlya és azt állítják, hogy ez nem változik.

— Ez így is van.

— Szerintem tévedés. Tudod hány ház épül évenként? Ezek súlyát miért nem számítják bele?

KIKAPCSOLÓDÁS

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalban, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodában (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy évre: 90,— Ft, fél évre: 45,— Ft, negyed évre: 22,50 Ft.

•

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-16 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

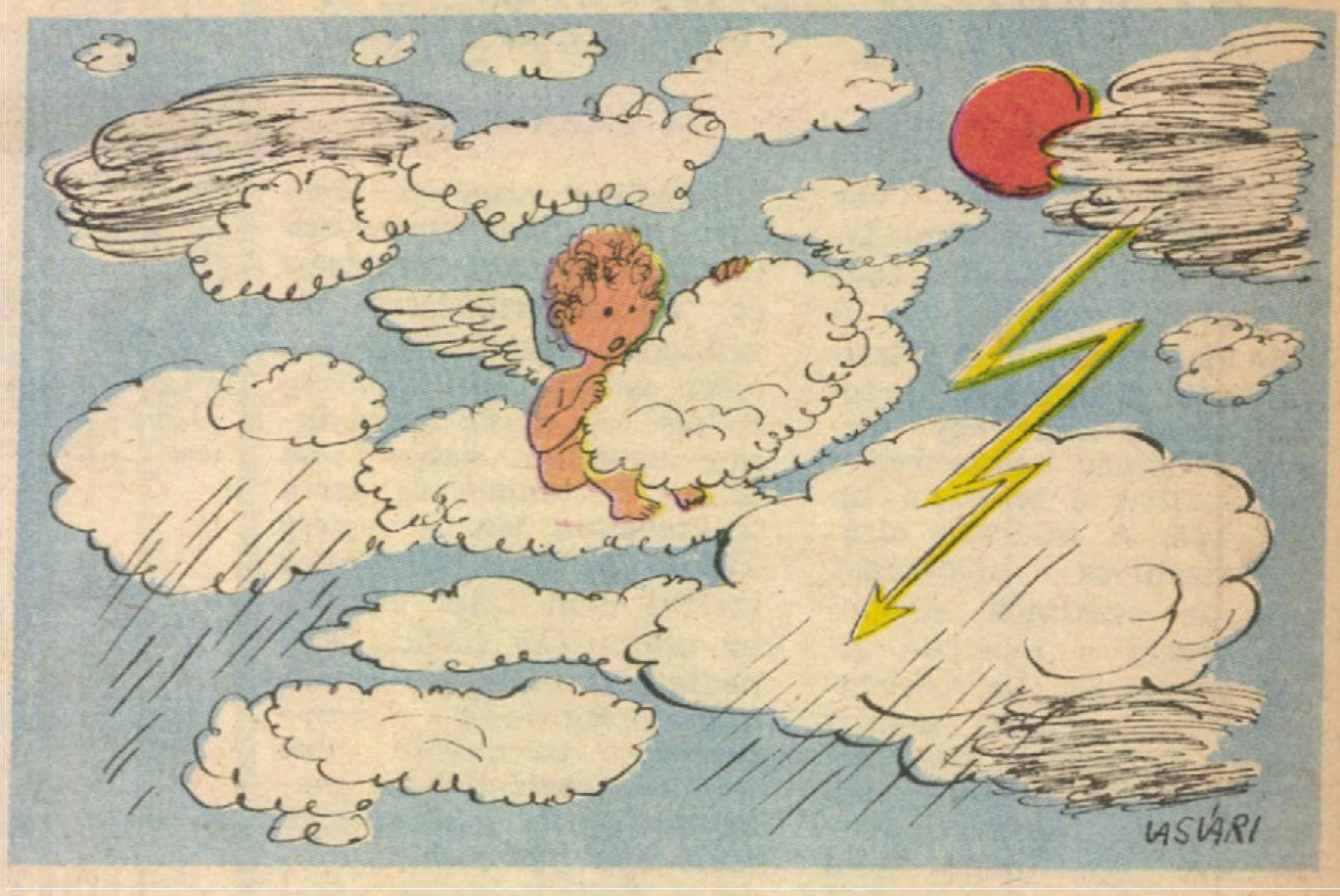
INDEX: 25 504

ÉPÍTÉSZEKNÉL

– Te jó isten! Már megint határidő-módosítást hajtottál végre!

MEOZÁS

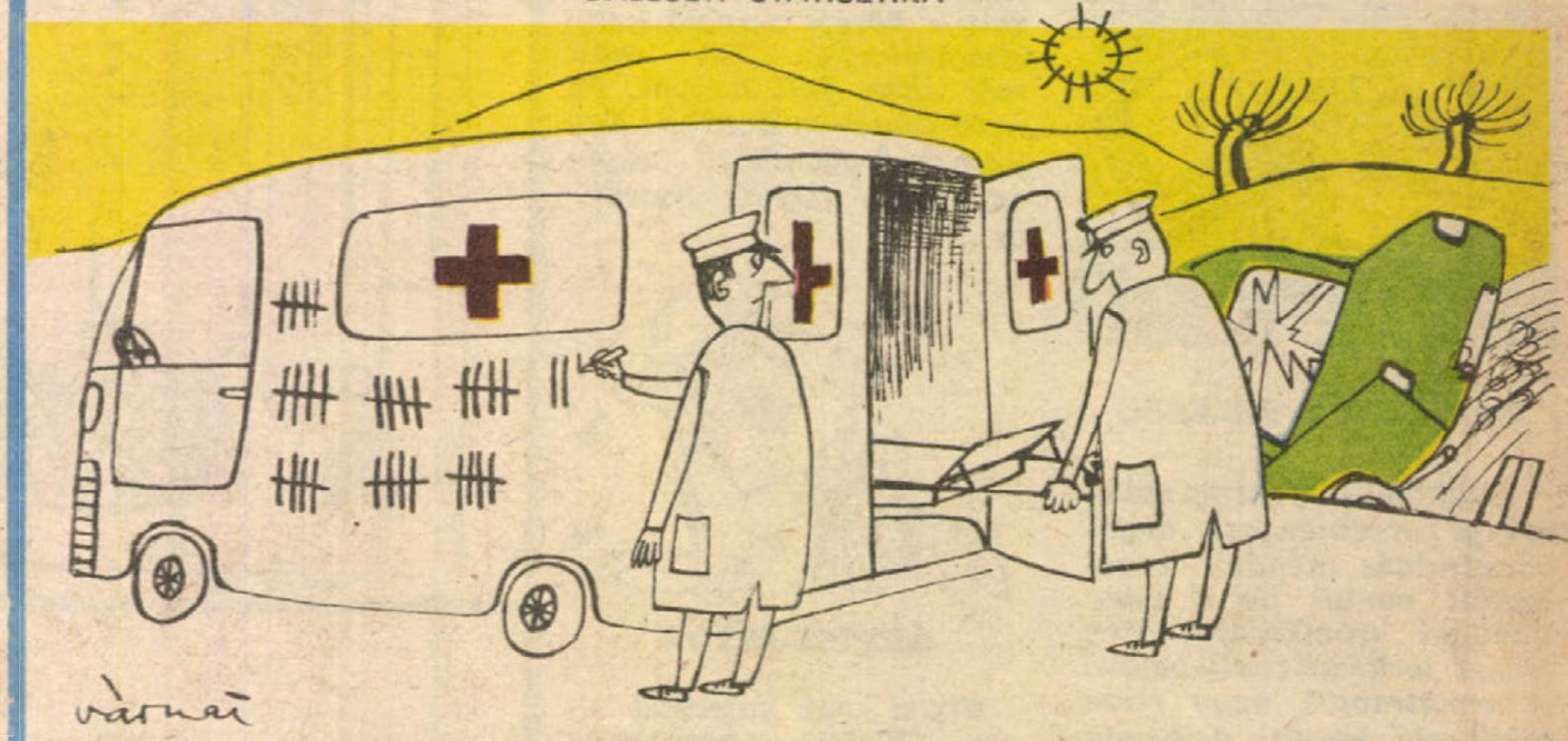

– Nincs benne elég nyár!

ELŐZÉKENY KOLLÉGÁK

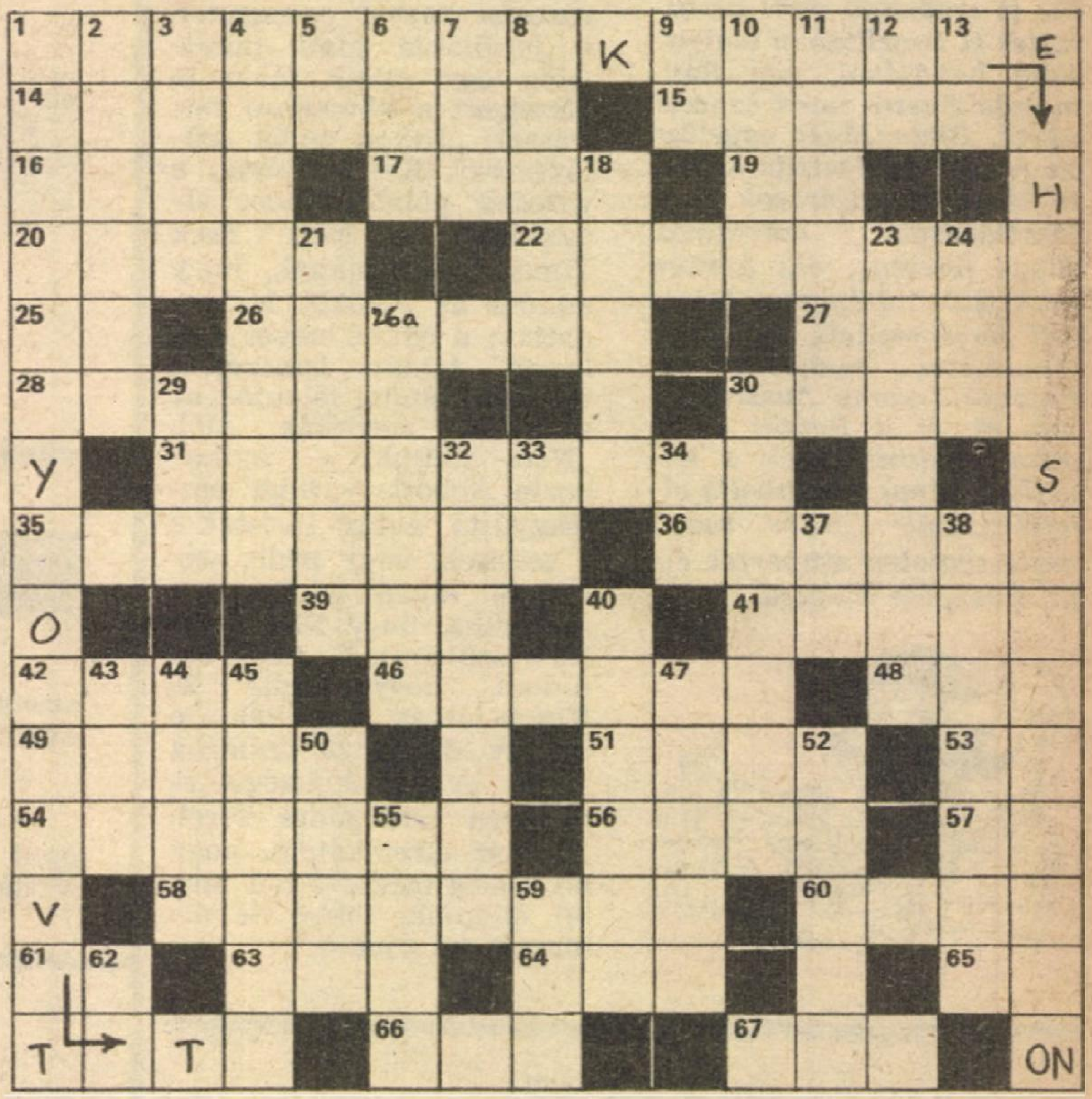

BALESETI STATISZTIKA

MÓRA FERENC

megállapítása az öregedés biztos tünetéről rejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 1. soraiban található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A világűrből hull a Földre
15. Mesterkélten kedveskedik
16. Spanyol női név
17. Nagy spanyol festő (1746—1828)
19. Fémes elem
20. A göngyöleg nélküli súly
22. Praktikus ékszer
25. E. D.
26. Kénnel vulkanizált kaucsuk
27. ... bekapta!
28. Szovjet sakknagymester (és billiárd műszó)
30. Gyíkféle trópusi állat
31. Nagyváros külső övezete
35. Hajdani szoknya, mai felvágott
36. Csak receptre kapható készítmény
39. Csak — németül
41. Megállok a kereszt ...
42. Győr német neve
46. Az ókorban több perzsa uralkodó neve
48. Száraz — angolul
49. A feudalizmusban kiváltságos jogokkal rendelkező ember volt
51. A Thália Színház művésze
53. Knock out
54. A macska tevékenysége
56. Legendás hírű vietnami tábornok
57. O. G.
58. Az egy korban élő és nagyjából azonos életkorúak összessége
60. Tűzhányó Olaszországban
61. És — latinul
63. Műveltséget terjesztő társulat betűjele
64. Fiatal nőstényszarvas
65. Az ábécé végén található két betű
66. Főzelék
67. Szúrófegyver

FÜGGŐLEGES

2. Zeneiskola
3. „Ételt ad a szájába"
4. Nincs rajta ruha
5. ... kréta
6. A munka fizikai egysége
7. ... de Janeiro
8. Az idős jó barát jelzője
9. ... mia
10. Nagyon régi
11. Nem szeret dolgozni
12. Területmérték
13. Helyhatározórag
18. Meglehetősen ritka férfinév
21. Tündérkirály a germán mitológiában
23. Kaliforniai város
24. Remek egynemű betűi
26/a. Az Orion gyár tévékészülékének márkaneve
29. L. P. I.
30. Pörkölthöz dukál
32. Olasz város
33. Csekélységem
34. Szamárhang
37. A múlt idő jele
38. Az ürömmel rokon fűszernövény
40. Az emberi élet egyik feltétele
43. Nyugatnémet villamosipari tröszt
44. Az ima vége
45. Francia (de mindenhol viselt) fejfedő
47. Régi magyar női név
50. Sok nyelvet magába foglaló nyelvcsalád
52. Műtétileg távolítható el
55. Társadalombiztosítási szerv betűjele
59. Nem áll egyenesen
62. Személyes névmás

SÓHAJ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Csak egy a gondom amióta élek, ki tekint végre saját élőjének".

100—100 forintot nyertek:

Újvári Sarolta, 2200 Monor, Bajcsy-Zsilinszky u. 64.

Horváth János, 3531 Miskolc III., Kőporos u. 24.

Kubinyi Bertalan, 1124 Bp., Zólyomi lépcső 1.

A díjakat postán küldjük el.

```
csakegyagondoma
serital opium m
apatin szellemi
le eképp rul so
ir kajál eset t
m ki  rian s ea
elinal tuch epé
sartre  sion el
elövigyázat öre
 ihé e gt dg ak
v ög nyersolaj
ingrid niagara
na e assam sikk
kissé ö  szo é
ov ajátélöjének
```